DENISE ROBINS

Puterea de • /»• • sacrificiu

Traducerea şi adaptarea în limba

română de ILEANA DINU

ALCRIS

Capitolul 1

Flack Sankey, cel mai mare dintre fraţii Sankey, impresari, era un bărbat care se mândrea mereu cu capacitatea sa de a mirosi primejdia înainte de a se apropia prea mult.

O simţi si în ziua în care intră în apartamentul Alexandrei Lee.

Rose Penham, secretara Alexandrei îl întâmpină încă de la intrarea apartamentului aflat în Hyde Park si observă expresia acestuia. Flack avea o figură cam lată, bărbie dublă, ochii bulbucaţi si un nas cam mare. Bietul Flack nu avea nimic plăcut, se gândi Rose. La patruzeci de ani, pufăia greu ca o focă. Cu toate acestea nu-i displăcea. De fapt, toată lumea îl agrea pe Flack. Avea mereu un aer binevoitor si un sarm anume, care te făceau să ignori felul în care arăta. Avea chiar si o nevastă blondă, care-l adora. Dar toată Londra stia că inima lui aparţinea Andrei, care era preferata lui.

Jay, soţia lui Flack, stia si ea dar nu-i făcea viaţa amară din acest motiv. Şi ea ţinea la Andra. Iar Rose era sclava devotată a Andrei Lee, asa cum erau mai toţi care o cunoşteau.

Rose Penham era înaltă, slabă, cam trecută, purta cercei mari de argint şi era plină de energie. îl privi îngrijorată pe Flack. Ştia exact ce se întâmpla cu el. La fel de îngrijoraţi se simţiseră în dimineaţa asta toţi angajaţii Andrei.

Se temeau cu toţii că aceasta îşi va ruina viaţa şi cariera.

Flack intră direct în subiect.

- Ce catastrofă! Fata asta şi-a pierdut minţile!

- O să ni le pierdem cu toţii, Flack, dacă nu ne controlăm.

Rose dădea impresia că este o tipă cam arţăgoasă, dar de
fapt avea un suflet bun şi era extrem de eficientă.

Făcuse foarte mult pentru a o proteja pe Andra de toate problemele unei stele de cinema. Ea era bodyguardul Andrei. Ea răspundea la telefoane şi trântea uşa în nasul reporterilor, curioşilor, fotografilor, vânătorilor de zestre, sau celor care veneau să ceară favoruri.

Andra Lee era un succes nou şi senzaţional. Cu ultimul ei film, „Biata fată bogată“, reuşise să capteze atenţia publicului englez, iar acum America îi întindea mâinile de peste ocean.

Andra era un succes ca actriţă, nu numai pentru felul în care arăta, deşi era foarte frumoasă. Dar era una dintre puţinele actriţe care apelau la intelectul spectatorului.

Flack, după ce văzuse filmul, declarase că Andra

era viitoarea Ingrid Bergman.

- Ah! exclamă Flack întinzând mâinile. Pe degetul mic strălucea un diamant. Părea nepotrivit cu felul neglijent în care se îmbrăca. Nu purta nici cravată. Era o zi caldă de iunie. Cea mai caldă, din 1947. Toată Londra era transpirată. Dar în apartamentul Andrei funcţiona aerul condiţionat. Grădina ei era plină de flori, iar şezlongul cu perne îl tentă imediat.

- Unde este? o întrebă pe miss Penham.

- A făcut dus, dar va veni să vă vorbească.

Flack începu să umble prin casă fără astâmpăr. Privind totul în jur îsi spuse că ar fi fost păcat ca o fată ca Andra să renunţe la o carieră de succes care abia începuse. îsi semna sentinţa la moarte, ei ca actriţă si lui ca impresar.

Cu doar douăzeci si patru de ore în urmă, el îi adusese un contract de valoare mare, care ar fi trebuit să entuziasmeze orice actriţă. După aceea, îi păru rău că nu-l semnase el si venise s-o întrebe. Dacă-l semna, ar fi obligat-o să nu renunţe la carieră. Dar el asteptase să vadă mai întâi cum va primi publicul „Biata fată bogată“.

Biata fată bogată, asa era în realitate si Andra.

Putea să facă avere dintr-un singur film, dar dădea cu piciorul la toate astea.

Şi de ce? Mai precis, pentru cine?

Flack continuă să străbată încăperea nervos, fumându-si trabucul. într-adevăr, arăta ca o focă, se gândi miss Penham, oftând. îi era milă de el. îi era milă si de ea. Şi pentru ea decizia Andrei însemna

sfârsitul carierei, al celui mai fericit an din viaţa ei. Muncise din greu ca secretară particulară a unei stele de film, dar o făcuse cu plăcere. Şi o iubea pe Andra Lee. Era o scumpă! Avea timiditatea si reţinerea Gretei Grabo. Poate că era o Garbo în devenire.

în viaţa particulară Andra evita petrecerile, invitaţiile, strălucirea. Nu voise nici acest apartament scump si elegant.

Flack o convinsese să se mute aici.

Andra avusese reţineri să se mute într-un astfel de loc prea costisitor. Fusese foarte fericită după cum spunea, în apartamentul ei de două camere din Chelsea.

Dar Flack îi spusese că mutarea însemna mult în ochii criticilor şi ai publicului.

El avusese rolul principal, el o transformase pe Andra Lee într-o stea. Ea se lăsase în seama lui.

Necazul cel mare era, după cum gândea Rose, că Andra era o persoană foarte încăpăţânată; nu era prea uşor s-o domini.

Iar Flack venise aici în această dimineaţă toridă pentru a o convinge să renunţe la intenţiile ei. Rose ştia că era pierdere de timp. Nimic n-o va face pe Andra să se răzgândească.

-Ah! dădu Flack ochii peste cap pentru a treia oară. Văzând apoi că disperarea nu-l ducea la nimic bun, se aşează pe o sofa şi luă o fotografie aflată pe o măsuţă de sticlă din faţa sofalei.

- Tu! se adresă el fotografiei. Tu eşti răspunzător pentru nenorocirea mea. Te-aş putea ucide cu

gândul, te-aş transforma imediat într-un cadavru. Aş putea face asta! Ai auzit?

- Chiar aşa, domnule Sankey.... protestă miss Penham.

Flack se răsti la ea.

- Nu crezi c-ar fi mai bine ca acest individ să dispară de pe suprafaţa pământului şi Andra să-şi continue cariera?

- Aveţi dreptate, dar miss Lee este îndrăgostită de el.

- Ah! exclamă Flack a nu ştiu câta oară. îndrăgostită de cine? De individul acesta stupid, cu figură de croitor imbecil? Cred că este avidă de dragoste...

- Eu îl consider fascinant pe domnul Goodwin, se revoltă Rose Penham. Iar Andra îl adoră. îi scrie în fiecare zi. De multe ori mi s-a confesat că i-ar plăcea mai mult să fie casnică, soţia lui, decât Andra Lee, stea de cinema.

Flack îşi duse disperat mâinile la cap. Puse la loc fotografia lui Trevor Goodwin pe masă, aproape trântind-o, ceea ce o făcu pe miss Penham să tresară.

- Este cea mai mare prostie pe care ar putea s-o facă. Chiar dacă acest Godwin este un tânăr obisnuit, cu o figură armonioasă. Sunt sute ca el. Nu este nevoie să-si ruineze cariera numai ca să se ducă la Cape Town, să se mărite cu individul. Dacă mai asteaptă, va găsi bărbaţi mai interesanţi si va avea de unde alege. Cine este acest Trevor Goodwin?

Miss Penham râse amar.

- Bărbatul visurilor ei.

- Nu cred că Andra si-a pierdut minţile în asemenea măsură. Mi-a vorbit de el, dar nu cred că poate să fie iubirea vieţii ei. S-a logodit cu el la douăzeci de ani, si acum pentru că este o fată bună si onestă îsi închipuie că trebuie să-si respecte promisiunea.

- Nu văd ce este rău în a-ţi ţine promisiunea, replică miss Penham. Şi eu am fost logodită, acum un milion de ani, dar frumosul meu logodnic a rupt logodna. Nu mi-a mai plăcut nici un bărbat de atunci. N-as vrea să se întâmple la fel cu prietenul Andrei, desi nu-l cunosc.

Flack continua să tragă nervos din ţigară.

- Asadar, Andrei nu-i pasă că-mi consum nervii, iar ea devine o imbecilă care dă cu piciorul la o carieră strălucită? Şi asta pentru o căsătorie care nu-i va aduce nimic. La Cape Town se va transforma într-una din multele femei care au câte ceva de oferit lumii si cărora lumea nu le dă nimic.

- O, domnule Sankey, v-aţi supărat în dimineaţa asta, constată miss Penham.

Flack desfăcu mâinile într-un gest de disperare. Miss Penham si-l închipui ca o focă cersind un peste.

- Nu poţi face apel la raţiunea ei? Fă-o să vadă realitatea. Trimite după părinţii ei, după avocat, directorul băncii, oricine reprezintă ceva pentru ea si de care ar asculta.

Se auzi în clipa aceea o voce suavă si dulce, pe care numai starurile de cinema o au.

- Flack , dragul meu, este prea cald în dimineaţa asta ca să te agiţi atât. Te rog calmează-te si nu te mai obosi să trimiţi după nimeni. M-am hotărât si nimeni nu mă poate întoarce din drum.

- Dar de ce ai făcut-o? o întrebă Flack, începând să transpire ca o focă scoasă pe uscat. îsi sterse faţa cu o batistă de mătase. De ce faci asta, Andra? Draga mea, ţi-ai pierdut minţile! Biletul de la tine mi-a tăiat respiraţia.

Andra Lee zâmbi si se apropie de el. Zâmbetul ei era firesc, natural.

Flack Sankey o privi, realizând că putea fi marea actriţă pe care o asteptase lumea. Era profund afectat de hotărârea Andrei si ar fi făcut orice ca s-o păstreze.

Andra nu avusese o evoluţie normală; poate tocmai asta era problema. Faima se pogorâse prea repede asupra ei si nu avusese timp să constientizeze acest lucru.

- Te rog, Flack, ia loc si relaxează-te, îl invită Andra cu multă blândeţe.

El se întoarse spre sofaua de satin galben. Rose se ridică si dispăru discret.

Servitoarea Andrei îi aduse un ceai cu gheaţă într-un pocal, iar el era cu privirea aţintită asupra Andrei; o privea de parcă voia să se convingă că nu este vreo

lunatică.

Andra arăta ca un înger în halatul alb de baie, cu talia incredibil de subţire. Părul ei roşcat, abia spălat era strâns în mijlocul capului, dar câteva şuviţe încă ude căzuseră pe lateral şi pe gât.

Andra avea pielea foarte albă, un oval perfect, ochii gravi ca ai unui copil care abia începe să cunoască lumea, gene foarte lungi, ochii cenuşiu închis.

Nu puteai citi voluptate pe figura ei, dar frumuseţea ei după părerea lui Flack şi a altor critici se va îmbunătăţi cu timpul după ce va fi trecut prin una sau două experienţe amoroase şi va suferi.

Andra avea o figură prea inocentă. Era o fată frumoasă, născută înr-o familie obişnuită, fără pretenţii. Filmul pe care-l făcuse avusese succes tocmai datorită chipului ei angelic, dar îi lipseau trăirile profunde ale unei actriţe mature. Mai ales în ultima scenă, cea în care era cu iubitul ei, lipsa de experienţă îşi spusese cuvântul.

Flack îşi prinse capul în mâini.

- O, draga mea! De ce a trebuit să-mi faci asta?

Andra se sprijini de spătarul scaunului în care se aşezase. Ţinea în mână un pachet de ţigări şi o brichetă. Nu deschisese pachetul. închise ochii câteva clipe.

Flack observă atitudinea ei nu fără oarecare disperare pentru că în timpul în care-i fusese impresar ajunsese să cunoască această stare care

semnifica faptul că Andra se închidea faţă de întreaga lume şi nimic nu putea să ajungă până la ea.

Era o tânără foarte încăpăţânată şi el nu putea şti niciodată ce gândeşte.

Nu puteai şti ce gândeşte, decât când era pe scenă.

- Andra, îţi sunt prieten adevărat, începu Flack pe un ton aproape tragic. Te rog, draga mea Andra, vorbeşte-mi şi spune-mi cum ai ajuns la hotărârea asta teribilă? Ai lumea la picioare...

- La picioare... izbucni Andra, deschizând în sfârşit ochii. Ştiu ce urmează să spui: că te-am dezamăgit, că ai crezut în mine...

- Dar tu eşti prima căreia îi faci un mare rău, izbucni Flack pufăind din ţigară. Uită-te la tot ce te înconjoară, zise el făcând un gest larg spre salonul plin de flori foarte scumpe, de cutii de ciocolată aflate încă în ambalajul lor, la maldărul de scrisori pe care miss Penham le adusese ca Andra să le citească în linişte după baie.

-Am încercat să-mi explic gestul în scrisoarea pe care ţi-am trimis-o, Flack, oftă Andra.

- Aia n-a fost explicaţie! M-ai informat de decizia nebunească de a părăsi lumea filmului şi de a pleca în Africa de sud ca să te măriţi.

- Este chiar o nebunie?

- Puţin spus! Şi cine este individul ăla, Trevor? Ce poate el să-ţi ofere?

- Foarte puţin, dacă judecăm din punctul tău de

vedere; nu are nici bani nici poziţie socială.

- Ştii ce mult contează asta! Dragostea fără bani nu înseamnă nimic. Tinerii de astăzi au înţeles că pâinea cu brânză nu este de- ajuns ca să păstreze vie dragostea.

Andra izbucni în râs.

- Sunt convinsă că Trevor îmi poate oferi şi altceva pe lângă pâinea cu brânză de care vorbeşti. Mai adaugă şi nişte icre negre şi şampanie. Trevor are o afacere destul de bine dezvoltată la Cape Town.

- Dar ce se va alege de tine, de viaţa ta? Ai viitorul în faţă si este unul strălucit. Trevor Goodwin te va transforma într-o nevastă plictisită, care-si va petrece vremea în cluburi, la tenis sau bridge.

- Sau care va avea grijă de copii, adăugă Andra.

- Ei, foarte bine. Atunci fă copii, îngrasă-te!

- Esti depăsit, Flack, mamele de astăzi pot să-si păstreze silueta. Chiar si Marlene Dietrich este bunică.

- Dar nu s-a pus pe făcut copii decât după ce si-a asigurat un nume si faimă. De ce nu mai astepţi să te măriţi cu acest Trevor după ce ţi-ai consolidat cariera aici? Un film de succes care te-a făcut stea, nu-ţi asigură si în continuare succesul. Vei fi ca un meteor care aterizează în noroi, de care nu va mai sti nimeni nimic.

- Flack, nu vreau să fiu stea, să strălucesc pe firmament.

- Atunci, de ce te-ai mai apucat? De ce ai muncit

atât în ultimii doi ani ca să ajungi unde te afli acum, apoi să dai cu piciorul?

Se lăsă tăcere. Andra îsi muscă buzele si scoase o ţigară din pachet.

- A fost o întâmplare. N-am imaginat un asemenea succes. Tu nu înţelegi, Flack, că eu îi aparţin lui Trevor, că am asteptat ca el să trimită după mine? De la început am intenţionat să mă mărit cu el.

- Nu ţi se pare egoist? Doar atât? Esti deja o stea si vrei totusi să te arunci în mare, să înoţi ca orice alt peste, să te duci la Cape Town, să-i faci copii lui Trevor Nu-Ştiu-Cum. Nu ţi se pare că este egoist dacă vrea asta de la tine?

Andra se ridică.

- Ai mers prea departe, Flack. Trevor ştie ce simt, nu-mi cere mai mult decât sunt eu dispusă să dau.

Flack se ridică şi el, ştergându-şi faţa. Nici nu-i mai păsa de ceea ce spunea acum.

- Te-a deranjat că am spus că vei fi un obiect pentru el? Andra Lee este chiar aşa o puritană pe care lumea nu şi-o poate închipui în braţele unui bărbat? Tu ai fugit întotdeauna de cuvântul sex, şi în filmele tale lumea te vedea doar ca pe o inocentă. Cu toate astea, lumea a observat pasiune în ochii tăi, deşi tu negi asta.

Andra era palidă şi tremura.

- Este absurd! Noi niciodată n-am fost de acord în privinţa termenului sex. Flack, nu sunt proastă şi nici exagerată, dar n-am vrut să fiu văzută ca un sex

simbol. Ştiu că ţi se pare ridicol, dar decizia mea de a pleca la Cape Town nu poate fi în afara sexului, nu? Voi avea un soţ.

Flack o privi deznădăjduit, cu trăsăturile căzute de parcă ar fi fost gata să plângă.

- Draga mea, nu vreau să ne certăm. Ştii că te divinizez. N-a existat o bucurie mai mare în viaţa mea decât cea oferită de tine. Poţi să rămâi genul intelectual de actriţă, dacă vrei. Ştiu că eşti inocentă, că n-a mai existat un alt bărbat în viaţa ta în afara lui Trevor, dar tot mai sper că nu vei ajunge o gospodină obişnuită şi mamă a nu ştiu câţi plozi. Ar fi păcat!

Andra puse mâinile pe umerii lui Flack.

- Iartă-mă, Flack, ştiu că te-am dezamăgit. Dar trebuie să-mi aranjez viaţa aşa cum cred de cuvinţă. I-am făcut această promisiune lui Trevor acum doi ani. El a muncit până acum să facă o casă pentru noi. Trebuie să mă duc la el.

- De ce nu te măriţi cu el si să continui să faci film?

- Pentru că asta înseamnă ruina unei căsătorii. în lumea filmului, stii că sunt foarte multe divorţuri. Eu vreau o căsnicie de succes, vreau să-i dau totul lui Trevor.

Flack gemu, disperat.

- Şi el acceptă sacrificiul tău?

- El nu consideră că este un sacrificiu. Are si el multe să-mi ofere si cred că l-as insulta dacă i-as spune că fac un sacrificiu măritându-mă cu el. De acolo, de la Cape Town, el nu stie ce zarvă a produs

hotărârea mea aici, la Londra. I-am trimis niste mesaje dar el mi-a răspuns că abia asteaptă să ne căsătorim, să las filmul, să devin soţia lui.

- Este nebun, nebună esti si tu, zise Flack sufocându-se.

Andra se întoarse si porni spre ferestre, trase draperiile si
privi grădina, apoi cerul Londrei. Curând, îsi spuse ea, se va uita la un cer mai albastru si mai fierbinte.

Casa ei va fi la Cape Town; Trevor o fotografiase si-i trimisese multe fotografii.

Va da viaţa de la Londra pe cea de la Cape Town, ca doamna Trevor Goodwin. Nu va mai merge la Hollywood, dar oare nu-i va lipsi lumea asta?

Nu, decise ea.

Se simţea împlinită ca actriţă, dar acum voia să facă acelasi lucru si ca femeie.

Flack avea dreptate că era prea rezervată, prea timidă. Dar avea nevoie de cineva care să-i aprindă focul. Sărutările lui Trevor o vor face. Andra îl dorea, faptul că va fi soţia lui însemna totul.

Realiză că făcuse o greseală începând o astfel de carieră.

îsi lăsă gândurile să umble nestingherite...

Capitolul 2

Andra, botezată Alexandra pentru că se născuse în acceaşi zi cu fiica ducesei de Kent, era singura fiică a lui Geoffrey Lee, funcţionar în Ministerul Aviaţiei Civile.

Dorothy, mama Andrei, era fiica unui preot. Andra obişnuia să spună, nu fără umor, că din cauza sângelul preoţesc ce-i curgea în vine era mai mult inocentă decât senzuală. Din familia tatălui ei i se trăgea talentul actoricesc. Sora acestuia fusese o binecunoscută actriţă a anilor 1900.

Andra primise o educaţie mediocră, într-o mănăstire de pe coasta de sud- nu pentru că părinţii ei erau catolici, ci pentru că ei considerau la acea vreme mănăstirea ca locul cel mai indicat pentru educarea tinerelor.

La şaisprezece ani, când părăsise mănăstirea, Andra studiase baletul intenţionând să predea lecţii de dans, apoi urcase pe scenă.

La şaizeci de ani, tatăl ei se pensionase şi locuiau cu toţii într-o căsuţă din Godaming, unde Andra repurtă primele succese actoriceşti.

Flack Sankey o descoperi jucând un rol într-o mică piesă scolară si-i intui potenţialul.

Tot el îi oferi un rol bun într-o companie teatrală, dar numai la câteva luni se ivi o altă sansă, aceea de a juca într-un film. Şi Flack i-o oferi Andrei. Din acel moment, Andra se dezvoltă rapid si evoluţia ei culmină cu rolul din „Biata fată bogată“.

Dar, din nefericire pentru Flack, Andra îl cunoscu

pe Trevor la o petrecere de week-end. El venise în vacanţă din Africa de Sud. Arăta foarte bine, avea farmec si captă încă de la început atenţia Andrei.

Era foarte manierat si degaja o siguranţă de sine care pe ea o atrase imediat.

Era înalt, părul îi era ondulat si negru, era frumos bronzat si arbora un zâmbet superior.

Andra îl categorisi imediat, îsi spuse că arăta ca un împărat roman si i-ar sta bine în togă.

Ea îsi dorise dintotdeauna să se mărite cu un bărbat sobru.

Trevor i se păru mai serios, sincer si mai profund ca alţi bărbaţi si se îndrăgosti de el, simţindu-se protejată.

Trevor îi declară curând că era îndrăgostit nebuneste de ea si o invită să petreacă împreună fiecare minut până la plecarea lui în Africa de Sud. îsi scriseseră regulat, apoi, după un an, el reveni pentru a-i cere mâna.

Trevor era acum director adjunct într-o firmă de import din Cape Town, la care lucrase până atunci, Felders Ltd. Importau aproape orice. Era o firmă de succes, iar noua slujbă îi aduse lui Trevor si o mărire substanţială de salariu.

Stabiliseră să se cunune de Crăciun, dar soarta le aruncă prima provocare.

Trevor fu nevoit să facă o călătorie de afaceri la toate sucursalele firmei, ceea ce însemna jumătate din mapamond, ceea ce putea să dureze chiar şi un

an, iar Andrei i se oferi rolul în film.

Aşadar, rămaseră logodiţi timp de doi ani. în acest timp, Andra se îndrăgosti tot mai mult de el, convins că şi el o iubea. Dar el îi spuse că intenţiona să amâne căsătoria, până ce revenea la Cape Town.

Andra ajunse la concluzia că Trevor gândea corect. îi spuse doar:

- Mi-e teamă doar că vei întâlni vreo fată mai frumoasă şi vei uita de mine.

El o sărutase cu pasiune.

- Eşti singura cu care vreau să mă căsătoresc, Andra, nu-mi voi schimba hotărârea niciodată.

Ea îl crezuse. Era singurul bărbat din viaţa ei. îşi scriau mesaje de dragoste îşi trimiteau fotografii.

Cu câteva zile în urmă primise o telegramă de la Trevor, din care afla că revenise la Cape Town, că ajunsese director general al firmei, ceea ce însemna un salariu foarte mare şi că o aştepta în Africa de Sud pentru a se căsători cu ea.

Ea nu ezită. Răspunsul ei fu: vin imediat. Te iubesc.

Oare realiza la ce renunţa? îşi pusese această întrebare privind în jur la apartamentul luxos găsit de Flack. Oftă. Nu din regret pentru ea, ci pentru Flack, cel care o ajutase să ajungă aici.

Flack o întrebase:

- Eşti convinsă că-l iubeşti pe acest bărbat? Nici nu v-aţi văzut prea mult. Poate te vei trezi c-ai făcut o greşeală.

- Nu cred, Flack.
- Şi dacă va fi asa?

Ea îsi luă o ţigară.

- Repet: nu cred că va fi asa.
- Poate îi exagerezi calităţile.

Ea zâmbise, sigură de sine.

-în dragoste trebuie să si dai, dacă vrei să primesti. Nu mai sunt o scolăriţă, Flack, te asigur. Eu si Trevor am corespondat doi ani, ne cunoastem bine, avem multe în comun.

El oftase, apoi îi întinsese mâna.

- Te astept să-ţi reiei cariera, dacă vei ajunge în impas.

Ea trase din ţigară. Era prima oară că simţea un moment de nesiguranţă. Ar fi fost chiar tragic pentru ea dacă descoperea că idolul ei era un plictisitor. Oare era posibil?

Se gândise mult la Trevor. îl si vedea în faţa ochilor. Era iubitul ei, cel mereu bronzat. îsi amintea si acum privirea cu care-i spunea că o iubeste. Felul în care scotea pieptenii din părul ei lung, pentru a-l admira îndelung.

- Esti atât de frumoasă! exclama el.

Andra îsi aminti întâlnirea cu o doamnă de vârsta a doua, sora lui vitregă, singura lui rudă, de altfel.

Părinţii lui muriseră. Tatăl lui fusese medic la Cape Town, iar mama, o englezoaică venită acolo prin căsătorie.

Grace, fiica tatălui lui Trevor din prima căsătorie, era necăsătorită si conducea o scoală din Bexhill.

Singura asemănare între ea si frumosul ei frate era că amândoi erau bruneţi si înalţi. Grace era, după cum spunea Trevor, o tipă cam plictisitoare.

Când se logodiseră, o dusese pe Andra la Bexhill, ca s-o cunoască pe Grace.

Luară masa împreună, timp în care Trevor se arătase foarte plictisit. Grace o luă pe Andra în dormitor după masă şi-i arată nişte fotografii ale lui Trevor.

- Era un băieţel foarte frumos; numai că părinţii l-au răsfăţat. Şi eu la fel.

- Nu mă surprinde, spuse Andra.

Grace o privise cu simpatie.

- O să-ţi facă probleme, îi mai spusese Grace.

- De ce?

- Vei descoperi că este greu să te descurci cu un răsfăţat. Trevor este şi foarte egoist, să nu te laşi călcată în picioare, Andra. Eşti atât de tânără şi de frumoasă...

***

Andra îşi aminti cu drag aceste lucruri. Dar în minte îi stăruia un paragraf din scrisoarea lui, în care-i vorbea despre La Poinsetta, casa lui. Va avea patru servitori şi nu va avea nici un fel de probleme, nu va trebui să muncească. Nu se vor plictisi, pentru că el cunoştea toată lumea bună din Cape Town. Toţi pregăteau petreceri pentru viitoarea lui soţie.

Apoi urmaseră cuvintele care o puseseră pe gânduri:

- ... ai făcut un film grozav, iubito, dar eu mă

gândesc la tine doar ca la viitoarea doamnă Goodwin şi nu ca la o stea de cinema. Din clipa în care pui piciorul pe pământul Africii, nu va mai exista miss Lee. Ne vom căsători chiar a doua zi şi vei deveni Andra Goodwin, soţia mea.

Grace îi vorbise despre egoismul lui. îşi exprimase regretul că Andra, de dragul lui, renunţa la foarte multe privilegii pe care i le oferea viaţa de vedetă. Dar încerca să creadă că el nu va beneficia de succesul, de banii ei, si că o dorea doar ca soţie.

încă o dată, Andra încercă să-l convingă pe Flack de fericirea care o astepta cu Trevor. în cele din urmă, acesta nu mai insistă.

- Mă rog Domnului să fii fericită, draga mea, oftase el.

- îţi voi scrie mesaje pline de fericire, de la Cape Town.

El ridică din umeri.

- Asta înseamnă că ţi-ai rezervat si zborul, deja.

- Da, la sfârsitul săptămânii, răspunse ea. Asta pentru a avea timp să-mi comand niste toalete noi.

Rose Penham intră în cameră.

- Miss Lee, sunteţi căutată la telefon, este ceva urgent.

- Te rog, fă-mi legătura în dormitor, zise Andra.

Flack plecă mai trist si mai furios de cum venise.

După- amiază, Andra se duse la Godaming, să-si viziteze
părinţii.

Mama reusi s-o facă să se simtă fericită.

Familia Lee era un cupu de vârstă medie, ca multe altele. Geofrey Lee juca golf si dedica mult timp grădinăritului.

Dorothy, ca alte soţii, se ocupa cu cusutul si cumpărăturile si avea o slujbă de secretară la o scoală de orbi. Mai sprijinea activităţile organizate de paroh.

Familia Lee fusese luată prin surprindere de succesul avut de fiica lor. După ce vizionaseră premiera filmului care o făcuse celebră pe Andra, fuseseră foarte fericiţi si mândri de fiica lor, dar nu se obisnuiseră cu faptul că fotografia fiicei lor apărea în toate ziarele, de parcă ar fi dat marea lovitură.

Dorothy Lee nu era de acord cu faptul că fiica ei ajunsese atât de celebră, dar nu spunea nimănui acest lucru, se împotrivise întotdeauna ca Andra să îmbrăţişeze cariera teatrală.

Nici unul din cei doi Lee nu ţinea pasul cu timpurile. Mai ales Dorothy nu înţelegea entuziasmul fiicei sale pentru lumea artistică. Acum era fericită că fiica sa era gata să renunţe la faimă, la succes pentru deveni soţie.

Era de acord cu această căsătorie şi prefera ca fiica ei să se căsătorească, să ducă o viaţă decentă, să-i facă nepoţi pe care să-i trimită la Godaming. Era mai bine în felul acesta.

- Niciodată nu poţi şti ce se poate întâmpla cu o vedetă.

De fapt, familia Lee nu se putea plânge de comportamentul fiicei de când începuse să câştige. Fiica lor îi vizita destul de des. Ei îi văzuseră cele mai bune spectacole, avuseseră cele mai bune locuri. Andra le făcea daruri costisitoare.

Cu toate acestea, Dorothy Lee nu era impresionată în adâncul inimii sale.

Când aflară că fiica lor pleca la sfârşitul lunii, cei doi răsuflară uşuraţi.

- Ne vei lipsi, fetiţo, zisese domnul Lee.

Era mai ataşat şi mai mândru de fiica sa decât era dispus să recunoască în faţa nevestei sale.

- Şi tu îmi vei lipsi, tată, zisese Andra. Şi tu, mamă.

- Nu-i nimic, fetiţo, important este să-ţi meargă bine, conchisese doamna Lee, întrebându-se cât costase oare costumul fiicei sale, gândindu-se că aceşti bani ar fi fost mai bine cheltuiţi pentru hrana săracilor. Trevor ne-a scris o scrisoare foarte înduioşătoare.

- Ce v-a spus? întrebă Andra curioasă.

Nu se simţea prea bine. Avea ceva febră, o durea capul si avea o durere sâcâitoare în partea dreaptă.

- Dragul de el scrie că nu te va lăsa să practici actoria cu nici un preţ, continuă doamna Lee. Te-a asteptat prea mult si te vrea ca soţie, nu ca actriţă.

- Nu înţeleg de ce lui Trevor îi displace munca mea.

Andra ţinea mult la mama ei. Nimeni de fapt nu

putea nega
că fusese o mamă bună, dar tata parcă o iubea mai mult, cu toate că nu-i plăcea să-si arate sentimentele.

Andra îsi aprinse o ţigară.

- As vrea să renunţi la fumat, Andra.

- Fumez pentru că sunt emoţionată, replicase ea.

- Viaţa este plină de lucruri nesănătoase iar eu voi răsufla usurat când te voi vedea plecată să te căsătoresti.

Andra se ridică, nervoasă. De obicei, zâmbea îngăduitor la replicile bine stiute si la predicile mamei sale. Dar acum simţi că era mai bine să plece, pentru că nu se simţea bine si nu voia să arate asta.

Poate că Grace avusese dreptate că Trevor o iubea într-un mod egoist.

- O să vin să-mi iau rămas bun cu câteva zile înainte de plecare, dragii mei, le spuse ea părinţilor, dar acum trebuie să plec.

Rose o duse înapoi la Londra.

Seara, când familia Lee se pregătea de culcare, primi un telefon de la Rose care le spuse:

- Vă anunţ cu regret că miss Lee a fost dusă la o clinică; va fi operată de apendicită acută. Cred c-au si operat-o, de fapt, pentru că doctorii se temeau de complicaţii. Voi ţine legătura cu dumneavoastră, dar deocamdată nu va putea primi vizite.

Când află vestea, doamna Lee exclamă îngrijorată:

- Ce tragedie! Nu va putea pleca la Cape Town. Trevor se va îngrijora. Biata copilă!

- Cred că miss Penham i-a telegrafiat deja, o linişti domnul Lee.

La douăzeci şi patru de ore de la publicarea în ziare a veştii că operaţia Andrei Lee avusese succes, ea primi o telegramă din Africa de Sud.

„Aşteaptă-mă la sfârşitul săptămânii.

Cu toată dragostea,

Trevor.

***

La sfârşitul săptămânii, Andra nu se simţea atât de bine, precum estimaseră medicii. Nu existau motive de îngrijorare, după cum îi spusese lui Trevor miss Havant, doctoriţa Andrei, în ziua în care acesta sosi la clinică, dar Andra era o fiinţă delicată, fără prea multă rezistenţă. Avusese dureri şi complicaţii, dar doctoriţa era convinsă că Andra îşi va reveni complet şi va fi din nou pe picioare în câteva săptămâni. Oricum, îi recomandaseră odihnă, departe de platourile de filmare.

- Nu vă faceţi probleme, va renunţa la viaţa de actriţă, le spusese Trevor. Va fi la Cape Town sub atenta mea oblăduire.

Doctoriţa oftase:

- Păcat că lumea va pierde o actriţă atât de bună.

- Eu din contră, consider că lumea filmului este cel mai rău mediu pentru Andra. De când a început să filmeze este mereu nervoasă; abia astept s-o rup de lumea asta.

- Desigur, desigur, admise doctoriţa.

Ea îl privi pe Trevor cu coada ochiului, fără a fi impresionată. Acest bărbat avea un pronunţat aer de superioritate. Era adevărat că acesta era genul de bărbat cu mare succes la femei, care se lăsau atrase de felul în care arăta.

De ce oare acea micuţă si plăpândă făptură, miss Lee, voia să-si împartă viaţa cu un astfel de bărbat? Mai ales atât de departe, la Cape Town!

Dar Andra nu-si punea o astfel de întrebare când îl văzu pe Trevor la patul ei, ţinându-i palmele în mâinile lui mari, privind-o cu ochii lui frumosi, care o fascinaseră. Se simţea atât de bine, de protejată cu el! Era un bărbat care credea că deţine toate secretele existenţei, pe care ea nu le cunostea.

Andra nu se mai simţi rău.

Una dintre asistente o îmbrăcase într-o cămasă bleu de sifon, cu o fundă mare de satin. îi împletise părul în coade.

Trevor simţea o adevărată tandreţe faţă de ea. Andra era extrem de frumoasă si delicată. Era mândru s-o introducă în cercul său de prieteni, pe care-i va ului cu frumuseţea si delicateţea ei. La Cape Town, Andra se va înzdrăveni imediat, va merge cu el la petreceri, va dansa, se va simţi bine. O va învăţa să joace bridge, jocul pe care el îl adora. Vor da petreceri, care îl vor ajuta în carieră.

Rămase la căpătâiul Andrei încă o oră pe lângă timpul pe care si-l propusese, auzind asistentele care sopteau pe coridor că logodnicul Andrei era „uluitor“.

îi povesti despre viaţa pe care o vor duce la Cape Town, în La Poinsetta, viitoarea lor casă. îi vorbi apoi despre succesele pe care le înregistrase în carieră şi încheiase foarte mândru cu cuvintele:

- Sunt fericit că-ţi voi putea oferi ceva la căsătorie!

Andra îl urmărea vrăjită cu devotament în ochii ei mari
cenuşii, fără ca măcar să menţioneze propria-i carieră; ştia că lui nu-i plac femeile independente.

Apoi, Trevor începu să măsoare încăperea cu paşi mari, uitându-se la florile primite de Andra de la fani sau prieteni.

- Cred că te-ai săturat de toate astea, făcu el un gest larg cu mâna. Când cineva are prea mult nu mai apreciază nimic.

- Aşa este, dragul meu, zisese Andra umilă.

- Buchetul meu pare neînsemnat pe lângă sera asta, adăugase el, privind la buchetul de trandafiri pe care-l luase din aeroport.

- Aceste flori trimise de fani nu înseamnă nimic pentru mine; dacă vrei, le voi spune asistentelor să le scoată din cameră, să lase doar buchetul tău.

El zâmbi încântat.

- Nici chiar aşa, iubito! Am vrut doar să înţelegi că micuţul meu buchet este oferit din inimă.

- Desigur, dragul meu, zise Andra la fel de umilă. Nici nu avea putere să protesteze, simţindu-se copleşită de personalitatea lui Trevor. Acest bărbat

frumos, înalt, puternic, bronzat care apăruse brusc în camera ei, părea să strălucească şi să-i împrumute din forţa lui. îl prinse de braţ.

- O, Trevor, abia astept să ajung la Cape Town!

- Trebuie să ne căsătorim imediat, am amânat prea mult!

- Filmul meu a avut un succes extraordinar! începu ea, dar se opri brusc pentru că Trevor ridicase mâna.

- Nu mai vorbim despre filme. Acea parte a vieţii tale s-a terminat. Bine că ai semnat contractul pentru un singur film!

Andra îndrăzni să spună:

- Flack nu este de acord cu tine în privinţa asta.

- Cine? Acel individ prea gras? Nu-mi place!

- Flack, în pofida felului în care arată, este un om foarte bun si va fi întotdeauna prietenul meu.

- Dar nu si al meu! exclamă Trevor. Nu-l invita în Africa de Sud!

Deodată, acea speranţă de independenţă care-i mai rămăsese Andrei o făcu să reacţioneze. Rosi brusc de indignare.

- L-am invitat deja să ne viziteze, pentru că vine oricum să aleagă cadrul pentru un film care se va turna iarna viitoare.

- Vei găsi o scuză să nu te vezi cu el. Nu-l suport.

Andra îl privi socată. Unde era adoratul ei Trevor? Fermecătorul ei Trevor? Oare faptul că devenise directorul unei companii îl schimbase într-atât?

Andra îndrăzni din nou:

- Dar Flack este prietenul meu. M-a ajutat teribil de mult în carieră si i-am dat deja o lovitură prin retragerea din lumea teatrului. Cu toate astea a fost tot bun cu mine.

- A fost bun cu tine! o persifla Trevor. Normal c-a fost pentru că se asteaptă să mai semnezi vreun contract! Dar de data asta se va lovi de mine, asa că nu-l încuraja să ne viziteze, dragă.

Acel „ dragă“ mai îndulci puţin vorbele lui Trevor . Andra zăcea livid acum, pe perne, cu inima bătându-i disperată.

Aşadar, Trevor vorbise serios când spusese că nu vrea ca Flack să se numere printre prietenii lor.

Cu câteva clipe în urmă, inima ei fusese cuprinsă de bucurie la gândul că Trevor străbătuse o distanţă atât de mare doar pentru a veni s-o vadă. Mai ştia că Trevor, pasionat de munca sa, făcuse un efort pentru a se desprinde pentru câteva zile.

La început se simţise flatată de gestul lui, dar mai apoi simţi frisoane şi se scutură de parcă ar fi vrut să alunge gândul că nu se îndrăgostise de bărbatul potrivit. Că acest bărbat din faţa ei, cu toate că era atât de atrăgător nu era un dur, aşa cum îl văzuse ea. Era doar un individ egoist, care-i interzicea profesia şi prietenii.

Andra lăsă ochii în jos cu durere şi din tăcerea ei prelungită Trevor înţelese că dusese lucrurile prea departe.

Oiubea pe Andra, atât cât le iubise şi pe celelalte femei din viaţa lui.

Probabil că era prea obosit şi nu realizase că făcuse o greşeală interzicându-i prea multe chiar de la început.

Biata Andra era bolnavă şi nu trebuia s-o supere. Mai târziu îi va conduce viaţa, oricum, dar nu de acum.

îngenunche la patul ei şi o privi cu duioşie.

- Mica mea iubită, iartă-mă. Sunt o brută. Tu te-ai comportat ca un înger, ai renunţat la tot pentru mine; dacă vrei ca prietenul tău cel gras să ne viziteze, o să-l las s-o facă, nu-ţi fie teamă. O să-i dau o ţigară şi o bucată de şuncă, dar o să-l ţin în hol. Glumeam, iubito, vei face exact aşa cum doreşti.

M-am comportat ca un copil răzgâiat. Şi sunt răzgâiat la Cape Town, este timpul să am o nevastă, ca să mă ţină în frâu.

- Trevor, realizezi că am fost foarte aproape de o ceartă? exclamă ea.

- Nu se va repeta, iubita mea.

- Nici eu nu-mi doresc. De altfel, cred că înţelegi că succesul meu n-a însemnat nimic fără tine.

- Nici al meu fără tine, iubito.

- Dar este uimitor cum ai ajuns directorul acelei companii!

- Tu mă vei ajuta de acum înainte, tu vei fi pe culmi la Cape Town, alături de mine!

- Strânge-mă în braţe, iubitule!

El o sărută, simţindu-se vinovat. Andra era din nou fericită.

El nici nu observă că Andra fusese prea emoţionată, că se simţea slăbită, până ce veni asistenta care-l rugă s-o lase linistită.

Fericit că lucrurile mergeau pe făgasul dorit de el, Trevor se duse în apartamentul Andrei, asa cum vorbiseră si se instală acolo. Mai stătea o zi sau două, apoi se ducea să-si viziteze sora la Bexhill si se întorcea la Cape Town.

Deodată, îi veni o idee strălucită. Sună numaidecât la clinică si-i spuse Andrei.

- Draga mea, de ce naiba nu ne căsătorim cu dispensă înainte de plecarea mea? Te voi astepta la Cape Town unde vei sosi ca soţia mea.

Andra îsi adună toate puterile în clipa aceea, desi numai ea stia cu ce eforturi. Câteva momente nu rosti nimic.

- Andra iubito... ai închis? Andra...

Se auzi vocea ei pierită, de parcă ar fi fost pe punctul de a-şi pierde cunoştinţa.

- Trevor, iubitule, nu pot hotărî acum... trebuie să mă gândesc... este un lucru atât de serios... nu vreau să mă căsătoresc pe patul spitalului! Aş vrea să fiu mireasă la Cape Town, să am o nuntă adecvată...

Trevor o întrerupse.

- Mă dezamăgeşti, Andra.

Discutară în contradictoriu, dar Andra nu cedă şi

Trevor fu nevoit, după ce închise telefonul, să admită că fusese manipulat, lucru care-i displăcea. Susţinea că nu se simte bine, că era prima oară când se căsătorea şi voia să fie mireasă. Nici nu voia să meargă cu el la Cape Town cu vaporul să se căsătorească acolo, din acelaşi motiv că nu suporta călătoria.

Voia o nuntă senzaţională la Cape Town, pe care să şi-o amintească toată viaţa.

Iar când Trevor îi reproşase că poate nu era sigură că vrea să se mărite cu el, Andra izbucnise:

- îmi pare rău, dragul meu, dar nu mai pot continua conversaţia.

Apoi, o voce de asistentă îi spusese:

- Domnule Goodwin, îmi pare rău, dar pacienta nu mai poate vorbi. Nici nu-i mai simt pulsul. Voi chema medicul.

Trevor îşi ceru scuze desigur, apoi dădu buzna la clinică ducându-i flori. Nu i se dădu voie s-o vadă, dar îi trimise florile şi un bilet în care-şi cerea scuze pentru felul în care procedase, dar toate astea se întâmplaseră din cauză c-o iubea prea mult.

„ Nu voi repeta greseala, îngerul meu, mâine când te voi vedea. Nu vreau să te simţi hărţuită de solicitarea mea. Nu vreau decât să te simţi bine, să vii la Cape Town.“

Al tău Trevor

Când Andra îsi reveni si citi biletul, se simţi vinovată că-l dezamăgise pe Trevor. îl iubea din toată

inima si abia astepta să plece la Cape Town. Dar si ea rămăsese surprinsă de reacţia dură, chiar de respingere, pe care o avusese la propunerea lui exagerată. De ce nu reacţionase imediat la propunerea lui? Ce
o oprise să se mărite cu el chiar în spital?

Desigur, faptul că nu se simţea bine încă.

Medicul îi administră calmante, dar înainte de a adormi gândurile îi zburară spre el, la faptul că-l dezamăgise. Dar apoi reveni si se felicită pentru felul în care reacţionase; avea nevoie de drumul pe mare până la Cape Town ca să se pregătească sufleteste pentru noua existenţă.

Capitolul 3

Trevor plecase. O făcuse fiind aproape fericit. Andra considera că el îsi redobândise locul în inima ei, iar mintea ei se eliberase de orice îndoială. Ca orice femeie lipsită de logică,
i se confesase Rosei Penham că regreta faptul că-i refuzase căsătoria, chiar în starea în care se afla.

Trevor se purtase extraordinar în zilele cât fusese în oras. Nici nu se dezlipise de patul ei. Nu mai era acel egoist pompos care o pusese pe gânduri si-i furase minţile de la prima întâlnire. Era atent, calm, nu lua decizii pripite si-i era devotat. Toate asistentele se îndrăgostiseră de el; asa îi spuseseră Andrei. Fotografiile lui la patul Andrei apăruseră în toate ziarele. Fanii Andrei îi scriseseră felicitând-o pentru iubitul atât de devotat. Chiar si Rose Penham, care nu agrea ideea că Andra renunţa la carieră pentru acest Trevor, se lăsase impresionată de ideea în sine.

- Am fost chiar sedusă de domnul Goodwin, îi spusese ea zâmbind.

Andra, care reuşise să se ridice în capul oaselor îşi recăpătase râsul acela cristalin, cu care fermecase lumea.

- Fetelor, dacă este cineva care trebuie să se lase sedusă de Trevor voi fi doar eu!

Rose Penham începuse să râdă şi ea.

- Vorbind foarte sincer, miss Lee, a fost foarte bun cu mine; m-a scos în oraş când nu putea sta la capul

tău. Este un bărbat extraordinar, dar mai are ceva de copil; poate tocmai în asta constă farmecul lui... este atât de dulce, de ingenuu...

- Ştiu ce spui, începu Andra. Cu toate că este un foarte bun om de afaceri, nu şi-a pierdut ingenuitatea. Nici n-am realizat cât de dependent este de mine...

- Te adoră, miss Lee. Veţi fi un cuplu minunat.

După acest schimb de cuvinte, Andra rămase singură şi se gândi la Trevor. Camera în care se afla era plină de darurile lui. Trevor insistase să primească o brăţară de aur pe care erau gravate cuvintele: „Cu toată dragostea pentru tine. Trevor.“

Trevor îşi adusese şi un aparat de fotografiat foarte sofisticat, fiind pasionat de fotografie. Petrecuse ore întregi prinzând-o în diferite ipostaze şi pentru asta trăsese patul aproape de fereastră, pentru ca soarele să-i lumineze chipul.

Andra se gândi că fusese copleşită, aproape anesteziată de atenţia şi adoraţia lui. O rugă pe Rose Pen

ham să-i rezerve imediat biletul spre Cape Town.

Miss Penham se întoarse victorioasă de la agenţie spunându-i că obţinuse rezervarea doar folosind numele Andrei, pentru că vasul pleca la mijlocul lui iulie. Asta însemna că mai avea la dispoziţie încă două săptămâni să se pună pe picioare si să facă ultimele cumpărături.

Unele dintre rochiile ei fuseseră deja împachetate, altele comandate.

în prima noapte când părăsi clinica si reveni în apartamentul ei, avu un cosmar.

Visa că mergea cu Trevor pe un drum îngust, aflat pe marginea unei prăpăstii, într-o masină albă, decapotabilă. Mergeau cu viteză foarte mare. Ea era foarte nervoasă din această cauză si simţea cum transpiraţia îi curgea pe spate. Pe măsură ce acesta apăsa mai tare pe accelerator, ea îsi înfigea unghiile în palmă, până la durere. îl rugă să încetinească, iar el o repezi:

- Am întârziat si oricum, stii că-mi place să merg cu viteză.

- Mi-e frică, Trevor, scâncise ea. Opreste! Suntem prea aproape de prăpastie.

Puse mâna pe mâna lui. El i-o îndepărtase cu un zâmbet foarte ciudat, care la un moment dat se transformă într-un rânjet hidos.

- Contează ce vreau eu să fac, nu tu, asa că ţine-ţi gura!

Ea îsi aminti deziluzia si socul pe care-l simţise la vorbele
lui brutale. Durerea din subconstientul ei ajunse teroare când masina se opri exact pe marginea prăpastiei. Andra se auzi ţipând si căzu. Apoi se simţi prinsă de braţele puternice ale unui bărbat. Nu-i vedea faţa, dar îi auzea vocea. Era o voce puţin gravă, guturală.

- Stai linistită, Andra, draga mea. Te-am prins... esti în siguranţă.

Se trezi şi aprinse lampa de pe noptieră, cu lacrimile curgându-i pe obraji şi mâinile tremurând. Văzu servitoarea în prag, privind-o mirată.

- Vă simţiţi rău? V-am auzit ţipând.

Dar acum Andra zâmbea. Găsise o batistă în care-şi sufla nasul privind-o somnoroasă pe Milly.

- Am visat urât. Acum mă simt bine, te poţi duce la culcare, îmi pare rău că te-am trezit.

- Dacă mai aveţi nevoie de ceva... începu fata.

Dar Andra o trimise la culcare. Fumă o ţigară pentru a se calma. încercă să râdă de visul ei, dar nu prea se simţea în stare pentru că din faţa ochilor nu-i dispărea figura dură a lui Trevor; dar nu-l putea învinui pentru visul ei. Şi oricum, el nu s-ar comporta ca bărbatul din vis. Adormi din nou, iar când se trezi dimineaţă, uitase visul.

în timpul săptămânii primi două telegrame foarte drăgăstoase de la Trevor, care-i readuseră bucuria de viaţă. Se simţi chiar vinovată că se îndoise de dragostea lui.

Ziua în care plecă spre Africa de Sud fu una plină de emoţie, dar şi de tristeţe.

Părinţii ei voiseră să vină la Southampton, s-o conducă. Ea îi preveni că drumul era foarte obositor. Ultimele vorbe ale tatălui ei o deprimaseră. Părea obosit şi cu toate eforturile ei de a-l înveseli era mult prea trist de plecarea ei. Mama, din contră; abia aştepta să-şi ştie fiica măritată. Aşa sunt toate

mamele, se gândi ea, practice şi lipsite de imaginaţie.

Fusese o zi cumplită pentru Flack Sankey şi Rose Penham, care o conduseseră la Southampton. Fusese însoţită de fotografi, dornici s-o arate pe miss Lee în ziarele de seară. Rose Penham îşi şi imagina titlurile:

„Frumoasa stea de cinema renunţă la marele ecran pentru a se căsători...“

- O să-ţi trimit articolele din ziar, miss Lee, oftă ea.

-Articolele din ziar... murmură Flack. Andra tocmai îsi pune
laţul de gât... a dat cu piciorul la sansa vieţii ei.... e nebună!

Andra era fericită. Marea era calmă si părea c-o invită la călătorie. Cerul era albastru, fără nici un nor. Nu călătorise niciodată cu un vas mai frumos ca Outspan Queen, un vapor modern.

Urcă la bord cu braţul încărcat de flori; Flack, în urma ei, ducea si mai multe buchete si pachete; Rose Penham aducea caseta cu bijuterii si cutiile cu farduri. în jur, multă lume. Pasageri, prieteni. Stewarzi încărcaţi cu bagaje, ofiţerii de cart. Timpul trecea, se băuse sampania, se făcuseră ultimele urări.

- Ce bine că am ales vaporul în locul avionului! exclamă ea. Miss Penham fu de acord. Flack Sankey continua să
bombăne.

Zarurile fuseseră aruncate. Andra părăsea Anglia pentru Cape Town. în cabină o astepta un teanc de

telegrame. Una singură avu importanţă pentru ea, cea de la Trevor.

„Călătorie plăcută, iubita mea, slavă Domnului că fiecare milă pe care o vei străbate te va aduce spre mine“

Trevor.

- Vedeţi cât de iubitor este? întrebă ea fericită.

- Iubitor? zise Flack cu dispreţ.

Andra îl bătu încet pe umăr.

- Nu fi nesuferit, Flack! încearcă să mă înţelegi şi să mă ierţi. Nu mai gândi rău despre bărbatul pe care-l iubesc.

- Nu mă gândesc decât la tine şi mi-aş dori să te ştiu fericită, murmură el sărutându-i mâna.

- O, miss Lee, ce voi face fără tine? se smiorcăi miss Penham.

Numai când se trezi singură, după ce le făcuse semne lui Flack şi Rosei Penham, rămase cu privirea aţintită asupra dârei de spumă pe care o lăsa vaporul în urmă şi începu să se simtă deprimată.

Nu se simţea tocmai bine. îi luase destul timp să-şi revină după operaţie, iar acum se angaja la cel mai mare pas din viaţa ei.

Se simţi dintr-o dată foarte singură, după ce nu se mai zări cheiul. Se simţea foarte ciudat în cabină, nu-şi găsea locul, pentru că i se părea ceva foarte impersonal. Era o cabină luxoasă, frumos mobilată, cu tapet într-o nuanţă îmbietoare. începu să examinexe cărţile de vizită de la buchetele de flori. Erau de la prieteni, de la cei care o admirau.

Rose îi despachetase lucrurile. îi pusese până şi fotografia lui Trevor pe noptieră. Se simţi mai bine după ce privi chipul lui cunoscut. Se îndrepta spre el. El îi va oferi o viaţa frumoasă, miza pe asta.

Cineva bătu la uşă. Şeful stewarzilor intră privind-o cu admiraţie, observând nenumăratele buchete de flori din cabină. Şi el văzuse filmele Andrei Lee şi o plăcuse. îşi oferi serviciile şi o invită să apeleze la el cu orice problemă. îi întinse o carte de vizită cu orarul meselor şi-i spuse că era mai bine să-şi depună în seif lucrurile de valoare.

- Căpitanul secund ar vrea să vă vorbească, miss Lee.

Andra îl ascultă, asa cum asculta pe oricine.

- Căpitanul?

- Da, căpitanul Rowland, care a avut mare succes pe drumul anterior spre Cape Town. Este englez, un adevărat gentleman. A organizat tombole si spectacole pe vas.

- Are barbă?

- Nu, miss, si este destul de tânăr pentru un căpitan secund. N-a împlinit încă treizeci si cinci de ani. Oricum, îl veţi plăcea pe căpitanul Rowland, Frey, cum i se spune.

- Fray! repetă Andra. Este numele de botez? Se scrie cu e sau a?

- Desigur , miss, cu e.

Mai află că Frey câstigase campionatul de tenis din Africa de Sud. La plecare făcuse cele mai reusite

fotografii din viaţa animală. Curând, Andra începu să se simtă mai bine la bordul vaporului decât pe uscat.

Briza bătea foarte plăcut; Andra luă un pulovăr si iesi pe punte.

Outspan Queen se îndrepta cu toată viteza spre Selsey Bill.

Pe când inspira aerul sărat al mării veni un marinar spre ea cu o telegramă.

- Este pentru dumneavoastră, miss Lee.

- Văd că nu se mai termină, oftă ea plictisită, dar când o citi chipul i se înseninã:

„Ai plecat spre mine? stop. Te iubesc. stop.“

Trevor

Primise două telegrame într-o oră. Ce prostuţ, extravagant dar si fermecător era acest bărbat! Cum putea să nu-l iubească?

Coborî de pe punte urmată de un şir lung de admiratori şi se duse spre cabina căpitanului, de unde-i răspunse lui Trevor:

„Abia aştept să ajung. Stop. Te iubesc, stop“.

Andra

Căpitanul secund nu apăru la masă. Cineva îi spuse că acesta nu servea masa atunci când vasul era purtat de curenţi în larg. Se afla pe punte, cu comandantul Stevens. Astfel că Andra nu-l întâlni pe acel bărbat cu nume puţin obişnuit.

Masa se desfăşură destul de plăcut. Se aflau şapte persoane la acea masă importantă, cu un loc liber care-l aştepta pe căpitan. Aşadar, Andra era

considerată printre persoanele importante de la bord.

Se mai afla la acea masă directorul firmei Outspan Shipping, Sir Ashton Boliver cu soţia sa; era cărunt, dar fermecător. Perechea Boliver nu auzise de Andra dar îşi ceru scuze că nu prea mergea la filme. Fuseseră informaţi imediat că miss Lee era o stea.

Andra le spuse numaidecât că renunţase la statutul de vedetă, că se îndrepta spre Cape Town, unde urma să se căsătorească.

Când Andra începu să discute cu un alt mesean, sir Boliver
i se adresă soţiei sale:

- Ce gene lungi! N-am mai văzut aşa ceva!

Lady Boliver îi şopti:

- Ashton, temperează-te! Aminteşte-ţi că eşti bătrân, ai chelie şi gută!

Dar fu de acord că miss Lee era foarte frumoasă.

Andrei îi plăceau mesenii, cu excepţia doamnei din Africa de Sud, numită Oppendorf. Andra află că această doamnă era cea mai bogată femeie din zona aceea, că avea cele mai mari si mai valoroase diamante din lume. Desigur fură nevoite să admire „pietroaiele“ agăţate pe pieptul doamnei când aceasta veni la masă.

Mai era un holtei numit Benedict Lane-Ben. Era un cunoscut gazetar londonez, un tip desirat, cu o claie de păr, cu ochelari cu ramă si sticle foarte groase. Nasul coroiat si o gură foarte mare îi stricau aspectul, dar avea un zâmbet frumos si o colecţie întreagă de

bancuri de pe Wall Street. Nu-si mai lua ochii de la Andra.

- Sunt convins că odată ce veţi deveni doamna Goodwin, nu vă veţi mai întoarce la lumea filmului.

Doamna din Africa de Sud deschise ochii mari si se întoarse spre Andra. începu să transpire abundent. Mai apoi, Andra află că doamna purta o perucă largă care părea nefirească si-i dădea acel aer foarte ciudat. Andrei i se făcu milă de ea. Păcat că avea atâţia bani si nu stia să-i folosească!

Edna Oppendorf nu putea avea mai mult de cincizeci de ani, dar părea mai bătrână si lipsită de farmec, cu toate bijuteriile si hainele ei scumpe. Andra îsi spuse că va ţine dietă si se va îngriji toată viaţa pentru Trevor, ca să nu ajungă ca această doamnă.

Deodată, doamna i se adresă Andrei:

- Aţi spus ceva de Trevor Goodwin?

- Da, este logodnicul meu, mă duc să ne căsătorim.

- Se pare că unii au foarte mult noroc, bodogăni sir Ashton.

- Şi încă ce noroc! exclamă si Ben.

Doamna Oppendorf continuă:

- Ce uimitor! Trevor Goodwin este prietenul nostru de familie. Vine destul de des la Johannesburgh cu afaceri. Abia acum îmi amintesc că spunea că-şi aşteaptă viitoarea soţie să vină la Cape Town. Este un bărbat foarte frumos! A zdrobit multe

inimi la Johannesburgh, va trebui să aveţi grijă, miss Lee.

- Da, voi avea, răspunse Andra zâmbindu-i.

- Eu cred că din contră, domnul Goodwin va trebui să fie cu ochii în patru, interveni Ben.

Andra o privi pe doamna Oppendorf.

- Mai vorbiţi-mi despre Trevor; mă bucur că am cu cine să discut, spuse ea.

Doamna Oppendorf îi relată despre ultimul bal la care dansase cu Trevor şi nu conteni cu laudele.

Discuţia avu darul de a o bine dispune pe Andra. Când se termină masa şi Andra se retrase în cabina ei să se odihnească, se simţea foarte bine.

Mai apoi, bău ceaiul tot pe punte, unde multă lume o recunoscu şi veni spre ea, să-i ceară autograful şi fotografia. Ben Lane o invită la o plimbare pe punte. Andra află mai multe despre viaţa şi lumea presei, ultimele cancanuri.

Seara, fiind prima cină pe care o luau la bordul vasului, se aştepta ca lumea să abordeze o ţinută corespunzătoare. Dar nimeni nu veni în ţinută de seară, iar pe la şapte era destul de rece.

Andra îmbrăcă o rochie călduroasă din mătase gri care o făcea să arate foarte elegant.

îşi periase părul roşcat, îl strânsese într-o coadă la spate şi aplicase foarte puţin fard de ochi, care-i accentua privirea.

Sosi ultima în salonul în care se lua cina, o încăpere minunată, cu fresce pictate de un artist

contemporan, cu scaune şi mese albe, cu pernele grena, draperii albe şi lumânări electrice care aruncau umbre stacojii pe masă.

Undeva se auzea o mică orchestră.

Când Andra se îndreptă spre masa căpitanului, şeful ospătarilor îi trase scaunul iar Ben îi ieşi în întâmpinare.

Era prima oară când îl vedea pe secund. Acesta era deja aşezat, dar se ridică înclinându-se.

- Bună seara, miss Lee.

- Bună seara, îmi pare rău că am ajuns ultima, se scuză ea.

- Este apanajul doamnelor...

- De obicei, sunt foarte punctuală.

- Asta înseamnă că sunteţi o femeie specială.

Andra se aşeză şi se concentră asupra meniului. Era conştientă doar de prezenţa şi privirea căpitanului Frey Rowland concentrată asupra ei. I se părea cunoscută vocea lui, dar nu-şi amintea de unde. îşi aminti vocea bărbatului din visul ei, în care Trevor voia s-o arunce de pe stânci. Dar pe atunci figura bărbatului rămăsese în umbră. Acum, când îl văzu pe Frey Rowland realiză că era vorba despre el.

Deveni brusc conştientă că se afla în prezenţa unui bărbat cu o personalitate foarte puternică.

Nu era înalt ca Trevor, dar avea umerii foarte largi. Purta o uniformă albă, ca toţi ofiţerii care ajungeau la tropice.

Uniforma îi venea foarte bine şi-i punea în

evidenţă picioarele lungi. Era frumos bronzat, cu părul negru, uşor grizonant; ochii îi erau foarte atrăgători, albaştri, uimitor de deschişi.

Avea trăsături dure, puternice. O privea printre gene.

Gregson, stewardul, spusese că este un bărbat inteligent.

Asta se putea constata foarte usor; avea figura unui bărbat rasat, căruia nu-i scăpa nimic. Andra simţea acest lucru pe propria-i piele, pentru că simţea că ochii lui o sfredelesc.

- Este grozav să vă avem printre noi, miss Lee, zise el. Din nefericire, n-am văzut „Biata fată bogată“ când am rămas câteva zile la Southampton, orasul meu natal, dar am văzut multe fotografii ale dumitale, miss Lee.

Ea se bâlbâi:

- Adevărat? exclamă ea.
- Cum vi se pare nava noastră?
- Minunată, si cred că sunteţi foarte mândri de ea.
- Sunt si eu, ca si comandantul.
- Iar noi suntem fericiţi că-l avem printre noi pe căpitanul Frey Rowland, care stie să ne facă să ne simţim bine, interveni doamna Oppendorf, strălucind de diamante.
- Da, foarte fericiţi, zise si Andra.
- Nu veţi mai face această afirmaţie când veţi vedea că nu sunt un bun organizator, cred că vă voi forţa să faceţi multe lucruri nedorite, se scuză el.

Andra încercă să studieze meniul, constientă că stewardul astepta comanda. Cu toate astea, se trezi privindu-l pe căpitanul Rowland.

Timpul nu mai avea răbdare cu ea. Era ca si cum se afla suspendată între două lumi.

Dar poate pentru Rowland, ea nu era decât un alt VIP de care trebuia să se ocupe.

El era cam plictisit, stiind că avea un număr destul de mare de personalităţi de care trebuia să aibă grijă. Destule femei care i se ofereau.

- Fă-le fericite, dar nu te complica, fusese sfătuit.

Andra nu-l interesa prea mult; actriţele, indiferent cât de frumoase, erau la fel pentru el. O încărcătură plăcută ca înfăţisare, care trebuia livrată dintr-un port în altul.

La treizeci si cinci de ani, era printre puţinii care-si luaseră Masters Certificate si visa să fie comandant pe propria-i navă. Spera ca într-un an să realizeze acest vis.

Outspan Shipping Company intenţiona să pună doar tineri în posturile de comandanţi. Cei de cincizeci si cinci de ani cum era actualul comandant, ieseau la pensie.

Când la început Frey protestase că nu poate să facă faţă orelor lungi în care trebuia să facă pasagerii să se simtă bine, râseseră de el.

- Esti un bărbat frumos, Frey, genul sportiv care place oricărei femei.

Făcuse acest lucru, dar se cam săturase, căci fiind un bărbat cu personalitate nu era mereu dispus să

flirteze cu toate femeile de la bord. Putea fi amuzant doar cu cele care-l interesau. Dansa bine, era o bună gazdă. Dar mai exista o latură a personalităţii sale necunoscută multora. Putea să se facă plăcut, dar avea si o gândire profundă. Era interesat de filozofie, de metafizică, de muzica simfonică. Avea un gramofon în cabină, cu multe discuri ale lui Bach si Beethoven, care ar fi uimit multe dintre tinerele de la bord, cărora li se scurgeau ochi după el si-l considerau afemeiat.

Existau doi Frey; uneori, conflictul dintre ei îl deranja considerabil.

Capitolul 4

Frey Rowland se născuse cu treizeci şi cinci de ani în urmă, la Christchurch, Hampshire, într-o casă mică de piatră de râu, cu vederea spre pădure, care aparţinuse bunicilor materni.

Tatăl său, care servea în marina comercială, muri pe mare, pe când Frey era doar un copil.

Mama sa se consideră fericită că-i avea pe părinţii ei care s-o ajute cu creşterea băiatului. Bunicul din partea mamei era un medic pensionar, care avea ceva bani; destui oricum, pentru a-i asigura băiatului o educaţie bună.

Nimeni nu ştia cum fusese băiatul botezat Frey, un nume mai neobişnuit. Oricum moştenise acest nume din familie pentru că bărbaţii din ultimele trei generaţii se numiseră astfel. Străbunicul, care era francez, îşi pronunţa numele Fre; acel bunic fusese pianist. Fără îndoială, de la el moştenise Frey talentul muzical.

Copilăria lui Frey nu fusese nefericită şi deşi simţise lipsa tatălui, mama sa, Penelope Rowland, o femeie cu bun-simţ, nu-l crescuse să fie dependent de ea.

Frey avea marea în sânge şi de aceea îl încurajă să îmbrăţişeze o carieră în acest sens.

După moartea părinţilor ei, Penelope se mută la Southampton.

Frey îşi amintea de lucrurile din copilărie de pe la

cinci, şase ani; amintirile lui constau în vapoare şi alte ambarcaţiuni. Macaralele din port, feriboturi.

Naşul lui Frey, un bun prieten al tatălui său, îi descurajă pornirile spre muzică, pentru că mama îl rugase să-l îndrume spre marinărie şi sport.

Băiatul crescu şi se dezvoltă foarte bine, cu un fizic excepţional, în acel Colegiu Nautic, unde primi toate calificările sportive pe care le dorise mama sa.

La vremea aceea, doamna Rowland se recăsători. Frey avea optsprezece ani pe atunci. Tatăl său vitreg, un fost căpitan de vas ieşit la pensie, constitui un ajutor pentru băiatul frumos al soţiei sale.

Frey plecă pe mare ca ofiţer de gradul doi, angajat de Outspan Shipping Company. Cei de la această firmă de navigaţie îi cunoscuseră tatăl.

La început îi plăcu viaţa pe mare, ca oricărui tânăr şi stătea foarte puţin pe acasă.

Când rămânea pe uscat, pentru el viaţa însemna ca şi pentru alţi tineri, un prilej de petrecere, legături cu fete. Zile minunate, când se putea bucura de muzică, o pasiune care-i revenea mereu, ca o nostalgie. Cărţile pe care le avea în cabina sa erau o sursă de permanent amuzament pentru ceilalţi ofiţeri.

Trecea drept un tip ciudat acest Frey Rowland, cu toate că nu lăsa ca aceste ciudăţenii să depăsească limita; reusise să le ţină sub control, pentru a nu părea si mai ciudat decât îl vedeau ei.

Nu apăru nici o femeie care să-i sucească minţile decât când ajunse ofiţer trei pe un vas de cursă lungă din Africa de Sud.

Atunci o cunoscu pe Leonore. Era americancă si avea deja două divorţuri la activ. Era o femeie cum nu mai întâlnise până atunci si-l luă prin surpindere. Sofisticată, extrem de amuzantă si de frumoasă.

Când îsi permitea să-si amintească de ea, o si vedea stând alături de el în salon. O considerase atunci cea mai atrăgătoare femeie pe care o văzuse vreodată. Desi călătoria se desfăsura iarna, Leonore era toată îmbrăcată în alb, într-un costum de lână cu cercei, brăţări si centură turcoaz. Avea părul închis la culoare, tuns scurt. Nu stiuse niciodată ce vârstă avea, dar oricum nu avea peste treizeci.

Avea pielea foarte frumoasă, nasul puţin cârn si ochi frumosi, verzi, o gură frumoasă, care râdea mereu.

- Boy, oh, Boy, era formula ei preferată.

Adesea le punea ofiţerilor întrebări stânjenitoare de genul:

- Nu transpiraţi în uniformele astea?

Nu dură prea mult până frumoasa Lennie, cum obisnuia să-si spună, petrecu prima noapte în cabina lui Frey ascultând muzică simfonică, ocazie cu care-l impresionă prin cultura ei, la care, dacă adăugăm atracţia fizică ne putem imagina ce putea să iasă.

Se îndrăgosti ca un disperat. Nu-i păsa că femeia

avusese deja doi soţi. Voia să se însoare cu ea.

Ea părea să-i răspundă dragostei şi voiajul lor deveni un extaz continuu.

Acum când privea înapoi la acele zile, se simţea amuzat de cât de lin mersese relaţia lor.

Frey o vedea ca pe o zeiţă şi se mira că ea, cu experienţa ei în privinţa bărbaţilor, se putuse îndrăgosti de un ofiţer fără bani.

Dar veni şi ziua în care se trezi forţat din vis. Leonore se duse la Johannesburgh să locuiască la fratele ei. Frey îi sugeră că voia s-o însoţească să-i cumpere un inel, să se căsătorească imediat. Mai apoi îşi aminti că Leonore îl privise uimită, apoi îl bătuse uşor pe obraz cu degetele ei cu unghii vopsite în roşu strident.

- Eşti un scump, iubitule.

Dar nu zise nimic referitor la căsătorie.

îi promisese doar să vină în cabina lui după ce se retrăgeau ceilalţi pasageri. Acest lucru era strict interzis, dar Frey nu respecta această regulă, iar Leonorei nu părea să-i pese că încalcă regulile. Apoi, un steward îi adusese un bilet de la ea în care-i scria că nu se simte bine, dar că se vor vedea dimineaţa la acostarea vasului.

Lui Frey i se întâmplă ceva foarte ciudat; simţi o puternică durere de cap, lucru care se întâmpla foarte rar şi se duse la cabinetul doctorului să-i ceară o aspirină.

Acesta, era un tânăr chipes din Africa de Sud, de o seamă cu el, de fapt, un prieten destul de bun.

Când bătu la usă si nu auzi nici un răspuns, Frey apăsă pe clanţă si intră. O văzu pe Leonore îmbrăcată într-o cămasă albă de noapte foarte sexy întinsă pe patul doctorului, care, tot în pijama o ţinea de mână. O sticlă de sampanie desfăcută si paharele din care băuseră completau imaginea. Nu încăpea dubiu în privinţa celor petrecute acolo.

Cei doi îl priviră pe Frey. Era alb ca o coală de hârtie.

îi spuse câteva vorbe dure Leonorei, care pe moment păru surprinsă, pentru ca în secunda următoare să se întoarcă spre doctor, spunându-i:

- Mai bine i-ai administra un sedativ, iubitule. Bietul băiat pare să fi avut un soc puternic. De ce dracului n-ai încuiat usa?

Doctorul încercă să se scuze. Frey nu mai asteptă scuzele acestuia. Trânti usa cabinei, se duse în cabina sa si se trânti pe pat. Lumea lui fusese zguduită din temelii. Ştia acum exact ce fel de femeie era Leonore si cât de prost fusese.

Ea nici nu mai încercă să-l vadă înainte de despăţire. îi trimise un bilet scris în grabă:

„îmi pare rău că te-am dezamăgit, iubitule, dar trebuia să te maturizezi. Nu fi supărat pe Leonore a ta, care tocmai te-a ajutat să vezi lumea asa cum

este. Nu ţi s-a părut că esti depăsit dorind să materializezi relaţia noastră printr-o căsătorie? Erai foarte drăguţ propunându-mi asta, dar dacă tot vrei să stii tot adevărul, n-am nici un frate la Johannesburgh. Mă duc să mă mărit cu un miliardar, care-mi va oferi diamante cât oul de găină.

Mica ta Leonore.“

Frey rupse biletul în mii de bucăţi, pe care le aruncă în vânt. Cu ele zburară şi iluziile lui despre femei şi dragoste. îl iertă pe doctor. Ajunseră curând chiar în situaţia în care-şi puteau împărtăşi amintiri despre Leonore.

- Evită complicaţiile cu femeile la bordul vasului. Sunt mii de Leonore în lumea asta şi cu cât afli mai repede, cu atât mai bine. Desigur, mai sunt şi femei de treabă, dar e mai greu să le găseşti. Leonore asta avea ceva de reptilă.

Frey se transformă în cel mai prudent bărbat şi nu se mai îndrăgosti niciodată.

Nu mai putea avea încredere în femei. Il mulţumea faptul că ele îl considerau atrăgător şi nu trebuia decât să ridice un deget pentru a le avea.

Acesta era Frey care o cunoscu pe fosta stea a filmului, Andra Lee. Era mereu înconjurat de femei, era adulat.

Lady Bolliver şi doamna Oppendorf monopolizau conversaţia în timpul mesei, ca de obicei. Miss Lee abia scotea o vorbă. De fapt, era prea tăcută pentru

o stea de film. Când
o chestionă discret cu privire la cariera ei Andra îi spuse că era încheiată.

- Oare „Biata fată bogată“ a devenit atât de bogată încât se poate retrage în plină tinereţe?

Ea începu să râdă, dar lui i se păru că este puţin nervoasă.

- Sunt o biată fată săracă, vă asigur, îi spusese ea, dar am considerat că mi-as pierde vremea inutil prin studiouri dacă as mai accepta un contract. Viaţa de actriţă nu mi se potriveste, oricum. Mă duc la Cape Town să mă căsătoresc, încheie ea foarte simplu.

- Ar trebui să sărbătorim acest eveniment! conchise el.

- Nu văd de ce viaţa mea privată ar trebui să ajungă motiv de sărbătoare si oricum lui Trevor nu i-ar plăcea.

- Trevor? repetă Frey. Logodnicul, presupun? Asadar, mergi la Cape Town să te măriţi cu acel norocos individ.

înainte ca Andra să aprobe, doamna Oppendorf interveni:

- Nu vi se pare grozav?îl cunosc pe Trevor Goodwin, vor fi un cuplu extraordinar!

- Sunt convins că asa va fi, zise Frey. El îi întinse tabachera Andrei care luă o ţigară oftând usurată; asa i se păru lui. Fusese foarte încordată în timpul mesei si-si dorea mult să fumeze.

Când Rowland îi aprinse ţigara, Andra simţi privirea lui pătrunzătoare, până în adâncul inimii, constientă că se îndrăgostise de el.

Frey observă inelul de logodnă de pe degetul ei.

La terminarea mesei, Andra scăpă poseta, iar Frey i-o ridică. Observă că Andra era foarte graţioasă, că avea o talie foarte subţire; ca aspect general, părea mult prea fragilă. Fata asta va trebui să se mai îngrase, îsi spuse el. Dar ce ochi minunaţi avea!

I se citeşte dragostea în priviri, îşi spuse el. Dragostea şi minciuna. îmi pare rău pentru tipul cu care merge să se căsătorească. Cât va dura până îl va lăsa neconsolat şi se va întoarce pe marele ecran? Dar de fapt este problema lor, nu a mea. Când Andra plecă din salon, Frey observă câte capete se întoarseră după ea. Andra îl impresionase cu citatele ei din Coleridge. Era printre puţinele femei care auziseră de „Bătrânul Marinar“ al lui Coleridge.

- Nu sunt prea mulţi cei care îndrăgesc poezia, remarcase Andra.

- Nici eu nu mai citesc acum, dar am avut o perioadă în care lectura mi se părea fascinantă.

- Şi acum, ce citiţi?

- Nimic care să vi se pară interesant, miss Lee. De obicei, cei care-mi văd biblioteca mă consideră plictisitor.

-Nu cred asta!

- Nu ştiţi prea multe despre mine!

- Aş vrea să văd cu ochii mei cărţile şi să-mi formez o părere.

- Curând, voi da o mică petrecere în cabina mea. Voi servi nişte cocteiluri minunate.

- Eu nu beau, alcoolul nu-mi prieşte.

Afirmaţia ei îl surprinse pe Frey, care-şi imagina că toate stelele consumau alcool peste măsură. Dar în zilele următoare avea să afle şi alte lucruri despre ea, care era o actriţă atipică.

Andra îi vorbi în continuare despre Trevor. Frey o ascultă, prefăcându-se interesat de acest iubit al ei, deşi i se părea un plictisitor.

Mai apoi, Andra se retrase în cabina ei, unde mai fumă o ţigară. După ce trase si ultimul fum privind fotografia lui Trevor îsi aminti ziua în care se logodiseră. îi spuse „noapte bună“ iubitule. încercă apoi să se concentreze asupra apropiatei lor căsătorii. Sperase că aerul de mare îi va aduce imediat somnul, dar nu se întâmplă asa. Amintirea lui Frey Rowland n-o lăsa să adoarmă.

***

Veni si ziua în care Outspan Queen făcu prima escală între Southampton si Cape Town.

Andra se trezi devreme în dimineaţa aceea. Era frumos, cald si senin. Mai dăinuia puţină ceaţă peste insula cu acel port pitoresc, plin de palmieri, cu apa atât de limpede. Era prima dată când vedea un loc cu climat subtropical si simţea că este mai aproape de

Trevor si viitoarea lor casă. Curând, se va obisnui cu căldura, cu frumuseţea luxuriantă a Africii de sud; acum însă era iarnă la Cape Town si temperatura mai scăzuse. Trevor îi spusese că se făcea focul noaptea si că uneori putea fi foarte rece în munţi.

Andra fu printre primii care se treziră si urcă pe punte, fotografiind localnicii care veneau în întâmpinarea vasului de coastă, în bărcile lor colorate.

Frey apăru, salutând-o:

- Bună dimineaţa, miss Lee. îmi pare rău, dar pasagerii n-au voie pe punte.

Ea făcu o grimasă.

- Şi mă veţi pune în lanţuri, dacă voi rămâne aici?

- Sunt sigur că veţi fi escortată politicos; nu vor face aşa ceva unei tinere atât de fermecătoare. Oricum, vă voi escorta acum până jos.

- Nu vă mai obosiţi, căpitane. Pot coborî singură. De fapt, venisem aici să scap de lume.

- De fani, poate?

- Nu cred că sunt o actriţă care are deja fani. Sunt miss Lee, viitoarea doamnă Goodwin.

- îmi pare rău, dar nu mi te pot închipui cum ai arăta ca o nevastă obişnuită, chiar şi la Cape Town. Nu ţi se potriveşte.

- De ce nu, dacă mi-ai putea spune?

El o privi ciudat. Nu avea de gând să-i mărturisească, dar o considera mult prea atrăgătoare

pentru a deveni o nevastă de rând. Zilele de călătorie pe mare făcuseră minuni în cazul Andrei. Avea ochi minunaţi, pielea îi era foarte frumoasă, se bronzase minunat. Făcuse plajă şi înotase zilnic. El o admirase adesea în costum de baie; era ca o statuie de aur, ca o zeiţă, nu avea nici un gram de grăsime. Nu mai era nervoasă.

- Miss Lee, te compar mereu cu fotografiile pe care ţi le-am văzut în ziare. Mi-o amintesc în special pe cea în care dansai într-un palat din Veneţia, într-o rochie vaporoasă, cu o floare la ureche. Arătai fantastic acolo!

- A, aceea! zise Andra nu fără sarcasm. A fost ideea producătorului meu, care susţinea că aşa ar vrea publicul să mă vadă.

Frey făcu o plecăciune.

- Consideră-mă si pe mine făcând parte din acest public.

- Nu esti o persoană sinceră, domnule Rowland, nu cred nimic din ce spui! exclamă ea. Toate femeile de la bord te consideră un fel de zeu. Acum înţeleg de ce s-a inventat această funcţie la bord.

Frey o privi intrigat; nu prea avea ocazia să întâmpine rezistenţă din partea sexului frumos.

Andra observă că îl supărase pe frumosul căpitan Rowland, dar nu-i păsa. De cum intrase în contact cu Frey Rowland devenise constientă de efectul pe care-l avea asupra ei. N-o putea păcăli. Ştia că toate

complimentele lui făceau parte dintr-o strategie pe care probabil o aplica si altor femei.

în acelasi timp, era constientă de calităţile acestui bărbat. Observase că se purtase minunat cu o bătrână artritică, greu deplasabilă, sau cu niste copii a căror mamă, bolnavă fiind, nu părăsea cabina. Cu toate acestea, voia să-l evite pentru că-i tulbura linistea si pacea sufletului.

Se vedeau în special în timpul meselor, când discutau pe diferite teme. Aveau multe puncte comune. El era uimit că Andra putea discuta pe diverse subiecte, că-i plăcea muzica clasică.

- Viitorului tău soţ îi place muzica? o întrebă el.

Andra admise că, din păcate, nu era asa.

- Păcat! Telegrafiază-i că renunţi la căsătorie. Cei care iubesc muzica nu se pot căsători cu cei care n-o suportă.

- Ai fost căsătorit încât să emiţi astfel de judecăţi?

- Toate soţiile mele adorau cei trei B: Beethoven, Bach si Brahms.

Brahms... ea îl adora! Se trezi întrebându-l dacă are Concertul Brandenbrugic. El confirmă şi o invită în cabina sa.

într-o după- amiază, Andra află dintr-o discuţie, că Frey nu era căsătorit, ba era chiar holtei declarat.

- Nu vă luaţi după primele impresii, miss Lee, i se spusese. Frey este un om deosebit, are o inimă caldă, este sincer şi generos.

Andra se întrebă dacă în puţinul timp rămas mai avea cum să spargă crusta aceea de curtoazie exagerată pe care o afişa el.

într-una din seri se organiză o petrecere pe punte când Andra se trezi lângă căpitanul vasului Stevens. Frey apăru invitând-o politicos la dans. Ea, fără să ştie de ce, luă braţul căpitanului.

- Aş prefera, dacă nu te deranjează, să continuu discuţia cu căpitanul.

- Desigur, îmi face plăcere s-o ascult pe miss Lee, dar dacă doreşti să dansezi, Frey...

- Da, din toată inima, răspunse Frey şi aproape o ridică pe Andra de pe scaun.

Andra recunoscu, era un bun dansator. Orchestra cânta un cha-cha, melodie pe care ea o adora. Trevor nu prea ştia să danseze. Ea şi Frey dansau de parcă erau o singură persoană.

Nu vorbiră în timpul dansului, iar ea nu îndrăzni să-l privească în ochi. Spera doar să nu distrugă magia acelui dans fiind cinică, aşa cum făcea în ultimul timp. El o ţinea strâns.

Când se opri muzica, fără să vrea, oftă. Frey ar mai fi vrut să danseze cu ea, dar îl refuză. Nu mai rămase pe punte, dar în cabina ei se strădui să-si amintească de Trevor. Dar în pofida eforturilor pe care le făcea, în faţa ochilor îi apărea doar Frey Rowland si dansul lui aproape senzual.

Andra fumă ţigară după ţigară. De ce simţea atât

de vie prezenţa acestui bărbat? De ce o forţa să nu-i fie loială lui Trevor? Ajunseseră să găsească satisfacţie chiar si din polemici. Linistea sufletului ei era tulburată de existenţa acestui bărbat.

Deveni dintr-o dată constientă că se ducea să se mărite cu Trevor, care nu avea cunostinţe artistice, nu citea, nu asculta muzică. Atunci, de ce îl asteptase atâta vreme? De ce ignorase eforturile lui Flack de a o opri?

Dimineaţă, după o noapte nedormită, Andra se ridică în capul oaselor, privind fotografia lui Trevor de pe noptieră, cu toate că gândurile îi reveneau obsesiv la Frey.

Era o nebunie că-si punea la îndoială dragostea pentru Trevor. Dar îndoiala i se strecurase în suflet si-n minte si era aproape imposibil de alungat.

Era tot mai constientă că farmecul lui Trevor pălea tot mai mult prin comparaţie cu al lui Frey.

Iesi din cabină si se îndreptă spre punte.

- Fii atentă la trepte, ai putea să aluneci! auzi glasul lui Frey. Dar tocmai atunci alunecă pe ultima treaptă si căzu la picioarele lui. Frey o ridică imediat. Pentru o clipă se rezemă de pieptul lui, simţi forţa braţelor lui. Se priviră în ochi si Andra aproape că se temu de forţa acelui moment.

- Mulţumesc, dar cred că nu mi-am rupt nimic.

Frey o privi lung.

- Ai un păr superb, constată el. îmi aminteşti de

Rita Hayworth.

- Vreo prietenă a ta? glumi Andra.

- Aş fi vrut eu să fie! N-aş da-o pe nici una din steluţele contemporane!

- Cu atât mai mult pe Andra Lee!

Frey o privi admirându-i glezna subţire şi piciorul frumos arcuit.

- Poţi merge, sau te duc în braţe?

- Să fii sigur că pot merge singură.

Andra dispăru imediat, iar Frey rămase privind spre un grup de tineri care coborîseră la apă o barcă şi se amuzau teribil sărind din ea.

Frey, care era totuşi un bărbat cu oarecare experienţă la femei, descoperi cu stupoare că era vulnerabil în faţa farmecelor Andrei. Când acel păr minunat îi trecuse foarte aproape de faţă cu o mireasmă de neuitat, diferit de parfumul de mosc al doamnei Oppendorf, trebui să recunoască: totul era minunat la Andra Lee.

începu să se întrebe cum arăta acel norocos Trevor Goodwin. Ce fel de om era? Va dura oare, căsnicia lor?

Ajunsă în cabina sa, Andra îşi frecă bine cu alcool glezna care o durea şi se simţi mai bine. Nu putea uita ce simţise când Frey o luase în braţe, când se aflase la pieptul lui. îşi reaminti visele în care îi apărea obsesiv chipul lui Frey şi nu i se părea corect. Nu pe el trebuia să-l viseze.

Se înfioră şi-şi spălă faţa cu apă rece pentru a se trezi. Era foarte confuză. încerca să şi-l scoată pe Frey din minte, dar nu reuşea pentru că figura lui revenea obsesiv. Se aşeză la masă, să-i scrie lui Trevor. Luă hârtia să-i scrie tocmai pentru a se ajuta să scape de figura obsesivă a lui Frey si pentru a realiza un contact mental, care să înlăture

influenţa pe care Rowland o avea asupra ei. Prezenţa lui Frey înceţosa imaginea lui Trevor, care i se părea tot mai neclară. îsi repeta mereu că-l iubeste pe Trevor. Dar nu era chiar asa.

Scrise, speriată de concluzia la care ajunsese, trei telegrame, apoi le rupse. Scrise o a patra, pe care o duse la telegraf:

„Mai sunt patru zile si voi fi cu tine. Stop. Andra."

Nu-l văzu prea curând pe Frey. Era ocupat cu organizarea ajungerii la Las Palmas. Se trezi uitându-se lung la scaunul lui gol; abia auzea ce-i spunea doamna Oppendorf.

Mai târziu primi o telegramă de la Trevor, în care acesta îsi exprima dragostea.

Citi mesajul lui Trevor cu voce tare de câteva ori pentru că doar asa i se părea că se poate concentra asupra lui.

Capitolul 5

Mai trecuseră patruzeci si opt de ore de când Outspan Queen se îndrepta spre Cape Town. Era din ce în ce mai cald. Femeile tinere de la bord îsi petreceau timpul în rochii de plajă sau chiar în costume de baie. Piscina era întotdeauna plină.

Nopţi înstelate urmau acelor zile însorite, si în fiecare seară se organizau petreceri, se dansa, se flirta.

Andra nu avea timp să se plictisească. Se organizau mereu alte activităţi. Fime, spectacole. Se juca bridge de către cei mai în vârstă, ca familiile Oppendorf sau Oliver, pe când tinerii jucau tenis de masă.

Căpitanul Rowland se ocupa de distracţia celor de la bord.

O invitase politicos pe Andra să facă parte din comitetul de organizare al distracţiilor, dar Andra îl refuzase la fel de politicos, sub pretextul că voia să fie singură. De fapt, profita de fiecare ocazie de a se sustrage de la orice fel de manifestare. îsi asezase sezlongul într-un loc ferit de orice privire, dar de unde putea să urmărească tot ce se întâmpla pe punte.

Petrecea ore întregi stând la soare, citind sau doar odihnindu-se, pentru ca Trevor s-o vadă bronzată. Făcea parte din categoria femeilor roscate cu pielea albă, care se puteau bronza fără a se arde. Se simţea mult mai bine, iar oglinda îi confirma faptul că după

sase zile de croazieră era alta.

Cu toate acestea, nu atinsese relaxarea mentală după care tânjea atât. Nu-si putea lua gândul de la Frey Rowland, pe care-l considera foarte atrăgător.

Nu stia ce simţea căpitanul Rowland faţă de ea, pentru că acesta obisnuia să-si ascundă adevăratele sentimente sub o veselie si politeţe care nu prea lăsau să se vadă nimic altceva, iar farmecul lui nu se limita la ea, ci se exercita asupra tuturor femeilor de la bord.

De fapt, Andrei i se păru că în timpul meselor luate în grupul prsonalităţilor era mai puţin atent cu ea decât cu celelalte femei. Scăpa din când în când comentarii critice la adresa femeilor, care începuseră s-o deranjeze.

în cea de a sasea seară, căpitanul Rowland o invită la un cocteil în cabina sa. Erau prea mulţi invitaţi, asa că Andra nu se simţi bine, amintindu-si nesfârsitele petreceri la care fusese nevoită să participe. Se plictisea si acest lucru i se citea pe chip. Asta până când gazda, cu un pahar de sampanie în mână, se apropie, întinzându-i-l.

- Am văzut că nu bei nimic, poftim, ia acest pahar de sampanie.

- Mulţumesc, dar nu beau de obicei, fu răspunsul Andrei.

- Ai o rochie şocantă, zise el cu un zâmbet amuzat sau poate uşor dispreţuitor, ceea ce pe ea o făcu să

se întrebe de ce îi acorda atenţie.

Andra îmbrăcase o rochie albă cu spatele gol, tocmai pentru că era foarte bronzată. Purta cercei şi colier negru, sandale cu tocurile foarte înalte şi subţiri. Ochii ei păreau verzi acum după ce se bronzase, contrastând cu părul de culoarea focului.

- Arăţi teribil în seara asta, murmură el. Te rog să mai rămâi câteva minute după ce pleacă lumea; aş vrea să-ţi arăt câte ceva.

- Nu cred că .... începu ea.

El o întrerupse.

- Nu trebuie să crezi nimic, ci doar să mai rămâi câteva clipe.Vreau să-ţi arăt două cărţi şi să asculţi un disc. Apoi, dispăru fără a mai aştepta confirmarea ei.

După ora zece, când lumea începu să mai plece, Andra începu să discute cu un domn pe care-l ştia din vedere. O interesa acest Rowland şi ar fi vrut să afle câte ceva despre lumea lui. Cabina lui era la fel de interesantă ca şi el. Era spaţioasă, iar mobila astfel proiectată încât să ocupe foarte puţin din spaţiu. Avu ocazia să-i vadă cărţile despre care voia să-i vorbească. Nu văzu nici o fotografie. Interesant. Nu era nici o femeie în viaţa lui Frey Rowland? Era doar un tablou mic înfăţişând o căsuţă flancată de copaci înalţi, casa bunicului, aşa cum avea să afle de la el.

Era un apartament de holtei aproape impersonal păstrat într-o stare de perfectă curăţenie de un steward numit Pink.

- Pun mereu lucrurile aiurea, sunt cam dezordonat, îi spuse Rowland mai târziu. Pink mi le adună de peste tot.

în sfârsit, plecară invitaţii si rămaseră singuri.

Andra începu să se simtă mai bine acum, când fumau linistiţi. Ar fi trebuit să plece odată cu ceilalţi invitaţi, dar se lăsase atrasă fără să stie de ce făcea asta, de farmecul lui. Nici măcar amintirea lui Trevor n-o ajutase pentru a o scăpa de influenţa lui Frey.

De fapt în seara asta nici nu se mai gândise la Trevor. Era singură cu Frey în cabina acestuia si simţea că el este bărbatul cu care-si dorea să fie. Era si el serios, gânditor, renunţase la zâmbetul acela dispreţuitor.

Frey stătea în faţa ei pe un scaun, figura îi era umbrită si-i vorbea despre sine.

Andra îi puse o mulţime de întrebări. Voia să stie despre copilăria lui, despre munca în cadrul companiei maritime. El îi spuse că nu era satisfăcut.

- Nu mă mulţumeste ce am aici, se confesă el, vreau să fiu comandantul propriului meu vas.

- Cu toate astea ai făcut lucruri minunate în sectorul tău de activitate, spuse Andra. Toată lumea de la bord nu vorbste decât de tine. Cred că dacă ai dispărea acum, mâine dimineaţă ar fi în stare să coboare chiar si în mijlocul mării dacă stiu că tu nu mai esti aici.

- Mulţumesc, dar pentru mine nu este de-ajuns.

Mie îmi plac provocările.

- M-am uitat prin cărţile tale, sunt din categoria celor „serioase“.

- Ţi-o pot împrumuta pe oricare dintre ele. Frey îi întinse o carte la care ea se uită cu neîncredere.

- Cred că mă depăşeşte, dar o voi citi. Ce bărbat ciudat eşti! Cred că nu citeşti romane obişnuite nici măcar din cele de groază.

- O fac, dar numai ocazional.

- Mai ales cărţi lipsite de romantism.

- Sunt sigur că nu-ţi plac bărbaţii romantici.

- Nu cei care exagerează.

- Chiar toţi bărbaii romantici sunt plictisitori?

începură să râdă.

- Poate că femeile sunt cam perverse, zise Andra în cele din urmă. Mai precis, nu le plac bărbaţii romantici, dar le plac cei capabili să le întreţină o poveste de dragoste.

- Pe mine te rog să mă numeri printre cei incapabili de aşa ceva.

- Poate că ai fost dezamăgit în dragoste, dacă vorbeşti aşa.

El îşi aminti de Leonore.

- Poate. Oricum, am fost transformat într-un bărbat care nu mai crede în dragoste.

- Şi lumea cum să mai meargă înainte? glumi Andra. Nu va mai există familie din cauză că Frey Rowland nu crede în dragoste?

- Nici vorbă. Cei care mai pot, sunt liberi s-o facă. Numai că Frey Rowland a renunţat definitiv la acest aspect al vieţii.

- Cred că vei regreta mai târziu.

- Asta li se spune de obicei misoginilor. Eu oricum am de gând să ajung la senectute fără neveste sau copii.

- Supremul egoist!

- Eu sunt!

- Nu ştiu cum spui aceste vorbe unei viitoare mirese!

Vorbele ei avură darul să tulbure liniştea şi tihna acelei ore.

El se încruntă nemulţumit, privind-o pe fata cu pielea de satin. Era o fată cu care orice bărbat ar fi vrut să facă dragoste, se gândi el. De ce primea faptul că se ducea la Cape Town să se mărite ca pe o lovitură?

- Nu mă lua în serios. Ceea ce spun mi se aplică doar mie; nu mă îndoiesc că viitorul tău soţ îţi va oferi romantismul de care ai atâta nevoie. Iar acum, va trebui să asculţi ultima mea achiziţie de la Southampton, zise el îndreptându-se spre locul în care se afla un pick-up. Sper că-ţi place muzica clasică.

Andra se miră că nu se mai gândise la Trevor. Parcă nu era loc şi pentru el în această cabină.

- Sigur că da, abia aştept!

Era un Adagio al lui Barber, un compozitor necunoscut Andrei. Rămase ascultându-l cu ochii

închişi. Când muzica se termină, deschise ochii şi observă că Frey o privea.

- A fost interpretat de orchestra din Philadelphia.

- A fost minunat, o surpriză pentru mine. N-am mai ascultat muzica acestui Barber.

- Mai am şi alte discuri minunate, dar va trebui să revii înainte de a ajunge la ţărm.

- Voi reveni, îţi promit.

El îşi aprinse o ţigară. O urmărise atent cât Andra stătuse cu ochii închişi, uimit de frumuseţea ei ,de chipul ei angelic cu gene lungi, obrajii de porţelan, gura frumoasă. I se păru că aflase destul de mult despre ea urmărind-o astfel.

Observase că Andra reacţionase la muzica lui. Urmărise cum strânsese si deschisese pumnii mici, cum încruntase acele sprâncene delicate, observase că durerea sau plăcerea aveau efecte asupra ei.

îsi aminti totusi că nu era ca el, un lup singuratic, ci o femeie care se ducea la Cape Town să se mărite. De ce îmi pasă ce se va întâmpla cu femeia asta? se întrebă el.

Cu toate astea, se întreba ce viitor va avea această tânără atât de delicată, atât de de sensibilă si de frumoasă...

Andra nu era o femeie obisnuită, era o fenomen. Zi de zi se desfăsurase în faţa ochilor lui, ca un boboc de floare plin de graţie si de strălucire. Nu stia decât că voia să afle tot mai multe despre ea.

-As mai putea asculta puţină muzică? întrebă Andra.

El se ridică si puse „îndrăgostitul si Privighetoarea“ lui Granados.

Era interpretat de Victoria de Los Angeles. Frumuseţea lirică a vocii ei, tristeţea cântecului privighetorii umplură cabina. Andra închise ochii din nou. De data asta, suferea pe muzica pusă de Frey. El observă că buzele îi tremurau, că dinţii mici muscau buza inferioară.

Frey simţi că fruntea i se acoperi subit de o transpiraţie rece. Sunt un prost îsi spuse el, dacă las ca femeia asta să-mi intre în viaţă, asa cum făcuse alta, care venise ca si Andra, stătuse pe acelasi scaun, fumase. Era drăguţă, în sensul comun al cuvântului. O vedea si acum; refuzase cărţile pe care i le oferise ca neinteresante, si-i ceruse să-i pună muzică de dans.

Dar Andra era diferită de celelalte femei. Abia acum înţelegea de ce afirmase că nu se simţea în largul ei pe platoul de filmare. Dar căsătoria... cu acel individ din Africa de Sud... cum va fi pentru ea?

Frey se ridică, începând să străbată cu paşi mari cabina de parcă era într-o cuşcă. Iar când se termină placa nu mai aşteptă comentariile ei, ci începu să-i pună întrebări.

-Vorbeşte-mi despre tipul cu care te măriţi. Cine este?

Andra îi spuse.

- Şi de ce aţi avut o logodnă atât de lungă?

- Aşa a fost să fie, din diverse motive. Trevor a trebuit să călătorească mult în interesul serviciului şi nici n-a vrut să ne căsătorim până nu avea bani destui pentru o casă.

Frey începu să râdă.

- Ăsta da, bărbat! exclamă el. Cum să lase o fată ca tine singură, doar cu inelul de logodnă pe deget?

- Dar este absurd ... Andra roşi de furie şi neputinţă. Nu suporta ca altcineva să chestioneze viaţa ei privată. Dar trebuia să-i răspundă lui Frey.

-Avea încredere în tine, spui? repetă Frey. Cred că era mai degrabă prea vanitos.

Frey atinsese în punctul sensibil. Se discutase prea mult în ultimul timp despre egoismul lui Trevor.

- De ce să nu aibă încredere în mine? O, urăsc cinismul tău!

El zâmbi amuzat.

- De ce te deranjează afirmaţiile mele?

- Insinuezi că Trevor este un prost, care nu trebuia să aibă încredere în mine.

- Nu este chiar asa. Cred că se poate avea încredere în tine.

Andrei îi trecu un gând prin minte.

- Uneori mă întreb dacă asa este! Altceva ce-ai mai vrea să stii?

- Să-mi vorbesti despre Trevor. La început mi-ai spus că este un bărbat frumos, dar spune-mi: lui

Trevor îi place tot ce-ţi place ţie? Vei găsi în el companionul potrivit?

- Sigur că da! exclamă ea.

Dar ea stia că lucrurile nu stăteau chiar asa si adevărul rostit de el însi croi drum spre mintea ei, nu ca un sarpe care se insinuează, ci ca mareea cea puternică ce mătură totul în cale.

Andra păli, iar Frey observă schimbarea.

- Am spus ceva care te-a deranjat, Andra?

Ea se ridică.

- Mi se pare o impertinenţă că te preocupă problemele mele.

- Andra!

Era prima oară când i se adresa astfel. Până acum, fusese miss Lee. Se întoarse si fugi din cabina lui.

Frey rămase acolo; mai trase un fum din ţigară, apoi o stinse. încă o dată îsi sterse transpiraţia cu dosul palmei. Gândurile îi erau haotice. Dar acum era sigur de un lucru; Andra Lee nu era prea sigură de bărbatul de la Cape Town. Dacă ar fi fost, nu s-ar fi simţit atât de ofensată. Ar fi râs cu cinism de curiozitatea lui.

îsi aminti expresia ei când ascultase muzica. Dacă putea trăi si simţi astfel o piesă muzicală... cum reacţiona când era în braţele unui bărbat iubit? Cum ar fi, se gândi el, dacă ar săruta-o pe Andra Lee? Şi dacă ea i-ar răspunde?

Este o nebunie la care n-are sens să mă mai

gândesc, îşi spuse el, apoi se îndreptă spre chiuveta din cabină şi se spălă pe faţă cu apă rece.

Când ajunse în salonul în care se servea masa, Andra nu se afla la locul ei.

Era organizată o seară de dans pe punte în seara aceea. Frey îşi spuse că era mai bine să renunţe la dans, să joace şah. Dar aflat la jumătatea drumul spre cabina lui Wilson se întoarse deodată şi intră în bar, unde întâlni mulţi cunoscuţi care îi oferiră de băut. Imediat, toate femeile din bar se adunară în jurul lui. El continua s-o caute din priviri pe Andra.

începu să joace şah, dar jocul nu-l absorbea într-atât încât s-o dea uitării pe Andra.

Andra era imaculată ca un trandafir, neîntinată de succesul de scenă. Era intangibilă, precum stelele cu toate că acel bărbat din Cape Town reuşise să-i fure inima. Nu-l iubeşte, sunt convins că nu-l iubeşte cu adevărat, îşi spuse Frey în mijlocul partidei de şah.

- Nu prea eşti în formă în seara asta, Frey, remarcă Jim Wilson.

- Mă tem că nu mă pot concentra, recunoscu el.

Ieşi din cabină şi se îndreptă spre punte, unde era deocamdată linişte. Se aplecă peste parapet privind apa de o culoare incertă la ora aceea, cu valurile pe care le despica vasul. Las Palmas rămăsese mult în urmă. Nu vor vedea uscatul prea curând. Mai erau oricum, cinci zile, apoi el o va întâlni la Cape Town pe frumoasa Andra. Cred că ar fi bine să nu mă mai gândesc la fata asta, îşi spuse el.

în cele patruzeci si opt de ore care urmară, Andra si Frey stătură la aceeasi masă si se întâlniră ocazional. Dar se comportară amândoi de parcă acea scenă din cabina lui nu avusese loc. Discutară fleacuri, evitând să se privească. Conversaţia lor nu atinse nici o notă personală.

Frey continua să se gândească la ea, nestiind că si ea suferea cumplit. Lumea ei se destrămase după vorbele lui. Nimic nu-i putea readuce încrederea că lucrurile vor merge bine între ea si Trevor.

Ştia acum că nu-l iubise niciodată. îl plăcuse doar, si ajunsese să se logodească. Se întreba dacă o căsătorie ar fi lucrul indicat pentru ea.

Nu-si putea lua gândul de la Frey, care-i apărea mereu în faţa ochilor, o făcea să se metamorfozeze.

Descoperi că se îndrăgostise de el. Acesta era adevărul, pe care trebui să-l admită în final. Cum va fi oare întâlnirea cu Trevor la Cape Town? Nici nu îndrăznea să se gândească la el.

***

Cu două zile înainte de acostarea vasului la Cape Town, căpitanul Stevens dădu o petrecere pentru un număr redus de invitaţi la care participă si Andra, fără pic de entuziasm. Era invitată de onoare si nu putea să refuze participarea, dar nu avea chef de petrecere.

Fusese o zi înnorată, iar spre seară nici măcar stelele nu se mai vedeau; furtuna ameninţa să

izbucnească. Marea căpătase un aer sumbru, neprietenos.

Andra îmbrăcase o rochie neagră, elegantă, făcută de un croitor francez, cu spatele gol şi un decolteu îndrăzneţ.

Când Frey o văzu intrând în cabina comandantului, inima începu să-i bată gata să-i spargă pieptul. Era atât de frumoasă în acea rochie mulată pe corp, fără alte bijuterii în afară de cerceii foarte mari cu diamante, care străluceau ori de câte ori întorcea capul şi inelul de logodnă.

în seara aceasta, inelul îl deranjă teribil. Dar mai mult îl deranja faptul că peste patruzeci şi opt de ore Andra va ieşi din viaţa lui. O privi din nou.

Căpitanul vasului o întâmpină jovial şi-i spuse ceva care o făcu să râdă. în clipa aceea, ea întâlni privirea lui Frey. Zâmbetul îi pieri. Andra părea palidă şi cam tristă, aşa i se păru lui. Se duse în întâmpinarea ei, cu un pahar de şampanie pentru ea.

- Ai chef să stai de vorbă cu mine în seara asta? o întrebă el.

- Doar fac asta în fiecare seară!

- Ne apropiem de Cape Town.

El o privi lung. Andra lăsă ochii în jos.

- Ştiu.

- Te aşteaptă un eveniment acolo. Cred că logodnicul tău a cumpărat deja toate florile din oraş.

- Da, va fi foarte palpitant.

- Cred că abia aştepţi!

Andra roşi. Frey observă că strânse paharul. Apoi, râse nervos.

- Desigur.

Deodată, Frey zise:

- încep să mă întreb dacă este chiar aşa.

Andra păru şocată, dar înainte să poată protesta, Frey plecă spre un alt grup de invitaţi. Andra rămase singură cu gândurile ei. Apoi îl văzu pe Ben Lane venind spre ea, dar înainte ca aceasta s-o poată ajunge, lăsă pe masă paharul de şampanie şi ieşi pe punte. Nu avea chef să asculte pălăvrăgeala jurnalistului.

Găsi un loc retras pe punte şi se rezemă cu coatele de parapet urmărind valurile.

Ce voise să spună Frey Rowland? Sugera că n-o entuziasma revederea cu Trevor? Ce să fac oare? se întrebă ea, disperată.

îşi punea aceeaşi problemă de două zile şi nopţi.

Simţea că nu va putea să mănânce avându-l în apropiere pe Frey, că nu va putea participa la conversaţie, cu toate că doamna Oppendorf o stimula neîncetat. Nu contenea să facă aluzii la viitorul ei alături de Trevor.

- Cred că şi Trevor abia aşteaptă să-şi revadă mireasa!

Andra, care nu îndrăzni s-o privească, răspunse foarte
prompt:

- Cine ştie, doamnă Oppendorf? Poate Trevor se distrează acum cu fetele la Cape Town aşteptându-şi cicălitoarea nevastă să sosească!

Lumea începu să râdă.

Doamna Oppendorf insistă:

- Nu te va considera cicălitoare; veţi fi cea mai frumoasă pereche!

Andra întoarse capul auzind remarca lui Frey spusă cu jumătate de glas:

- Femeii ăsteia i-aş da cu bucurie un purgativ!

După ce reuşi să se retragă de la petrecere, Andra îşi prinse capul în mâini fericită că era în sfârşit, singură. Voia să fie singură pentru a-şi pune ordine în gânduri. Dar nu putea gândi corect. Nu mai ştia decât că pe Frey îl iubea, că greşise enorm considerând că Trevor era alesul ei.

Stătea pe punte sprijinindu-se de balustradă când izbucni furtuna. Nici atunci nu se mişcă. Lăsă ploaia s-o biciuiască. Curând, izbucniră fulgerele. Nu-mi pasă dacă voi fi trăsnită şi voi muri, îşi spuse ea. Decât situaţia asta imposibilă în care nu-mi pot sorta propriile gânduri, mai bine moartea!

Nu auzi paşii lui Frey, dar se întoarse speriată când acesta o prinse de mână, întorcând-o spre el.

- Andra! Bine că te găsesc! Cum stai aici în ploaie? Te-am căutat peste tot!

- De ce? întrebă ea, cu toate că realiza că pusese o întrebare prostească.

- Pentru Dumnezeu, vino încoace! Eşti udă până la piele! strigă el văzându-i părul ud, rochia lipită de corp. Părea extraordinar de tânără, aşa cum era cu apa şiroindu-i din păr; nu mai era sofisticata Andra Lee, ci doar o tânără speriată de propriile-i trăiri.

- Dă-mi drumul, gemu ea. îmi place să stau în ploaie.

- Dar nu este normal să stai aşa, aici, Andra, insistă el. Este chiar o nebunie din partea ta!

- Şi tu te-ai comportat la fel de nesăbuit făcând acea afirmaţie despre Trevor. Nu aveai dreptul să faci o afirmaţie de genul acesta!

- Acesta este adevărul, Andra, nu vrei să ajungi la Cape Town. Nu vrei să te măriţi cu tipul ăsta, nu?

Andra se eliberă din braţele lui.

- Te rog să nu mai faci această afirmaţie.

- Insist că faci o greseală!

- Frey! Te rog!

Tocmai atunci figura ei fu luminată de un fulger. Frey îi văzu chipul frumos, dar livid. Se simţea si mai atras de ea acum. în această furtună puternică, sălbatică, Frey era constient doar de dorinţa puternică, pasională pentru această femeie neobisnuită. Nu mai puteau fi spuse alte cuvinte între ei, nici proteste, nici jumătăţi de adevăr. Trebuia spus tot adevărul, reflectă el, chiar dacă era sau nu acceptat de Andra.

- Te iubesc Andra, strigă el. Sunt teribil de

îndrăgostit de tine si cred că nici eu nu-ţi sunt indiferent. Sper că n-am gresit făcându-ţi această declaraţie...

Ea încercă să spună ceva. Acest moment fu pentru ea clipa de revelaţie si de capitulare. Corpul ei zbură parcă spre al lui. Erau acum o singură inimă bătând în ploaie si furtună. Sărutul lui înăbusi orice ar fi vrut să zică ea, pentru a-si păstra loialitatea faţă de Trevor.

Acum era toată a lui Frey. îl prinse cu braţele după gât. Urmă un sărut lung. După acesta ea stiu că niciodată lucrurile nu vor mai fi la fel. Andra îi spuse:

- N-ai făcut nici o greseală, Frey. Şi eu te iubesc. M-am îndrăgostit de tine cu mult timp înainte de a ne cunoaste; mi-ai apărut într-un vis pe care ţi-l voi povesti într-o zi. Te-am recunoscut imediat ce te-am văzut. Situaţia este foarte grea pentru că mă duc la Cape Town să mă mărit cu Trevor. Frey, ce voi face?

îmbătat de sărutul ei, de vorbele ei, o sărută din nou, trecându-şi mâinile prin părul ei ud. Gestul lor de dragoste aşa disperat cum era pentru că se desfăşura într-un cadru nefiresc, îl făcea să înţeleagă puterea sentimenteleor care puteau exista între un bărbat şi o femeie. Era dragostea pe care el o refuzase cu cinism, despre care nici nu credea că există. Nu avea nici o legătură cu aventura trecătoare, pe care o avusese cu Leonore. Din acest motiv n-o putea lăsa pe Andra să iasă din viaţa lui.

***

Iubirea pentru Andra era o iubire matură, pe care nu voia s-o mai piardă.

- Iubito, spuse el, trebuie să rupi logodna cu Trevor. El va trebui să afle ce s-a întâmplat.

Andra oftă şi-şi ascunse capul la pieptul lui.

- Nu pot. Cum să fac asta? Ar fi o lovitură pentru el.

- Dar eu? La mine nu te-ai gândit?

- Tu vei putea depăşi această iubire, zise ea cu timiditate.

- Nu mai spune asta, Andra, ştii că este imposibil! Andra se strânse mai mult la pieptul lui râzând şi plângând
în acelaşi timp.

- Ştiu, Frey, nici eu nu pot trăi fără tine.

- Asta voiam să ştiu, zise Frey. Iar acum te-aş ruga să scoţi acest inel...

Frey îi scoase inelul de logodnă, pe care i-l puse în palmă.

- Va trebui să i-l înapoiezi lui Trevor, spunându-i ce simţi. Ştiu că nu va fi usor. Nici eu nu accept situaţia prea usor, dar este foarte important că nu esti măritată.

- Era să mă mărit cu Trevor luna trecută la Londra când eram în spital, dar m-a reţinut ceva. Acum stiu ce era.

- Ştiu că nu fac un gest frumos că fur logodnica altui bărbat, dar nu mă pot controla, Andra. Este ceva mai presus de noi.

- Frey, am fost constientă de această dragoste neasteptată în ultimele patruzeci si opt de ore. Cred că m-am îndrăgostit de tine din seara în care am ascultat muzică în cabina ta. Am încercat să ţin situaţia sub control, însă n-am reusit.

- Şi eu m-am îndrăgostit de tine observându-ţi atent trăsăturile în timp ce ascultai muzica.

- Nici unul din noi n-a vrut să se întâmple asta...

- Să mergem undeva, să ne ascundem de ploaie, iubita mea, n-as vrea să te îmbolnăvesti.

Ea nu se împotrivi. Nu mai avea putere să lupte împotriva acestei iubiri neasteptate. Dar începu să tremure violent la gândul că va trebui curând să-i explice lui Trevor ce se întâmplase. Nu se putea mărita cu el; dragostea pentru Frey era mult prea puternică.

După câteva clipe, se afla pe marginea patului lui Frey la căldură. îsi scosese rochia udă si îmbrăcase un halat al lui Frey. El pornise radiatorul, îi uscase părul si o privea teribil de fericit.

- Cred că nici nu-ţi închipui cât te iubesc, Andra, zise el.

Andra îl privi cu lacrimi în ochi.

- Vei fi totul pentru mine; mamă, soră, iubită şi soţie.

La auzul cuvântului soţie, Andra se întunecă la faţă.

- Frey, nu ştiu cum îi voi spune lui Trevor...

- îmi pare teribil de rău pentru acest bărbat, mă

simt ca un hoţ, dar în acelaşi timp nu cred că am comis o crimă, ci că mi-ai aparţinut dintotdeauna şi că el te-a furat de la mine pentru o vreme.

- Frey, aminteşte-ţi că vom acosta curând! Bietul Trevor a făcut toate pregătirile, a cumpărat casa, inelul...

Frey se ridică, aprinzându-şi o ţigară.

- Te-ai mai încălzit, iubita mea?

Andra se simţi fericită că i se acorda atâta atenţie. Numai acum realiză, prin comparaţie, că dragostea lui Trevor fusese una egoistă. El încercase să controleze totul, să pună stăpânire pe inima, pe gândurile, şi acţiunile ei chiar dinainte de a-i deveni soţ. Frey nu va încerca aşa ceva. El va soţul pe care şi-l va dori ea. Sentimentele lor erau reciproce.

- Draga mea, logodna este perioada în care afli tot mai multe despre partenerul tău, ca şi despre tine. Este un lucru să te logodeşti, altul să rupi o logodnă, dar oricum, nu este o crimă. Ar fi o crimă să te sacrifici, măritându-te cu acest bărbat, pe care nu-l iubeşti.

- Cred că ai dreptate, ştiu că n-aş putea trăi alături de Trevor, iubindu-te.

- Andra, eşti cea mai grozavă femeie! M-ai fi distrus dacă ai fi insistat că te vei mărita cu Trevor. N-aş suporta să te pierd.

Andra îl privi cu tandreţe.

El observă pentru a mia oară că era foarte frumoasă chiar şi aşa nemachiată, cu părul ud. El

înţelese că Andra trecea prin momente grele, luptând cu simţul datoriei si cu noile sentimente. Nu va fi prea usor să-i reziste lui Trevor, nu era suficient de dură pentru asta.

- Dragul meu, zise ea, nu este minunat ce ni s-a întmplat?

- Extraordinar, iubito! Am jurat că nu mă voi căsători niciodată, dar acum stiu sigur că m-as însura imediat cu tine; imediat ce as obţine licenţă, un inel si un preot!

Ea tăcu o clipă. Era puţin confuză că acum nu mai avea perspectiva de a deveni soţia lui Trevor ci a lui Frey.

- Desigur, sunt complet nebun, pentru că n-am ceţi oferi în afara salariului în această companie si a unui alt venit privat care este nesemnificativ, în timp ce tu esti Andra Lee!

- Urăsc faptul că am devenit celebră, abia astept să scap de presă, publicitate si să duc o viaţă normală.

El o prinse în braţe.

- Iubita mea, ce ni s-a întâmplat este un miracol. Deodată, el îi spuse: furtuna s-a domolit, văd că au apărut stelele. îmbracă-te cu rochia care ţi s-a uscat de acum. Vrei să-ţi trimit masa în cabină?

- Nu vreau decât o cească de cafea. Mă voi schimba si voi reveni pe punte, exact acolo unde m-ai găsit. Trebuie să mai vorbim, să ne facem planuri, să-l afectez cât mai puţin pe Trevor.

- Iubita mea, trebuie să-i spui adevărul. între noi n-a fost un simplu flirt, suntem amândoi constienţi de acest lucru. Ne asteptam de multă vreme.

Andra se aruncă din nou la pieptul lui.

- Presupun că n-ar trebui să fiu atât de fericită dar sunt, iubitule. Sunt teribil de fericită. Nu stiu cum voi reusi să trec prin cele ce vor urma. Este ciudat că i-am trimis lui Trevor atâtea telegrame fără să simt în realitate ce ar fi trebuit să simt pentru el.

- Rămâi îndrăgostită de mine, iubito; deşi poate nu merit atâta dragoste.

- Nici unul din noi n-o merită pentru că i-am făcut rău lui Trevor.

- Dumnezeule! exclamă Frey. Dacă atunci când îl revezi realizezi că, totuşi, pe el îl iubeşti şi nu pe mine?

- Iubitule, ai încredere în mine! Am făcut o greşeală şi n-o voi repeta.

-Sigur?

Andra încuviinţă.

- Absolut sigur.

- îţi va fi greu s-o rupi cu Trevor; eşti prea bună la suflet şi-ţi va fi milă de el.

- Mai bine sunt dură cu Trevor decât să fiu fără tine!

- Andra, n-am dorit nimic mai mult în viaţă decât te doresc pe tine!

- Şi eu simt la fel, iubitule.

Frey o sărută.

- Mai bine plec, Andra.

Şi închise uşa cabinei în urma sa.

Ea închise ochii, simţindu-se puţin ameţită. îşi luă lucrurile uscate acum, apoi îşi îngropă faţa în halatul lui Frey.

Era o nebunie ce făcea! Ce va spune acasă când se va întoarce cu Frey Rowland şi nu cu Trevor?

Capitolul 6

Cape Town. Outspan Queen ancorase în golf la ora două noaptea. Acum era ora sase. Andra, aplecată peste parapet admira grandoarea si splendoarea orasului aflat la poalele munţilor Table. Era destul de rece aici, pentru că în Africa de Sud era iarnă. Se îmbrăcase bine si-si pusese o esarfă albastră pe cap. Ofiţerii vamali urcau la bordul vasului. Pe la opt si jumătate fură lăsaţi să urce ce-i care-i asteptau pe pasagerii veniţi cu vasul.

Andra era teribil de emoţionată, dar si nefericită pentru că
o astepta o misiune foarte grea. Trebuia să-l facă pe Trevor să înţeleagă că nu-l iubea si că nu se va căsători cu el.

Frey o sfătuise să nu dea prea multe explicaţii, care l-ar fi rănit si mai tare pe Trevor. Trebuia să-i spună doar că se gândise pe drumul spre el.

- Ar trebui să fiu cu tine, când îi vei spune asta, iubito. Dacă va deveni violent, căci nu poţi sti cum va reacţiona, voi putea să te apăr.

Dar mai, apoi tot el spusese:

- Nu cred că va avea reacţii necontrolate, deşi ar fi de înţeles, nici mie nu mi-ar conveni să aflu că logodnica mea s-a îndrăgostit de altul.

Andra nu era într-o stare prea bună. încerca să-şi închipuie scena care va avea loc între ea şi Trevor. Ce va crede despre ea? Nu trebuia oricum să fie prea dură cu el şi cu o vorbă să-l şteargă de pe suprafaţa

pământului, numai pentru că se îndrăgostise de Frey.

îşi dori să nu-i fi expedat nici o telegramă de la bordul vaporului, pentru că astfel îl făcuse să creadă că este iubit, până în ultima clipă. Oricum, urma o întâlnire foarte neplăcută cu el. Dar apoi o aştepta fericirea, o fericire neaşteptată alături de Frey, căsătoria cu el.

Poate că părinii n-o vor înţelege niciodată. Mama nu va fi niciodată de acord şi nici n-o va ierta pentru asta. Apoi mama va pretexta că nu va avea o căsătorie fericită cu Frey. Un ofiţer de navă nu avea ce să-i ofere în comparaţie cu un om de afaceri de la Cape Town. Nici când va ajunge căpitan de vas, Frey nu va avea banii lui Trevor.

Frey îi spusese cu o seară în urmă că nu va continua să plece pe mare după căsătorie, ci va cere o slujbă pe uscat la sediul companiei maritime.

- Dar ţi-ai dorit toată viaţa să conduci nava ta! ripostase Andra.

- Acesta era visul meu până a te cunoaşte, acum nu-mi doresc decât să fiu cu tine.

Banii şi poziţia socială nu contau pentru nici unul. Frey era gata să renunţe la voiajele sale pe mare pentru a sta cu ea, iar ea să uite că fusese o stea de cinema si să ducă o viaţă obscură alături de el. Aranjaseră să caute o căsuţă la malul mării, retrasă, unde să trăiască rupţi de lume. Vor fi o familie adevărată.

Atunci, Frey o întrebase cum vor face rost de bani

pentru educaţia copiilor, iar ea ridicase din umeri. Asta îi făcuse să râdă.

Dar acum, Andra era singură si astepta cu o strângere de inimă clipa revederii cu Trevor. Pe Frey nu-l va vedea câteva ore. Va trebui să-l însoţească pe seful său Stevens la căpitănie, de unde nu va scăpa decât după-amiază, când urma să se întâlnească în holul hotelului Nelson. Asta după ce va fi discutat cu Trevor si anulat căsătoria de a doua zi.

Termină formalităţile vamale si căută cu inima plină de durere figura lui Trevor printre cei care asteptau la ţărm. Seîntrebă de ce nu urcase la bord. Nu-l văzu pe Trevor, dar un steward veni după ea:

- Vă caută o doamnă, miss Lee.

- Oh! exclamă Andra. Unde era Trevor? Cine era doamna?

Privind în faţă Andra văzu o doamnă înaltă, subţire, care
astepta. Era elegantă, proaspăt coafată. Veni spre ea.

- Miss Lee?

- Da, eu sunt.

- Ce faceţi, miss Lee? Abia asteptam să vă cunosc! Sunt soţia reverendului Alistair Graeme. Logodnicul dumneavoastră este enoriasul nostru. Ceremonia de căsătorie este aranjată pentru mâine si între timp veţi locui în casa noastră.

Andra îi zâmbi, asa cum numai ea stia s-o facă.

- Ce faceţi doamnă Graeme! Sunt încântată să vă cunosc. Trevor mi-a vorbit despre dumneavoastră în

scrisorile sale.

Doamna Graeme o privi fără încântare; se vedea că fusese trimisă într-o misiune imposibilă. Era o femeie fără sentimente, foarte practică, cu educaţie scoţiană. Trăise împreună cu soţul ei în ultimii douăzeci de ani în Africa de Sud. Avuseseră mult noroc, făcuseră avere, dar nu aveau copii. Pierduseră trei copii la naştere, şi de aceea Monica Graeme era pasionată de oamenii tineri şi nimic nu-i făcea mai multă plăcere decât o nuntă.

Abia aştepta cununia lui Trevor Goodwin cu steaua lui de cinema. Şi ce fată frumoasă era această miss Lee, chiar şi aşa machiată. Doamnei Graeme îi cam displăcea machiajul, dar ştia că este la modă. Ea nici măcar nu se rujase vreodată, dar era tolerantă cu acele tinere care foloseau din plin machiajul. îşi dorea numai să nu fi trebuit să-i aducă acele veşti teribile.

Andra continua să-i zâmbească.

- Trevor este plecat din Cape Town? De aceea aţi avut amabilitatea să mă întâmpinaţi?

Doamne Graeme îşi drese glasul.

- Vino şi ia loc puţin aici, draga mea, mă tem că trebuie să-ţi dau o veste proastă.

Andra simţi fiori.

- Vreţi să spuneţi că s-a întâmplat ceva cu Trevor?

- Mă tem că da, zise soţia preotului. Sunt veşti teribile, draga mea, îmi este cam greu să ţi le dau, te vor afecta teribil.

Andra păli.

- Vă rog, spuneţi-mi mai repede, doamnă.

Monica Graeme începu să-i povestească foarte concis, pentru că era o femeie metodică si nu-i plăcea să vorbească prea mult. Andra o asculta socată. Nici în cele mai avântate gânduri nu crezuse că lucrurile vor decurge astfel.

Cu patruzeci si opt de ore în urmă, Trevor fusese implicat într-un accident de avion, întorcându-se din Rodezia, unde avusese de rezolvat o afacere.

Doamna Graeme nu putu să-i explice cum avusese loc accidentul, dar avionul căzuse.

Andra simţi că nu are aer.

- Şi Trevor, a murit?

- Nu, slavă Domnului, nu! Este în viaţă!

- Este grav rănit? Vă rog, spuneţi-mi adevărul, doamnă, vreau să-l aflu!

- Destul de grav , desi nu este în stare critică. Dar îi este afectată coloana vertebrală. Este paralizat de la mijloc în jos, iar doctorii, dacă tot vrei să afli adevărul, au spus că nu va mai putea să meargă vreodată.

Andra îngheţă.

- Nu pot crede ce-mi spuneţi.

- Şi eu as fi vrut să nu fie adevărat!

- De ce nu va mai putea merge din nou? Astăzi, chirurgii fac miracole.

- Draga mea, nu înţelegi că i-a fost afectată coloana?

Andra, care abia asteptase să-l întâlnească să-i

spună despre
Frey, îsi acoperi faţa în mâini si izbucni în lacrimi.

- O, bietul Trevor! Este îngrozitor!

Mai apoi, soţia preotului avu grijă de ea. Simţind că nu mai are pic de voinţă, o urmă pe soţia preotului, dar nici nu mai întoarse capul să vadă unde ar putea fi Frey. Nu avea vreme să-i dea vestea cea teribilă. Trebuia să ajungă imediat la Trevor.

Ajunse în maşina doamnei Graeme în centrul oraşului. Nici măcar nu văzu copacii sau clădirile din Cape Town.

Doamna Graeme o duse la spitalul Groote Schuur, dar înainte de a intra o privi îngrijorată.

- Aş vrea să rog asistentele să-ţi aducă o ceaşcă de cafea, înainte de a intra la Trevor.

- Nu, vă rog aş vrea să-l văd imediat.

Andra se lăsă condusă într-o rezervă cu storurile trase, cu aer condiţionat, unde Trevor zăcea pe spate, un Trevor a cărui figură o şocă. Figura lui de obicei frumos bronzată, era acum suptă, iar ochii îi erau înfundaţi în cap. Fu un şoc pentru ea să-l vadă pe acel bărbat înalt, puternic, frumos, redus la această stare.

- Trevor, dragul meu... murmură ea.

El întoarse privirea. Observă cum trăsăturile i se însufleţiră la vederea ei.

- Andra! exclamă el.

Doamna Graeme o luă pe asistentă cu mult tact deoparte, apoi ieşiră pe nesimţite din salon.

- Dragă Andra, bine că ai venit! exclamă Trevor.

Andra nu-şi mai amintea de Frey, nu mai îndrăznea s-o facă.

- Bietul de tine, îmi pare atât de rău!

El o îmbrăţişă. Mai avea forţă în mâini cu toate că nu-şi mai putea mişca trupul.

- Ce nenorocire mi s-a întâmplat chiar înainte de căsătorie!

Andra reîncepu să plângă. De data asta simţea o milă infinită pentru bărbatul care zăcea în faţa ei. Chiar dacă nu-l mai iubea, fusese logodnicul ei atâta vreme si nu putea uita acest lucru cu usurinţă.

- Bietul de tine...

- Nu stiu de ce mi s-a întâmplat tocmai mie, Andra. Nu stiu ce am gresit să merit asta. La început am considerat că am avut noroc că am fost scos din avion. Ceilalţi doi colegi care erau cu mine muriseră, iar pilotul si-a pierdut vederea. Dar oare mă pot considera norocos dacă am rămas fără picioare? Doctorii spun că nu voi mai putea merge vreodată. Mi-au spus adevărul dimineaţă, am vrut să-l aflu indiferent cât era de dureros. Voi fi un om redus la căruciorul de invalid, Dumnezeule! înţelegi, Andra?

Andra văzu lacrimile care începură să-i curgă pe obraji. Fără să stie de ce, lacrimile lui n-o miscară atât de mult cum ar fi făcut-o un act de curaj din partea lui. îi înţelegea durerea dar realizase că Trevor îi vorbise de nenorocirea lui fără a o implica în vreun fel. Şi totusi până în acest moment ea era considerată viitoarea lui soţie. Dacă l-ar fi iubit ca

întotdeauna? N-ar fi fost si pentru ea o tragedie?

Tocmai vru să spună câteva cuvinte de îmbărbătare când Trevor reîncepu văicăreala. Nu-l scoseseră la timp din acel avion blestemat; era vina personalului de serviciu care ar fi trebuit să intervină rapid. Trevor rămăsese practic fără coloană vertebrală si picioare. Asta însemna sfârsitul vieţii sale si a muncii. Devenea astfel o legumă. Afirmă că ar fi fost mai bine să moară în acel accident.

Asta până când ea, sătulă de văicărelile lui se ridică să-si aprindă o ţigară.

El o urmări cu privirea.

- Ce noroc că te poţi mişca! Nimeni nu ştie ce înseamnă asta până nu ajunge ca mine!

- O, Trevor, dragul meu! începu ea.

- Te rog dă-mi o ţigară şi scoate-mă din acest spital blestemat; du-mă acasă. La casa din New Lands. Nu mai pot sta aici, nu mi-au dat nici măcar un brandy.

Andra îi aprinse o ţigară şi-i dădu să fumeze. Se întreba când se va ocupa şi de ea.

- Este îngrozitor să mi se întâmple asta la vârsta pe care o am! Ce mai am de aşteptat acum decât ani întregi de invaliditate? Tocmai când ajunsesem director, aveam o casă, iar tu ai venit. Nu voi putea merge dansa, nu mă voi distra niciodată. Nici măcar o viaţă normală de om căsătorit nu voi avea. Totul se terminase pentru el, cu toate că o iubea. Sentimentele faţă de ea nu se schimbaseră. Dar se mai putea aştepta ca ea să se mărite cu el?

Andra se simţea cumplit, nu putea scoate o vorbă. Nu mai vedea cum mai putea să-i spună despre Frey şi sentimentele ei.

- Dar tu eşti o fată bună şi ştiu că n-o să mă părăseşti, Andra, conchise el.

Andra simţi dintr-o dată nevoia să ţipe şi să iasă în grabă din încăpere. Era teribil i se părea că pereţii se strâng dintr-o dată în jurul ei, ca în cazul unui claustrofob.

începu să tremure violent.

- Lasă-mă să mă gândesc... a fost o lovitură teribilă pentru mine...

Dar el o prinse de mână apoi i-o duse la buzele sale fierbinţi.

- Iartă-mă Andra, poate că-ţi par egoist, dar cred că nu mai gândesc corect. Cred că-ţi imaginezi cum este să treci printr-un accident ca acesta. Pentru câteva clipe am văzut moartea cu ochii. Apoi a avut loc accidentul si m-am mai trezit doar la spital. Şi când te gândesti că mâine trebuia să ne căsătorim! Acum, pentru ce să mai trăiesc? Presupun că mă vei părăsi... nici nu-ţi pot cere să te mai măriţi acum cu mine.... nu mi-a rămas nimic...

Vocea lui se frânse. Şocată, Andra îl privea cu ţigara în mână în timp ce el îi acoperea cealaltă mână cu sărutări. Ştia că nu este corect din partea ei dar nu putea accepta lasitatea lui Trevor. Faptul că acesta fusese cu câtva timp în urmă un bărbat puternic frumos iar acum se pierduse cu totul o

impresiona dar atâta tot. îi era milă pentru el, cui nu i-ar fi fost, dar nu înţelegea cum poate să se umilească astfel.

Trevor înţelese într-un târziu că Andra nu-l mai privea decât cu milă. Dădu drumul mâinii si-si îngropă faţa în pernă.

- Dumnezeule, ce tot spun? Mi-am pierdut minţile. Ce comportament dispreţuitor am! Doamna Graeme va veni să te ia ,dragă Andra, si se va ocupa de tine. Eu va trebui să-ţi redau libertatea.

Andra trase aer în piept. Era ca si cum si-ar fi văzut libertatea cu adevărat ca o pală de aer curat, ca o boare, dar asta doar pentru o secundă pentru că simţi din nou acel cosmar cuprinzând-o.

- Oricum, fără tine, nu vreau să mai trăiesc.

Cuvintele lui o doborâră. Se uită din nou la acel bărbat cu comportament de femeie plângăreaţă si dintr-o dată fără să realizeze ce face, alungă din minte imaginea lui Frey si-si spuse că nu-l putea abandona acum. Fără ea Trevor îşi dorea moartea. Oricum jurase să se mărite cu el, să-l iubească veşnic, aşa că trebuia să-i fie alături şi acum.

- Cum să te părăsesc, Trevor? Ai acum mai multă nevoie de mine ca întotdeauna.

Ochii lui se înviorară dintr-o dată. Parcă răsuflă uşurat.

- Cum? Andra, vrei să spui că nu mă vei abandona din cauza accidentului?

Ea îi evită privirea, pentru ca să nu poată citi

durerea din ochii ei.

- Sigur că nu te voi abandona!

- Aşadar, te vei căsători cu mine?

- Sigur, nu vom renunţa la speranţa că te vei putea reface într-o zi.

- O Andra! exclamă el, eşti un înger! O sfântă! Mi-ai redat speranţa! O, Andra mă mai iubeşti?

Ea reuşi doar să articuleze un „ da“.

***

în clipa în care o văzu, Frey ştiu că se întâmplase ceva neplăcut. Se plimba nerăbdător în holul hotelului Nelson aşteptând-o. Era ora patru. Nu prea era lume în holul hotelului, cu excepţia unui recepţioner cam adormit şi a două doamne în vârstă, care-şi beau ceaiul. Frey era îmbrăcat într-un costum gri; nu mai era marinar, ci doar un tânăr englez extrem de atrăgător, frumos bronzat.

Abia aştepta s-o vadă pe aleasa inimii sale şi nici nu bănuia că Andra nu va reuşi să se despartă de Trevor.

Era teribil de îndrăgostit de ea si simţea dorinţa să-i dăruiască tot viitorul său. Retrăise fiecare clipă petrecută alături de ea.

Se întrebase chiar cum fusese atât de .... încât să excludă femeile si iubirea din viaţa sa. Toată nefericirea provocată de Leonore se topise în focul pasiunii pentru Andra.

Dar imediat ce ea apăru în hotel, inima îi spuse că se petrecuse ceva neasteptat, că planurile i se vor schimba. Andra părea obosită nu arăta prea bine, era

total diferită de fata plină de fericire care părăsise vasul.

Andra veni repede spre el.

- O, Frey!

- Ce s-a întâmplat?

- Un dezastru!

Lui începu să-i bată inima, presimţind ce era mai rău. O prinse după umeri si se asezară la o masă aflată sub un palmier. Acolo, îi aprinse o ţigară pe care i-o întinse.

- Despre ce dezastru vorbesti, iubito?

Ea începu să-i povestească. în timp ce o asculta, speranţele
i se spulberară una câte una.

- Nu cred! Nu te pot lăsa să faci asta, Andra! Nu merită sacrificul tău!

Andra întinse mâinile, disperată.

- Nu văd altă rezolvare, Frey! Te rog să mă crezi că este ultimul lucru pe care as vrea să-l fac; nu-mi doresc să fiu legată de Trevor pentru tot restul vieţii. Nu este usor să fii asistenta unui bărbat pentru care nu simţi decât milă.

- Nu te voi lăsa să-ţi ruinezi viaţa, Andra! Ce-ar însemna să devii asistenta unui invalid?

- Frey, trebuie să mă obişnuiesc cu ideea. M-a ameninţat că nu vrea să mai trăiască fără mine!

- Este un laş şi procedează total greşit închipuindu-şi că, dacă te leagă prin actul căsătoriei, asta va şi dura.

- S-a oferit să mă elibereze de promisiunea făcută.

- Fiind sigur că n-o vei accepta, desigur.

- Cum aş putea, Frey? Repetă mereu că are acum mai multă nevoie de mine ca înainte. Dacă l-aş lăsa aşa jur că n-aş putea trăi fericită restul vieţii ştiindu-l ţeapăn ca un buştean, neajutorat şi singur.

Frey şi muşcă buzele. Ştia că Andra este o tânără extraordinară, că aşa ar fi trebuit să se poarte, dar şi el fu cuprins de disperarea că vedea fericirea risipindu-i-se din cauza acestui Trevor, un laş şi egoist fără seamăn. Dumnezeule! Andra era atât de tânără, de frumoasă. Viaţa alături de el însemna renunţarea la iubire la pasiune, la veselie pentru tot restul vieţii ei.

El izbucni:

- Nu este drept, Andra! Nu are voie să-ţi ceară asta!

Ea continua să repete:

- Trebuie să am grijă de el, Frey...

Andra ridică disperată din umeri. Nu putea înăbuşi mila pentru Trevor, deşi îşi dorea din toată inima să fie cu Frey. Revăzu cu ochii minţii scena în care acceptase să se mărite cu el, iar Trevor fericit şi organizase ceremonia la spital, chiar a doua zi, sub oblăduirea reverendului Graeme. Apoi ambulanţa îi va duce la La Poinsetta, casa pe care o cumpărase pentru ea.

- Ştiu că nu va fi nunta pe care ai visat-o, iubito, si

că ţi-am spulberat visele, dar dacă mă iubesti va trebui să rămâi cu mine.

Ce egoism fantastic! Ţâsnea din fiecare por al acestui bărbat! Desi îi era foarte greu de suportat nu se putea hotărî să se desprindă de el.

Deodată, Andra ridică ochii plini de lacrimi spre Frey.

- Nu cred că este bine ce faci, Andra!

- Frey, n-as putea pleca astăzi cu tine stiindu-l pe acel om singur si părăsit zăcând pe patul de spital, fără a se putea misca!

- Ai putea, Andra, zise Frey printre dinţi.

- Sper că nu spui asta cu toată convingerea, esti un om prea bun si nu poţi gândi astfel.

- Sunt un bărbat obisnuit, nu am puterea ta de sacrificiu.

- Văd că te-ai supărat pe mine, ceea ce înseamnă că nu mă înţelegi.

- O, Andra, te rog, nu plânge, n-as suporta lacrimile tale. Numai că nu te pot înţelege; susţii că mă iubesti, iar eu sunt teribil de îndrăgostit. Cum as putea lăsa să te sacrifici? Nu vreau să fii o eroină, ci o fiinţă obisnuită ca mine.

- Şi ce-as face cu constiinţa?

- N-ai putea face un compromis, spunându-i lui Trevor că ai vrea să mai astepţi?

- Pentru ce să mai astept? Să văd dacă îi merge mai bine?Am avut o discuţie cu medicul lui Trevor si mi-a spus că nu va mai putea merge niciodată.

Frey stinse ţigara, nervos. Tăcură amândoi, evitând să se privească.

După câteva clipe, Frey zise:

- Ei bine, dacă aşa gândeşti, eu nu mai am dreptul să insist. Oricum n-a fost bine ce am făcut; am intervenit între tine şi iubitul tău, Trevor.

Andra oftă din adâncul sufletului.

- Te rog să nu regreţi nici o clipă. Nu tu ai determinat ruptura dintre noi. S-a întâmplat ce trebuia să se întâmple. Se pare că nu l-am iubit niciodată pe Trevor, altfel nu m-aş fi îndrăgostit de tine.

- Eu, din contră, consider că-l iubeşti mult pe Trevor, dacă eşti gata să te sacrifici să fii asistenta lui toată viaţa.

- O, dragul meu, înţelege că nu este dragoste, ci milă!

- Cine a scris cartea intitulată „Fie-vă teamă de milă!“ a dovedit că mila poate fi ceva foarte perfid şi periculos. Nu uita că o dată măritată cu Trevor, nu vei putea divorţa. O logodnă ar fi cu totul altceva.

- într-un fel, zise Andra. Trevor crede că am venit aici plină de dragoste şi că sunt legată de el prin jurămintele făcute. Eram gata să le încalc dacă ştiam că este sănătos şi-şi poate continua viaţa alături de altă femeie, dar aşa...

- Este îngrozitor!

- Ştiu, Frey.... Sunt prinsă ca un animal într-o cuşcă, fără nici o porţită de ieşire. Cuşca este propria-mi conştiinţă. Nu ştiu cum voi suporta situaţia, dar

dacă aş pleca acum cu tine m-aş simţi foarte vinovată.

Continuară să discute, Frey încercând s-o facă să înţeleagă că nu este necesar sacrificiul ei. La un moment dat el simţi că are nevoie de aer. O prinse de braţ şi porniră.

- Se pare că am dezbătut acest subiect din toate punctele de vedere, dar tu insişti să tragi aceeaşi concluzie. Ceea ce s-a întâmplat este oribil.
- Asa este, Frey.
- Bănuiesc că nu ne vom mai vedea niciodată...
- La ce bun, Frey? Pentru a ne chinui si mai mult?
- Nici măcar nu mă voi putea gândi la tine ca la soţia pe care am pierdut-o, dar mi te voi închipui întotdeauna împingând acel cărucior...
- Frey, nu face lucrurile si mai grele pentru mine!
- Ştiu că sunt cinic, dar te iubesc atât de mult încât nu pot renunţa la tine.

Se opriră amândoi si se prinseră în braţe. O îmbrăţişare fără cuvinte. Tot trupul Andrei era dureros, se simţea ameţită, coplesită de durere.

- Frey, nu vreau să ne despărţim. Ştii bine că te iubesc. Mă crezi, nu? Ştii că mă despart de tine doar pentru că viaţa mi-o impune, sau poate constiinţa...
- Ştiu că mă iubesti, dar sacrificiul tău este prea mare.
- Iartă-mă, Frey, zise ea cu faţa plină de lacrimi.
- Nu-mi cere să te iert. Esti cea mai minunată femeie pe care am cunoscut-o si te admir pentru ceea ce faci chiar dacă o faci renunţând la mine.

- Iartă-mă, repetă Andra.

El continua s-o strângă la piept si s-o sărute, încercând s-o consoleze, încercând în acelasi timp să-si întipărească chipul ei pe vecie, parfumul ei.

- Faptul că nu te voi vedea niciodată mă omoară, Andra.

- Nu crezi că ne-am pune în primejdie dacă am continua să ne vedem?

- Nu cred.

- îmi sugerezi să continuăm o relaţie după ce mă mărit cu Trevor?

- Nu vom merge atât de departe, dar sunt destul de meschin încât să-mi doresc să te mai văd din când în când... este prea mult ce-i cer vieţii?

- Ştii că nu ne vom rezuma doar la întâlniri...

- Ai dreptate, draga mea...

- Şi asta n-ar fi tocmai corect din partea mea...

- Aşadar, eşti hotărâtă să persişti în sacrificiul ăsta stupid, Andra? Ce să facem? Să ne întâlnim doar din întâmplare? Să fim doar prieteni?

Poate că aceasta era pedeapsa lui pentru că intervenise între Trevor şi logodnica lui.

- Poate este mai bine să nu ne mai vede deloc o vreme, murmură el.

Andra era palidă şi tremura. Părea epuizată, bolnavă. Frey o strânse şi mai tare în braţe.

- Biata de tine! Ce zi înfiorătoare ai avut! Te simţi bine?

- Voi încerca să fac faţă situaţiei. Cred că va trebui

să chem un taxi şi să mă întorc acasă la doamna Graeme. Stau acolo în noaptea asta.

- Şi mâine?

- Nu mă întreba.

- Mâine te măriţi cu domnul Goodwin! Ce ironie!

Andra suferise prea mult în ultimele ore şi nu voia să mai
accepte prelungirea acestei suferinţe.

- O, Doamne, ce planuri minunate ne făcusem! zise Frey.

- Nu vreau să le mai aud!

- Iubita mea, chiar vrei să te condamni singură la nefericire? Crezi că vei putea îndura asta?

- Va trebui s-o fac.

- Şi dacă nu vei mai putea îndura mă vei căuta?

- Desigur dar va trebui să fac faţă situaţiei. Probabil Trevor se va întoarce în Anglia să consulte un specialist.

Frey o prinse încet de braţ si începură să meargă agale spre o zonă în care se putea găsi un taxi.

Când apăru unul Frey insistă s-o conducă până la casa doamnei Graeme. Andra se aseză ca un animal speriat într-un colţ si nu scoase o vorbă tot drumul. Când se apropiară de casa familiei Graeme Andra îl sărută cu disperare.

- Dumnezeule, as vrea să mor în clipa asta, Frey!

- Dacă asta simţi, vino cu mine, zise el, apoi se corectă. Nu. Vrei să stai cu Trevor, nu vreau să te influenţez cumva. Trebuie să-ţi spun totusi că te

admir teribil esti o femeie foarte tare, o persoană minunată. Cred că nu există o alta ca tine.

Frey scoase o carte de vizită din buzunar si i-o întinse.

- Mă vei găsi întotdeauna la adresa asta din Londra. Dacă ai vreodată nevoie de mine va trebui doar să-mi telegrafiezi si voi veni.

Ea îl privea uimită.

- Asta înseamnă foarte mult pentru mine, Frey. Ce vei face acum?

- Mă întorc pe vas si sper să plec din acest oras blestemat cât mai curând.

- Mai vii vreodată aici?

- După ce acostăm în Port Elizabeth.

- Dumnezeule, exclamă Andra, vei fi atât de aproape de mine!

- Nu voi coborî la ţărm. Dar voi continua să mă gândesc la tine în fiecare clipă a vieţii, Andra. Acum voi pleca. Ce pot să mai spun? Dumnezeu să te aibă în pază pentru că te aşteaptă iadul!

- îmi pare teribil de rău pentru ce ţi-am făcut Frey, murmură ea.

- Nu te mai gândi la mine, m-ai făcut foarte fericit pe vas.

Andra se agăţă de gâtul lui, de parcă n-ar fi vrut să-l lase să
plece.

- Dacă vreodată te răzgândeşti, anunţă- mă, Andra.

Acestea fură ultimele lui cuvinte.

Andra intră în casa doamnei Graeme, iar el se îndreptă spre unul din multele baruri din oraş să se îmbete. Poate astfel va reuşi să uite pentru câteva ore că a doua zi Andra devenea doamna Goodwin.

Capitolul 1

într-o dimineaţă rece de septembrie, care-i amintea de Anglia, Andra se îndreptă spre camera de zi spre a aranja niste crini aflaţi pe o măsuţă din faţa semineului. Acesta era aprins, desigur, iar ea văzându-l cum arde vesel oftă adânc si continuă să aranjeze florile, cu toate că nu se vedea nici o bucurie pe chipul ei că făcea asta. Era doar obosită si tristă.

Trevor se afla în încăperea alăturată, unde un servitor îl îmbrăca, pentru a-l aduce apoi în camera de zi. Se astepta desigur ca Andra să-l facă să uite de necazul lui, să-l amuze, căci asta era sarcina ei zilnică.

Fiecare dimineaţă se desfăsura după acelasi tipic. Trevor era asezat în scaunul său fără speranţă de însănătosire, neajutorat. Fusese examinat de cei mai buni specialisti din Africa de Sud si de cei care se aflaseră accidental la Cape Town si opinia lor fusese aceeasi; nu va mai putea merge vreodată. Nu aveau cum să-l ajute. în rest, sănătatea îi era bună.

îşi făcea planuri, renunţa imediat la ele, făcea altele, şi în tot acest timp nu contenea să se lamenteze. Andra era motivul permanent al nemulţumirilor lui. Devenise un om foarte dificil, dar ea încerca cu greu să-l suporte spunându-şi că poate era astfel din cauza inactivităţii şi imobilizării.

în fiecare dimineaţă, trebuia să stea cu el pe veranda casei să-i cânte la pian, sau să discute cu el

despre prietenii care veneau în vizită. Trevor avusese foarte mulţi prieteni. Toţi foştii lui asociaţi din firmă sau din alte afaceri nu conteneau să-şi exprime regretul pentru ceea ce i se întâmplase amicului lor, sau s-o căineze pe frumoasa lui soţie.

Andra îi primea cu bucurie, pentru că lui Trevor îi plăcea să aibă casa plină de oaspeţi. Nu suporta să rămână singur, să se plictisească. Iar când era foarte multă lume, Andra se putea retrage singură într-un colţişor numai cu gândurile sale, putea să plece singură la cumpărături.

Simţea adesea nevoia să fie singură pentru că din ziua în care se căsătoriseră Trevor insistase să nu-l părăsească nici o clipă. Trebuia să doarmă în acelaşi dormitor pentru că, peste noapte, Trevor se trezea şi trebuia să schimbe o vorbă cu cineva.

Trevor devenise ca şi copilul ei. Nu puteau trăi ca soţ şi soţie. De fiecare dată Trevor îi reamintea că se descurcă bine dar că aceasta trebuie să-i aducă o bucurie foarte mare. Iar când într-o zi unul dintre prietenii lui îi spusese că este foarte norocos să aibă o astfel de soţie frumoasă şi devotată, Trevor începuse să râdă:

- Andrei îi face plăcere să mă îngrijească. Şi are noroc, pentru că aş fi putut muri în acel accident. Oricum, mă are alături şi asta înseamnă mult pentru ea. Nu-i aşa, draga mea?

- Desigur, răspunsese ea, cam fără chef.

Patronul firmei la care Trevor fusese director se purtase foarte bine. Era un om bogat, asa că nu

fusese o problemă pentru el să le trimită flori, tablouri, cărţi rare, chiar si un gramofon. Dar într-una din zile sosise inevitabil si o scrisoare prin care acesta îl informa pe Trevor că întrucât nu lucrase prea mulţi ani la el nu putea să-i garanteze o pensie, dar va continua să-i plătească salariul timp de un an. Deja, firma avea un director nou.

Ce amărăciune pentru omul care muncise din greu pentru a ajunge la conducerea acestei firme, se gândi Andra. Citind scrisoarea, Trevor izbucnise în plâns, lucru care pe Andra o socase.

Abia acum realiză că soţul ei era slab si sentimental uneori crud, dar dacă trebuia să se răzbune pe cineva, aceea era ea. De aceea, nu contenea să-i reproseze.

- Nici nu-ţi pasă dacă mor sau trăiesc. Tu poţi oricând să te întorci la filmele tale. Nici măcar nu se poate spune că esti doamna Trevor Goodwin, ci miss Andra Lee, steaua de cinema... Eu sunt un martir...

într-o zi, răbdarea ei ajunse la limită.

- M-am măritat cu tine si te îngrijesc. Nu pot face mai mult!

El o privise pe sub gene:

- Ţi se pare o corvoadă? Dar dragostea cu care te lăudai? Dacă tu ai fi avut un accident mie nu mi s-ar fi părut greu să am grijă de tine!

Andra nu răspunsese nimic, doar ridicase din umeri. Săptămânile interminabile care trecuseră de

la căsătorie se derulaseră toate la fel, iar scenele pe care i le făcea zilnic îi deterioraseră sistemul nervos. I se părea tot mai greu să aibă grijă de el. îşi repeta mereu că trebuie să aibă răbdare dar Trevor continua s-o scoată din minţi. Câteodată, după o ceartă, Andra fugea din casă. Când se întorcea îl găsea spăşit, gata să plângă în braţele ei.

- Sunt o brută egoistă, te rog să mă ierţi.

în această dimineaţă, după ce aranjă florile aşteptându-l pe Trevor să apară Andra îşi permise libertatea de a se gândi la Frey. Ce departe i se părea acum ziua în care îşi luase rămas- bun de la el! Trecuseră doar trei luni de atunci dar ei i se păru că murise şi înviase de zeci de ori de atunci. Pierduse ce avusese mai bun. Iar acum sacrificiul autoimpus i se părea tot mai greu de suportat.

Se bucurase când auzise că Outspan Queen ridicase pânzele spre Port Elizabeth. Era mai bine să-l ştie departe pe Frey decât s-o chinuie prezenţa lui în oraş. Ştia că la întoarcere el va fi din nou în Cape Town şi se rugă să nu vină la ţărm. Aşa îi promisese. Nu suporta gândul că s-ar putea întâlni accidental cu el. Nu voia să fie în nici un fel tentată să fugă de Trevor. Dar acum după ce se legase de el prin jurământul căsătoriei, începu să simtă o dorinţă disperată de a fugi cât mai departe de el.

La câtva timp, primi un semn de la Frey; un

buchet de trandafiri roşii cu o carte de vizită pe care se aflau iniţialele lui, FR. Rupse cartea de vizită şi ţinu buchetul în braţe, plângând cu disperare.

îsi aminti fără să vrea ceremonia căsătoriei cu Trevor care fusese oficiată de domnul Graeme chiar la spital. Doctorii, asistentele, si prietenii se adunaseră la patul lui Trevor.

Andra îmbrăcase o rochie de mireasă superbă pentru că Trevor insistase asupra acestui lucru.

Doamna Graeme care simţise că Andra mai avea si o altă durere în afară de accidentul lui Trevor făcuse tot posibilul pentru a o ajuta în timpul ceremoniie observând că de câteva ori Andra fusese pe punctul de a-si pierde cunostinţa.

- Curaj, draga mea. Faci un lucru bun si Dumnezeu te va răsplăti.

Cuvintele doamnei Graeme o îmbărbătaseră pe moment dar se îndoi de valabilitatea lor pentru că nu credea că Dumnezeu o va răsplăti cumva pentru ce făcuse. Lui Dumnezeu nu-i păsase că ea îl iubea atât de mult pe Frey si putea să aibă o viaţă normală alături de el si că în loc de asta se transformase în infirmieră. Nu mai avea sens să se roage. Când Trevor îi pusese verigheta pe degete nu simţise nimic. Când ceremonia se sfârsise Andra simţise că si viaţa ei se dusese.

Dar nu stiuse atunci ce torturi o asteptau. După ceremonie, sampanie, tăierea tortului veselia si felicitările prietenilor, urmase prima noapte alături de

Trevor, când după ce îndurase mângâierile lui acesta îsi ceruse scuze că nu putea face dragoste cu ea.

Desigur, Trevor avusese o cădere nervoasă chiar în noaptea aceea, plânsese, iar ea îl consolase, repetându-i că nu-l va părăsi. De fapt, viaţa si pasiunea ei muriseră o dată cu despărţirea de Frey.

- Nu vom avea copii, îi spuse Trevor.
- Nici nu-i doresc, îi răspusese ea.

Şi chiar aşa era. Nu voia să aibă copii cu el. Nu voia să aibă nici un fel de relaţii cu Trevor. Trupul ei îi aparţinea lui Frey.

Cu o zi în urmă, primise o scrisoare de la mama ei, în care aceasta îi spunea ultimele noutăţi de prin partea locului. Mama încheia scrisoarea cu cuvinte de laudă pentru fiica sa.

„Eu şi tatăl tău suntem mândri de felul în care te-ai comportat, Andra. Când am auzit de accidentul lui Trevor, mi-am închipuit că vei rupe logodna, dar tu ai făcut ceea ce trebuia şi ne-ai umplut sufletul de bucurie şi mândrie. Dumnezeu te va răsplăti...“

O altă promisiune că Dumnezeu o va răsplăti!

Compară scrisoarea mamei cu cea a lui Flack Sankey:

„ Pentru numele lui Dumnezeu, Andra, am încercat să te înţeleg când ai insistat că te-ai îndrăgostit de individul ăsta. Mi-am spus atunci că eşti nebună să dai cu piciorul la carieră, dar să te măriţi cu acest individ chiar şi în aceste condiţii, este mai mult decât pot înţelege. Este foarte ciudat ca o femeie tânără frumoasă şi talentată ca tine să facă acest sacrificiu.

îmi poţi spune de ce-l faci, Andra? Toţi am fost şocaţi. Te admir eşti o femeie nobilă dar nu te înţeleg şi nici nu pot admite ce ai făcut, draga mea. Cu toate acestea dacă vei ajunge să ai nevoie de bani studiourile te vor reprimi. Nu uita asta!“

Andra îsi amintea de multe ori vorbele lui Flack. Nu-i arătase scrisoarea lui Trevor, desigur. Nu voia să-i rănească sentimentele, dar îi spusese că Flack ar reprimi-o oricând. Trevor se opusese imediat, declarând că nu voia să-si părăsească prietenii din Cape Town.

- Cine naiba crezi că suportă vremea aia de la Londra? Şi apartamentele alea mici! Nu, vom sta aici cât vom mai avea bani, mai am niste economii.

Ea nu argumentase atunci, dar stia bine că va veni momentul în care Trevor se va confrunta cu adevărul crud, asa cum era el. Nu puteau continua s-o ducă precum milionarii la Cape Town cu toate economiile lui Trevor si generozitatea domnului Felder.

Sora vitregă a lui Trevor le scrisese, spunându-le că le punea casa la dispoziţie, dar că nu-l putea îngriji pentru că se ocupa singură de scoală.

Andra stia sigur că se apropia ziua în care va trebui să revină la film.

începu să tânjească după casa părinţilor. Se dusese cu mari speranţe în Africa de Sud, sperând că va găsi acolo fericirea dar nu găsise acolo decât o tristeţe sfâsietoare. Tânjea după Londra, după o zi

fără soare, cu ploaie si vânt în locul zilelor frumoase de la Cape Town. îsi aminti apartamentul ei de la Londra, de Rose Penham, care venea dimineaţa cu scrisorile de la admiratori. Simţi dintr-o dată nevoia să revină pe scenă, să-si ocupe mintea cu ceva, să nu se mai gândească la realitatea crudă de a fi măritată cu Trevor.

O, Frey, Frey cel cu ochii atât de albastri cu sarea mării în păr, Frey pe care-l iubesc atât de mult; unde te afli acum?

Andra izbucnise de multe ori în lacrimi în primele luni de căsătorie cu Trevor, dar se consolase singură şi încercase să facă totul pentru ca Trevor să nu simtă durerea ei.

în această dimineaţă, africanul îl aduse pe Trevor în camera de zi, iar ea încercă să-i zâmbească, aşa cum făcea în fiecare dimineaţă. Era proaspăt bărbierit, pieptănat, îmbrăcat cu cămaşă albă şi-şi fuma trabucul preferat. Era un bărbat frumos.

Andra se repezi să facă ce-i ceruse Trevor; să-i aducă o cutie nouă de ţigări. Apoi îl înjură pe servitorul african, pentru că nu mai cumpărase, ca să aibă o rezervă. Trevor îl înjura adesea pe băiat, lucru care pe ea o scotea din minţi pentru că era un băiat binevoitor, care se temea de omul din scaunul de invalid. Uneori, Trevor se comporta cu aroganţa unui stăpân de sclavi.

Trevor bodogănea nemulţumit în dimineaţa aceasta, pentru că era înnorat. Mai apoi îşi exprimă

nemulţumirea că perechea invitată seara anunţase că nu putea veni pentru că li se îmbolnăvise copilul.

Andra simţi brusc că nu are aer. Cum făcuse greşeala de a se mărita cu acest individ din cărucior care-i era un străin?

în dimineaţa asta, Trevor o surprinse spunându-i pentru prima oară că nu puteau continua să trăiască în această casă. Trăgând din ţigară, Trevor continuă, afirmând că dacă nu făcea o afacere bună imediat, se putea declara falit.

- M-am gândit toată noaptea la scrisoarea lui Felder. Ce măgar!

- Din contră, eu cred c-a fost foarte bun cu noi!

- Oricum, realitatea este că nu pot munci şi că am rămas şi fără bani!

- Eu mai am ceva bani, zise ea. N-am cheltuit nimic din ce am luat pe ultimul meu film.

- Nu pot sta pe banii nevestei, zise Trevor, privind-o cu coada ochiului, lucru care ei îi displăcea teribil. Andra ştia că el aştepta să-i spună că era o mândrie şi un privilegiu pentru ea să-l întreţină.

- Suntem căsătoriţi, aşa că vom împărţi tot ce am, dar aş vrea să ştii Trevor că nu voi rămâne aici la Cape Town să cheltuiesc banii pe care-i am pe prietenii tăi.

- Şi eu ce să fac fără ei? Nu vezi că mă plictisesc?

- De ce te plictiseşti? Doar mă ai pe mine!

Trevor o privi critic. Pentru prima oară încercă să se gândească şi la binele ei. în felul său egoist îi era devotat şi nu suporta gândul să fie departe de ea, iar

Anglia îi amintea că ea fusese cu câteva luni în urmă o stea de cinema care renunţase la carieră ca să fie cu el. El acceptase sacrificiile ei aşa cum acceptă osul un câine flămând.

- Nu arăţi prea bine, zise el, te simţi rău cumva?

Ea ridică din umeri. Se uitase în oglindă şi văzuse cum arăta.

- Clima nu-mi prieşte şi parcă nu mi-am revenit după operaţie, nu am pic de energie.

- Uite ce este, Andra, niciodată nu mi-am pus problema să părăsesc Africa de Sud pentru că aici este casa mea, dar încep să mă întreb dacă n-ar fi mai bine să mă las dus în Anglia.

Lumina apăru în ochii Andrei.

- Adevărat, Trevor?

- Nu-ţi vine să crezi?

- Cu toate că lumea m-a primit frumos aici, este soare, iar ţara foarte frumoasă, eu tot Anglia o prefer. Iar acolo este munca mea. Ştiu c-am promis că nu mă mai întorc la film ca să mă mărit cu tine, dar acum, situaţia s-a schimbat si cred că nu-mi mai pot permite să stau fără să muncesc. Sunt de fapt două motive întemeiate Trevor pentru care ne-am întoarce la Londra. Acolo ai putea consulta cei mai buni specialisti, iar eu m-as întoarce la munca mea. Avem nevoie de bani, tu ai nevoie de un valet permanent.

- încep să cred că ai dreptate Andra. Dar munca mi te-ar răpi foarte mult timp.

- Voi petrece tot timpul liber cu tine, îţi promit.

- Esti atât de bună cu mine! Câteodată mă

gândesc că nu trebuia să te las să te măriţi cu mine!

Andra se duse la usa dinspre verandă pe care o deschise larg si aerul curat îi atinse usor obrazul amintindu-i fără să stie cum de Frey, de ochii lui albastri. Apoi se întoarse spre Trevor.

- Te rog, lasă-mă să te duc din nou la spital, Trevor, iar eu să mă întorc la actorie.

- Esti atât de nerăbdătoare să scapi de mine? Bine, dacă plecăm, o vom face cu vaporul desigur.

- Da, cred că voiajul pe apă nu-ţi va face rău.

- Voi vinde casa asta si cred că voi lua ceva bani pe ea.

Andra privi indiferentă în jur. Nu-i va lipsi nimic din ce avea
aici. Cu toate că Trevor decorase casa cu ajutorul unui arhitect bun, nimic din jur nu avea importanţă pentru ea. Nu se simţise niciodată acasă aici.

- Vom găsi un apartament bun la Londra; cred că-i voi scrie fostei mele secretare Rose Penham, care mi-a sus că se va întoarce oricând să lucreze pentru mine. Ne va găsi un apartament la parter, fără prea multe trepte ca să poţi coborî uşor, voi face totul pentru ca să te ajut să-ţi revii, Trevor.

- Este bine cum gândeşti, draga mea, să începem de mâine să strângem ce luăm cu noi. Voi vorbi cu Felders să ne rezerve o cabină la Outspan Line.

Andra respiră uşurată. Culoarea îi reveni în obraji, căci momentul de teamă de nelinişte trecuse. îl lăsă pe Trevor şi ieşi în grădină deşi nu era o zi frumoasă.

Nu mai plouase de mult şi peste plante se aşternuse un strat de praf care le împiedica să respire. Era nevoie de o ploaie bună.

Mama îi scrisese că nici în Anglia nu mai plouase de mult şi avuseseră o vară extrem de fierbinte şi secetoasă.

Andra se gândi că va fi deja octombrie când se vor întoarce în Anglia, dar ideea că se va plimba prin Hyde Park, că va termina cu acest exil autoimpus o umplu de căldură. De o căldură ciudată plăcută, dar în care gândul la Frey nu avea nici un loc. Nu-l mai putea vedea; ea era acum doamna Trevor Goodwin, cea mai singură femeie din lume.

La sfârşitul zilei Trevor o anunţă că rezervase o cabină pe Outspan Star pe patru octombrie.

Andra nu-şi putu ascunde fericirea. îl aduse cu mai multă uşurinţă pe Trevor la masă şi chiar i se mai înmuie inima văzându-l rezemat de pernele acelea, în loc să stea unde i-ar fi fost locul alături de ea la masă. Dar apoi îşi aminti cu o strângere de inimă că dacă aşa ar fi stat lucrurile, ea nu s-ar mai fi aflat acum aici. Ar fi fost altundeva, fericită cu Frey.

- Sper că nu facem o greşeală; îmi va lipsi mult Cape Town.

- Vei găsi altceva la Londra care să compenseze pierderea.

După masă jucară Scrabble, un joc care nu plăcea nici
unuia dar îl jucară pentru a le mai trece vremea.

- De ce ai insistat să mergem pe Outspan Star? Ce ai împotriva Outspan Queen?

Andra deveni dintr-o dată foarte tăcută.

- Nu stiu ce am avut, dar n-am vrut să mai merg cu Queen, asta este, nu mă mai cicăli, Trevor.

- Scuze.

Faptul că el amintise de Outspan Queen reusise să-i alunge zâmbetul si buna dispoziţie. Pretextă o durere de cap si se culcă devreme cu o senzaţie ciudată de disconfort.

Starea de nervozitate n-o părăsi până ce nu vândură casa si făcură ultimele pregătiri pentru plecare.

Apoi veni si ziua plecării. Răsuflă usurată când aplecată peste parapetul navei urmărea orasul Cape Town care rămânea în urmă. îsi luase rămas- bun de la prietenii care veniseră să-i conducă. Doamna Graeme plânsese.

- Nu stiu cum mă voi descurca fără tine draga mea, mă obisnuisem să te văd zilnic. Esti o persoană atât de drăguţă încât îmi vei lipsi mult...

Andra o invită să-i viziteze în Anglia, iar doamna Graeme acceptă cu plăcere invitaţia ei.

- Draga mea, ai reacţionat asa cum n-am fi crezut c-o vei face. Sper că vei continua la fel...

- Desigur, doamnă Graeme....

Sigur că va continua. Ce putea face altceva?

Se duse în cabină să despacheteze lăsându-l pe Trevor la bar, în compania ultimei extravaganţe pe care si-o putuse permite acesta; un nou însoţitor, un

student la medicină.

Inevitabil, Andra se gândi la ziua în care sosise la Cape Town, la acea călătorie magică în compania lui Frey. Acum era redusă la compania unui invalid, iar toate visurile i se spulberaseră.

îi scrisese lui Flack. Telegrama lui sosi numaidecât:

„Slavă Domnului! Am deja un contract aranjat pentru tine. Te aştept,

Flack“

Un contract nou! Nici nu sperase că lucrurile se vor aranja atât de bine! Asta însemna bani mulţi cu care va putea să facă ceva pentru bietul Trevor.

Se duse să-l ia pe acesta de la bar, amintindu-şi că el voia să vorbească neapărat cu căpitanul vasului, căruia să-i transmită un mesaj din partea lui Jack Felders. Fără să vrea, Andra se întrebă cine era secundul vasului şi gândurile îi zburară cum era şi firesc la Frey. Trevor îi dădu un mesaj pe care să-l trasmită căpitanului, iar ea înmână mesajul unui steward care-i ieşi în cale. Acesta, citind cui îi era adresat, o privi nedumerit.

- Miss... madam... cred că este o greşeală. Mesajul este adresat căpitanului Lyle.

- Nu el este comandantul acestui vas?

- A fost... până acum trei săptămâni, când a suferit un atac de cord şi a murit.

- îmi pare rău, zise Andra. Soţul meu dorea să-i

vorbească. Cine i-a luat locul? De ce nu s-a anunţat schimbarea?

- N-am avut timp să anunţăm pentru că am fost luaţi pe nepregătite. Locul comandantului Lyle a fost luat de un comandant tânăr care este pentru prima dată în această funcţie. A fost numit chiar în ziua plecării de la East London.

- Cum îl cheamă pe noul comandant?

- Rowland, doamnă. Frey Rowland.

Pentru o clipă, Andra păru că se clatină si-si va pierde echilibrul. Stewardul o prinse de braţ. Andra îl privi pe steward de parcă nu i-ar fi venit a crede.

- Căpitanul Frey Rowland?

- Da, doamnă, un bărbat care arată foarte bine. Este si campion la tenis. Să-i duc mesajul?

Andra îi smulse hârtia cu disperare, lucru care-l făcu pe tânăr s-o privească uimit. Inima ei începu să bată tare. Frey era comandantul vasului la bordul căruia se afla! Frey! Obţinuse asadar comanda unui vas, asa cum îsi dorise dintotdeauna.

O, Dumnezeule, el stie oare că mă aflu la bord? S-a uitat oare pe lista de pasageri?

Ar fi vrut să evite reîntâlnirea cu el, dar soarta îi jucase o festă!

Capitolul 8

Stewardul continua s-o privească uimit, iar ea reusi cu greu să se adune.

- Nu-ţi face probleme în privinţa mesajului... i-l voi înmâna chiar eu căpitanului în seara asta sau mâine dimineaţă, spuse ea si plecă lăsându-l pe tânăr foarte nedumerit.

îl găsi pe Trevor la bar, cu picioarele acoperite de o pătură, fumându-si trabucul, amuzat. Două australience foarte tinere, cu fuste foarte scurte, cu părul lung, se asezaseră lângă scaunul lui. Andra le auzea chiar si vocile.

- Vom veni mai des să mai stăm de vorbă, nu-i asa Carol?

- Da, va fi foarte roamntic, chicoti cealaltă.

Trevor le spuse:

- Vă asigur că pentru mine este extrem de neplăcut să mă aflu în postura asta, dar prezenţa voastră mă va ajuta să trec mai usor peste momentele grele. Voi sti că două fete atât de frumoase vor să-mi fie alături. Abia astept să stăm de vorbă. As vrea să aflu totul despre voi...

Fetele începură să-i spună ce le făcuse să plece în acest voiaj spre Anglia.

Andra decise că Trevor nu avea nevoie de ea şi se depărtă, mulţumită că putea avea câteva clipe de linişte, în care să asimileze cum se cuvine informaţia despre Frey.

Fără să vrea, se simţi atrasă de treptele care

duceau spre punte. Voia să fie puţin liniştită să-şi calmeze bătăile neregulate ale inimii, pentru a se obişnui cu gândul că bărbatul iubit era comandantul acestei nave care o va duce acasă în Anglia.

Pe punte se aflau deja persoane care începuseră să joace diferite jocuri, altele să facă fotografii...

Auzi râsete şi frânturi de conversaţie. Acest vas nu era nou, modern şi luxos ca acela cu care venise la Cape Town, dar putea oferi destule posibilităţi de distracţie.

Andra ar fi putut petrece destul de bine la bord fiind o fostă stea de film, dar încă tânără şi frumoasă, iar faptul că avea soţul paralizat i-ar atrage simpatia tuturor. Destui bărbaţi se vor oferi s-o amuze. Dar inima ei era aici, pe punte; era extrem de încordată dar şi fericită.

încercă să facă abstracţie de prezenţa lui Frey pe vas să se gândească doar la Trevor. Era imposibil ca acesta să fie transportat de două ori pe zi în salonul în care se servea masa, aşa că aranjă cu un steward să-i ducă mâncarea pe o tavă la bar. îi era uşor să-l ducă acolo pentru că aveau cabina la acelaşi nivel cu barul.

Andra luă masa singură. Nu-şi putea lua privirea de la scaunul comandantului rămas neocupat. Ştia că atâta timp cât vasul nu se depărtase mult de ţărm comandantul nu părăsea cabina de control. Poate seara Frey va cina în salon si atunci cu siguranţă îl va vedea. Se întrebă dacă Frey văzuse lista pasagerilor

si dacă stia că ea se află la bord. Destinul aranjase să se mai vadă o dată, să le prelungească agonia. începu o durere cumplită de cap si simţi nevoia de odihnă.
Oricum, viaţa ei urma să fie ceva mai usoară după ce-l lăsase pe Trevor în mâinile acelui student la medicină, Brian Horne.

Trevor începuse deja să se simtă în centrul atenţiei, zâmbea mereu, glumea chiar încerca să câstige admiraţia celor din jur mai ales a femeilor. Doar când rămânea numai cu ea renunţa la această mască si stătea fără să scoată o vorbă.

- Ce bine ar fi dacă as putea să merg singur! Nu te-as mai plictisi atât, dar as observa când te asaltează bărbaţii!

- Nu-ţi face probleme în privinţa mea, Trevor, nu sunt interesată de asa ceva!

- Glumeam, draga mea. Esti atât de bună cu mine încât nici n-as avea ce să-ţi reprosez.

- Nu-mi este greu să fiu asa, Trevor, mă bucur că-ţi sunt de ajutor.

- Păcat c-a murit căpitanul Lyle, altfel ne-am fi distrat bine pe vas! Cine este noul comandant?

Andra îi răspunse evitându-i privirea:

- Căpitanul Rowland. L-am cunoscut pe drumul spre Cape Town.

Dezinteresat de ce i se spunea, Trevor o rugă să-l caute pe Horne ca să-l ducă sus pe punte, să stea la soare.

- Am două tinerele din Melbourne care-mi ţin de urât, îi spuse el Andrei, ceea ce pe ea o scoase din sărite.

De fapt fusese revoltată de râsul lui de om egoist.

Andra rămase singură o vreme în cabină şi se simţi chiar bine. Era o cabină elegantă rezervată de firma la care lucrase Trevor, cu mobilă de mahon, birou, două paturi, baia cu faianţă albastru închis.

Buchetul cel mare de trandafiri roz de pe măsuţa de toaletă fusese trimis de Jack Felders. Andra şi-l imagină pe acesta spunându-le angajaţilor:

- Cu acest buchet de trandafiri am scăpat definitiv de bietul Goodwin şi nevasta lui!

Cu mâinile sub cap, începu să se întrebe:

- Cum n-am realizat ce viaţă voi duce alături de Trevor? Cum n-am intuit ce mult îmi va lipsi Frey?

La sfârşitul primei zile de călătorie, Andra era la capătul răbdării şi nimic nu-i mai putea intra în graţii. Trevor era tot la bar cu admiratoarele sale, iar ea se temea că soţul ei va bea cam mult în acest voiaj. Medicul îl prevenise că prea multă mâncare sau băutură îi va dăuna şi ca atare trebuia să fie precaut. Printre alte efecte ale accidentului se număra inima slăbită şi tensiunea cam mare.

Andra îmbrăcă o rochie albă de crep. Observă că ochii ei deveniseră mult prea mari în ultimul timp, poate din cauză că slăbise foarte mult. Medicul de la Londra care o îngrijea îi recomandase să se îngraşe. Avea picioarele şi braţele mult prea subţiri. Se

întrebă dacă Frey va observa cum arată.

Urmă clipa cea mare în care intră în salon şi-l văzu stând la masă. Simţi că va leşina când o privi. Imediat, el se ridică strivind în mână şervetul de masă.

Ca în vis, Andra se apropie de acel bărbat înalt, bine făcut, în uniforma albă, care avea o tresă în plus. îi întinse mâna.

- Ce mai faceţi, căpitane Rowland? Ce grozav să vă reîntâlnesc acum comandant fiind!

- Ce faci? o întrebă Frey si întinse mâna spre ea, dar nu apucă să-i atingă braţul pentru că-si retrase mâna de parcă ar fi simţit o arsură. Pentru o clipă, Andra privi în ochii lui mari, albastri si inima ei începu să bată necontrolat. Ce faceţi doamnă Goodwin? o întrebă el. Vă rog luaţi loc, aici la stânga mea. Vreau s-o cunoasteţi pe lady Comber...

Frey făcu prezentările si Andra cunoscu astfel toată lumea de la masa din salonul de oaspeţi.

Lady Comber, o doamnă de cincizeci de ani dar încă atrăgătoare, fostă actriţă si ea, manifestă interes pentru Andra.

- Mă bucur mult să vă cunosc, v-am admirat filmul. Abia astept să mai realizaţi ceva.

- Da, confirmă Andra mă duc în Anglia pentru un nou film.

Frey, care nu-si putea desprinde privirea, i se adresă:

- Am crezut c-aţi renunţat la cariera de actriţă, doamnă Goodwin...

Andra încercă să-si controleze bătăile inimii, dar si tremurul mâinilor, lucru care nu-i scăpă lui Frey. El înţelese că Andrei nu-i mergea nimic asa cum sperase.

- Da, am crezut c-am renunţat definitiv la carieră, domnule Rowland, dar situaţia mea s-a schimbat de când nu ne-am văzut. Datorită accidentului suferit de soţul meu, care nu mai poate munci, trebuie să-mi reiau activitatea.

Un arhiepiscop, care se afla cu ei la masă, îi spuse Andrei:

- Am auzit de accidentul domnului Goodwin. Este foarte tânăr si curajos, poate există o sansă pentru el.

- Este foatre atrăgător, zise lady Comber.

- Mulţumesc, zise Andra cu ochii plecaţi, în jos conştientă de privirea lui Frey aţintită asupra ei.

în timpul mesei el o privi mereu. El discuta cu lady Comber, dar întorcea mereu privirea asupra ei. Ori de câte ori o făcea Andra simţea ca o maree care se năpustea asupra ei făcând-o să se înece. Trebuia să facă un efort ca să poată respira normal.

Frey reuşi să-i şoptească la un moment dat:

- Pentru numele lui Dumnezeu, Andra, de ce ai venit pe vasul ăsta?

- N-am ştiut de schimbarea petrecută. Am evitat

să merg cu Outspan Queen pentru ca să nu te întâlnesc şi...

- îţi imaginezi ce-am simţit când am văzut lista de pasageri.

- Ştiu ce am simţit eu!

- Trebuie să stăm de vorbă, Andra.

- Crezi că este bine?

- Nu, sigur că nu este, dar trebuie să-ţi vorbesc. Te rog, ieşi pe punte după cafea. Putem sta de vorbă în salonul de lângă cabina mea, nu ne va deranja nimeni.

- Voi fi acolo, răspunse ea.

Imediat, se ridică îndreptându-se spre punte conştientă că nu era bine cum proceda trădându-l astfel pe Trevor. Dar era şi ea o fiinţă vie din carne şi oase, care ajunsese la o limită cu acest mariaj donquijotesc.

Trecu să-l vadă pe Trevor care era cam nefericit că australiencele găsiseră doi indivizi de seama lor şi se duseseră la dans. El juca pocher cu un prieten de la Cape Town, dar Andra simţi că pe ea n-o va lăsa să plece.

- Nu te-am văzut astăzi aproape deloc, zise el.

Andra abia astepta să urce pe punte, să fie cu Frey.

De aceea, îi spuse cam răstit:

- De ce ai nevoie de mine, Trevor?

- Doar să fii prin preajmă.

- Vă servesc cu un brandy, doamnă Goodwin?

întrebă prietenul lui Trevor numit Erroll Copeland. El lucra pentru o firmă importantă de import export din Durham.

- Nu, mulţumesc, îl refuză ea politicos.

Trevor îi aruncă o privire ciudată. Observase că Andra nu-si găsea locul si figura ei avea o expresie ciudată.

- Nu te simţi bine? o întrebă el grijuliu.

- Simt nevoia de aer curat, răspunse ea ridicându-se, este foarte cald aici.

Cu aceste cuvinte, iesi.

- Aminteste-ţi că m-ai lăsat aici si nu pot veni după tine! strigă el.

Copeland, cu toate că-i era prieten, o privi cu înţelegere pe frumoasa doamnă Goodwin, neînţelegând cum rezista alături de un bărbat invalid. Merita o soartă mai bună, îsi spuse el.

După ce scăpă, Andra porni în viteză spre punte. Acolo în bar alături de Trevor se simţise pentru prima oară prizoniera lui Trevor , mai precis a egoismului lui.

Dar acum nu mai raţiona, nu mai avea constiinţă; era doar o femeie, care abia astepta să ajungă în braţele bărbatului iubit. Ajunse pe punte unde Frey o astepta nerăbdător.

Fără o vorbă, el o prinse de mână si o conduse spre cabina sa. închise usa imediat ce intrară. Andra privi în jur revăzând cărţile lui Frey, casetele, albumele de artă care se aflaseră şi în cabina de pe

Queen. Mai exista ceva: un interfon care asigura comunicarea cu puntea de comandă.

Frey îşi lăsă cascheta pe birou şi întinse braţele spre ea. Andra continua să privească în jur, impacientată.

- Nu te teme, iubito. Nu intră nimeni aici decât dacă este chemat de mine.

Andra se lipi de pieptul lui, iar Frey o strânse în braţe. O vreme, nici unul nu spuse nimic. După ce o sărută lung el îi spuse:

- Nici nu ştii cât am visat la clipa asta, iubito!

- Ştiu, Frey, pentru că şi eu ţi-am simţit lipsa şi am regretat din toată inima că am făcut un pas greşit. Dar pe moment amândoi se bucurară că erau din nou împreună. Se aşezară pe o sofa aflată în dreptul unui hublou prin care se vedea marea, cam întunecată în seara aceasta şi începură să vorbească.

- Andra, nu-mi mai pasă dacă este bine sau rău ce fac, dar sunt teribil de îndrăgostit de tine!

- Şi eu te iubesc, Frey, şi am fost disperată realizând că nu te mai am aproape.

- N-a trecut nici un minut fără să mă gândesc la tine, iubito, îi spuse el.

- Nici nu-ţi imaginezi cât de greu mi-a fost să trăiesc departe de tine!

- Se vede, Andra. Ai slăbit foarte mult.

- Mi-a fost teamă că vei observa. Am fost foarte nefericită.

- Vreau să ştiu totul, Andra, ai regretat pasul

făcut? Nu-mi evita privirea, răspunde-mi cinstit.

Andra lupta cu lacrimile.

- Am realizat c-am greşit şi am vrut să realizez imposibilul. Nu sunt fericită, nici nu m-am aşteptat să fiu dar conştiinţa îmi este împăcată, simt c-am făcut ce trebuia.

- Ţi-am spus de la început că nu trebuie să te sacrifici. Nimeni nu are dreptul să-ţi ceară acest sacrificiu. Lasă gesturile de acest fel martirilor, fanaticilor care vor să moară pentru vreun ideal. Tu eşti doar o femeie sensibilă care nu avea dreptul să-şi asume o astfel de responsabilitate a îngrijirii unui om paralizat.

- O, Frey... începu ea.

- Nu-mi cere să-ţi înţeleg eroismul, Andra. Eu sunt doar un bărbat care te iubeşte. îmi pare rău de Goodwin şi-mi va părea întotdeauna, dar nu atât de rău cât îmi pare de tine sau de mine.

Andra îl privi disperată.

- Bănuiesc că ai dreptate, dar pe atunci nu credeam că-l pot părăsi pe Trevor.

- Acum, spune-mi tot ce vrei să-mi spui. Se poartă frumos cu tine? îţi este recunoscător?

- Da, răspunse ea cu ochii în jos.

- Cred că este plin de nervi şi-l irită orice şi-ţi face viaţa iad.

Ea oftă.

- Nici chiar aşa, dar Trevor este o fiinţă uşor iritabilă, dacă ne gândim prin ce a trecut. Viaţa lui

este un iad.

- Eu n-aş gândi aşa dacă te-aş avea alături, iubito.

- Da, dar tu nu mi-ai fi permis să mă mărit cu tine, dacă ai fi fost în locul lui.

- Nu, n-aş fi fost atât de egoist şi tocmai asta mă face să mă revolt împotriva lui.

- Este prea târziu si nu se mai poate face nimic.

- De ce sunteţi acum pe vas, Andra?

Ea îi explică, apoi la rându-i îi puse întrebări.

- Cum ai ajuns să preiei comanda vasului?

- Moartea lui Lyle i-a luat prin surprindere pe cei din conducerea companiei de navigaţie. Eu era singurul căpitan care avea pregătirea necesară fără să fi fost însă vreodată comandant. M-au luat de pe Queen si mi-au dat vasul acesta, iar eu am acceptat situaţia ca pe o provocare. Singura pe care mi-a mai lansat-o viaţa după ce m-a lăsat fără tine.

Frey se îndreptă spre biroul pe care se afla o cutie cu ţigări, scoase două si le aprinse, iar una i-o întinse ei.

- Viaţa n-a fost prea generoasă cu noi, iubito.

- Acum, după ce am trecut si peste socul de a mă afla pe un vas condus de tine, mi se pare minunat că putem fi împreună câteva zile.

- Sper că vei veni zilnic aici; măcar în aceste două săptămâni nu vei mai face sacrificii. Ar putea fi singurele zile pe care le vom petrece vreodată împreună. Spuneai că te reîntorci la film. Curând vei

fi angrenată în noi filme si nu stiu cum ne vom vedea. Eu voi fi poate nominalizat la comanda acestui vas...

- Este ceea ce-ţi doreai, murmură ea.

- Acum nu-mi mai place nimic ce mă poate despărţi de tine.

- Şi eu simt la fel.

- Nu te cred Andra! Vei continua să-i ţii companie acestui invalid toată viaţa!

- Frey, nu fi prea dur! N-aş suporta!

- Suferinţa ta este o permanentă sursă de iritare pentru mine, iubito, zise el îmbrăţişând-o. Te iubesc mai mult decât mi-aş fi putut închipui c-am să iubesc vreo femeie. Numai faptul că porţi asta, zise el, arătând spre verigheta ei mă scoate din minţi.

- Nu te mai consuma Frey, ceea ce este acum nu poate fi desfăcut. Trevor va fi un fel de copil al meu cineva de care mă voi simţi răspunzătoare până la moarte. Noi doi vom profita ne vom bucura de aceste zile împreună. Voi veni aici oricând mă vei chema.

- îţi mulţumesc, Andra, zise el sărutând-o.

Timpul trecu foarte repede şi curând ea constată că se întunecase, că-l lăsase singur pe Trevor mai mult de o oră. Se ridică îşi netezi părul.

- Trebuie să plec, Frey nu vreau ca Trevor să devină suspicios.

- Presupun că va trebui să-l întâlnesc, zise Frey cu amărăciune.

- Sigur că da. Te rog să fii amabil cu el. Gândeşte-

te că nici lui nu-i este prea uşor.

- Voi încerca să-mi amintesc vorbele tale, dar îl văd doar ca pe o barieră între noi.

- Eu am ridicat-o dragul meu, aşa că doar pe mine mă poţi învinui.

El oftă.

- Noapte bună, îngerul meu. M-am simţit extraordinar avându-te aici cu mine. Nu înţeleg de ce n-ai veni în fiecare seară. Voi trimite stewardul cu un mesaj când pot să plec de pe punte. Desigur nu un mesaj scris. Este un tânăr discret si va sti cum să pună problema în faţa soţului tău.

- Asa fac de obicei căpitanii de vas? Iau nevestele de lângă soţii lor? glumi ea.

- As putea spune că se practică asta, dar cel pe care-l ai acum în faţă nu are nici cea mai vagă intenţie de a vedea o altă femeie. Ştii, Andra, m-am schimbat mult de când ne-am despărţit, am devenit mai retras. Inima, gândurile mele, îţi aparţin doar ţie.

Andra îl asculta cu bucurie dar si cu tristeţea că acest bărbat nu putea fi al ei. După ce-l mai sărută o dată coborî scara care ducea la cabina ei unde-l găsi pe Trevor într-o stare de nervi destul de avansată. Era deja în pat, prefăcându-se că citeste ediţia unui ziar de seară pe care-l aruncă deoparte imediat ce intră ea.

- Unde naiba ai fost, Andra? Am crezut că te-ai aruncat peste bord!

Ea îi evită privirea.

- Nu te prosti! De ce as face-o?

- Unde naiba ai fost?

- Am discutat cu diferite persoane printre care, căpitanul...

Andra tăcu apoi, constientă că rostise adevărul si minciuna
laolaltă. Dacă voia să smulgă aceste ore binecuvântate în compania lui Frey, trebuia să-l mintă pe Trevor; dar dacă nu stia asta nu avea cum să-l afecteze...

- Ar fi trebuit să-ţi amintesti că m-ai lăsat să zac aici singur, începu el văicăreala. Dar observând-o cu coada ochiului, sesiză că vorbele lui nu aveau nici un efect asupra ei de data sta. Andra părea epuizată. Abia aştepta să se culce, să închidă lumina şi, în întuneric, să se gândească la Frey. Dispăru în baie şi-l auzi pe Trevor strigând după ea:

- Nu ai nimic de zis?

- Dacă ai de gând să continui tot aşa, nu. Te-am lăsat în bar cu Copeland unde jucai pocher.

- Aşa a fost dar când am început să pierd prea mult mi-am dat seama că nu-mi mai pot permite. Vezi tu, nu mai pot face nimic din ceea ce-mi face plăcere. Nu-mi mai pot permite nici un biet joc de pocher. Nu vreau să ajung să depind de tine.

- Ce mai contează? răspunse Andra şi-şi aranjă perna pentru a se culca.

Privindu-l ea observă din nou ce ochi frumoşi avea Trevor. Ochii lui minunaţi o atrăseseră spre el de la

început. Cât îl plăcuse pe acest bărbat, dar cum se înşelase în privinţa caracterului lui!

El continuă să se lamenteze până ce Andra, plictisită, îi spuse:

- Nu mă mai cicăli, Trevor, culcă-te odată.

- Nici nu-ţi pasă dacă mor sau trăiesc, continuă el.

O, Doamne, se gândi Andra, sper că nu începe să plângă acum, altfel o să ies din cabină să mă arunc peste bord!

Dar cu smiorcăielile lui, Trevor o făcu să ajungă exact acolo unde nu-şi dorise; să stea pe marginea patului lui să-l consoleze, să încerce să vadă viitorul numai în culori frumoase.

- Trevor, ştii că mă voi îngriji de tine. Mai ştii că Flack mi-a telegrafiat să mă întorc foarte urgent pentru că a semnat deja un contract în numele meu... ştii că voi câştiga bani destui aşa că poţi juca pocher cu ce ţi-a mai rămas, numai ...

Andra reuşi să nu termine fraza. Ştii că-ţi sunt devotată, continuă ea, că te voi îngriji, numai că nu suport să fiu legată de tine minut de minut. Lasă-mi puţină libertate.

-Am crezut că preferi să fii mereu lângă mine, se bosumflă el din nou.

Auzind acestea, Andra stinse lumina fără alte comentarii.

Bineînţeles, Trevor îşi ceru scuze.

- Iartă-mă, Andra, ştiu că sunt cam insistent, dar te rog să mă înţelegi, n-aş putea trăi fără tine. Ştii că-

ţi sunt recunoscător pentru tot ce faci, Andra.

- Ştii că o fac din suflet. Noapte bună, Trevor.

- Noapte bună, draga mea, şi aminteşte-ţi că nu pot trăi fără tine.

Andra rămase cu ochii deschişi în întuneric, întrebându-se câte nopţi va mai trebui să suporte văicăreala lui Trevor. Se gândi la iubitul ei, Frey, care, singur în cabina lui, se gândea desigur la ea şi la soarta ei nefericită. Doamne, nu mă face să regret că m-am măritat cu Trevor şi iartă-mă că mă întâlnesc din când în când cu Frey, atât cât voi putea...

Capitolul 9

Cele două săptămâni rămaseră de neuitat în amintirea Andrei. Când vasul ajunse la Las Palmas, se obişnuise deja cu problemele pe care le întâmpina zilnic împărţindu-şi timpul între soţul ei şi Frey.

Se împăcase cu această situaţie şi din punct de vedere moral. Orele pe care le fura lui Trevor pentru a fi cu Frey erau minunate. Emoţiile erau atât de puternice încât uneori le simţea aproape dureros. Se ducea spre cabina lui Frey emoţionată ca o tânără la prima întâlnire. Când pleca de al el îşi simţea inima grea ca de plumb. Dar merita să facă orice sacrificiu pentru a fi cu Frey.

Nu se temea decât de momentul în care va trebui să se despartă de el. Cele paisprezece zile şi nopţi treceau prea repede şi înainte să-şi dea seama făcuseră şi ultima escală din drumul lor spre Anglia. Marea era tot mai rece şi întunecată, iar vremea se înrăutăţi brusc.

Trevor deveni tot mai arţăgos si mai pisălog, insistând tot mai mult ca Andra să-i fie tot timpul alături. Magia lunii si a soarelui fierbinte din ultimele zile aprţineau deja trecutului. Dar această magie continua pentru ea în cabina comandantului. După cum îi spunea ea adesea, se simţea ca si cum s-ar fi întors acasă. Cabina lui era locul unde-si găsea pacea, linistea si fericirea.

Uneori, întâlnirile lor nu erau atât de simple...

comandantul unui vapor era de obicei un om foarte ocupat. Andra stătea minute în sir pe punte asteptând un semn de la el. Acesta îi era de obicei transmis de stewardul lui un tânăr discret, pe nume Tiger; acesta era constient că între comandant si frumoasa doamnă, soţia bărbatului imobilizat în acel scaun cu rotile, era ceva...

Spre sfârsitul voiajului, Trevor nu mai primea atenţia celorlalţi pasageri. Acum nu mai astepta decât întreaga atenţiei a soţiei sale.

Desigur Frey îl cunoscuse pe Trevor si discutase cu acesta. Când cei doi bărbaţi se cunoscură Andra se simţi foarte socată si emoţionată. Frey era un bărbat strălucitor... se deosebea mult de Trevor. Frey avu grijă să fie politicos, discută cu Trevor, fumară împreună. Dar seara când se întâlni cu Andra, Frey îi spuse că soţul ei îi era antipatic.

- Cred că speculează din plin situaţia în care este...

Andra fu nevoită să admită că asa era. Dar când vorbi cu
Trevor, acesta îl critică pe Frey.

- Mi se pare un îngâmfat căpitanul.

- Nu cred că este asa, ci se comportă ca un bărbat cu foarte multe responsabilităţi, ripostase Andra.

- Oricum ar fi, nu este deloc amuzant.

Andra îi spuse foarte rece:

- Când nu era comandant de navă era cu totul

altfel, acum probabil nu mai are timp de glume şi amuzament.

- N-ai văzut că nici nu ştie să râdă de glumele mele?

-A, te referi la acele glume pe care le spui tuturor, mai ales în prezenţa mea. Ţi-am mai atras atenţia că astfel de glume nu se spun în prezenţa unei doamne.

Andra ştia prea bine că aşa- zisele glume ale lui Trevor erau cam grosolane şi că Frey nu suporta să fie spuse în faţa ei, mai ales.

- Nu-i mai lua apărarea Andra, te-am văzut cum îl priveai pe comandant, cred că-ţi cam place.

Andra nu putu să nu roşească.

- O, nu te prosti, Trevor !

- Mi-ai putea spune unde te duci când dispari de lângă mine? Te plimbi singură pe punte, flecăreşti cu lady Comber sau bei gin cu nobilul tău comandant?

Chiar dacă discuţia lua o turnură periculoasă, Andra nu lăsă să se vadă. Nu voia să ajungă să-i fie ruşine de ceea ce făcea. După un moment, Trevor începu să râdă.

- Nu te supăra, dragă. Eu stau aici ca un lemn şi ar trebui să mă aştept ca soţia să-mi fie necredincioasă.

Andra se întorse brusc spre el.

- Chiar te aştepţi la asta? Aşa mă vezi tu pe mine?

- Ei, lasă, nu mă lua în serios.

- Aş vrea să ştiu, zise Andra, ce crezi tu despre fidelitate. Oare o soţie ar trebui să nu cunoască niciodată adevărata pasiune, sau nu are voie s-o facă în afara căminului?

Trevor se încruntă.

- Ce să înţeleg, Andra? Că vrei să-ţi cauţi un iubit?

- Nu am spus asta, dar as vrea să stiu ce crezi în această privinţă.

Se aflau la bar. Era în seara în care ajungeau la Southampton. Trevor băuse deja două pahare si-si mai comandă un al treilea chiar dacă Andra îi repeta că medicul îi interzisese băutura.

- Ei bine, dacă tot mi-ai pus întrebarea asta la modul serios o să-ţi răspund. Nu vei avea niciodată permisiunea să-mi fii necredincioasă si cred că orice femeie cu un soţ ca mine ar fi o ticăloasă să-l însele.

Andra îi evită privirea. îsi muscă buzele până la sânge. Mâinile începură să-i tremure. Nu mai voia să continue această discuţie periculoasă, asa că urcă pe punte.

Asadar, Trevor chiar în situaţia în care se afla în egoismul său nu avea nici un fel de înţelegere. îsi cerea drepturile desigur. Voia fidelitate; iar ea îi jurase fidelitate. Cu toate acestea nu putea să nu se gândească la un bărbat adevărat care ajuns în situaţia lui i-ar fi permis soţiei sale să aibă o legătură extraconjugală.

Se aplecă peste balustradă si lăsă lacrimile să-i curgă în voie. Oare era o ticăloasă asa cum spusese Trevor? Nu voia să se simtă astfel. Soarta o forţase să ajungă în situaţia asta.

Se gândi că totusi nu făcuse dragoste cu Frey. Decenţa o împiedicase s-o facă. Nici Frey nu-i ceruse asta. Era un lucru minunat pe care trebuia să-l

aprecieze la el.

- Dacă voi face dragoste cu tine, nu te voi lăsa să te întorci la soţul tău, îi spusese el.

Iar acum când se gândi la Trevor, se întrebă dacă nu cumva era mai bine să devină asa cum o considera el.

Desigur, când se îmbrăcară pentru cină, Trevor îşi ceru scuze pentru vorbele aruncate fără a gândi; îi mai spuse că era sigur de fidelitatea ei, încercă din nou să fie atent cu ea, tandru şi calm.

Cu toate că i se împotrivea cu fiecare fibră a trupului ei, Andra îi zâmbi şi-i spuse să dea totul uitării.

- Te vei simţi mai bine când vei începe să-ţi reiei rolul de actriţă, iubito, îi spuse Trevor calm. Mai citeşte-mi telegrama lui Flack o dată.

Andra scoase telegrama lui Flack din poşetă şi-i citi:

„Rose te aşteaptă la Southampton cu o ambulanţă pentru soţul tău. Ţi-am găsit un apartament la parter în Queen Gate cu facilităţi pentru un invalid.

Flack.“

- Parcă mă simt mai bine de când ai primit-o, o informă Trevor. Este bine să te ştii aşteptat de cineva. S-a comportat neaşteptat de bine individul ăsta.

- Este cel despre care ai vorbit atât de urât şi pe care nu voiai să-l primeşti în casa de la Cape Town, îi

aminti Andra.

După ce rosti aceste vorbe fu chiar ea şocată de duritatea lor. Nu trebuia să lase supărarea s-o trasnforme într-o scorpie, se gândi ea.

Dar la gândul că avea un apartament unde trebuia să locuiască împreună cu Trevor inima îi făcu probleme. Parcă nu mai simţea nici măcar satisfacţia că-şi făcea datoria faţă de el.

A doua zi îsi lua rămas-bun de la Frey, si de la fericire. îl părăsea pentru a doua oară. Dar de data asta era mai rău. Ajunsese să se obisnuiască mult cu el; deveniseră o fiinţă. Frey reusea după ce trecea de etapa amărăciunii lor să fie un companion foarte plăcut. Râdeau la aceleasi glume, îsi anticipau dorinţele.

Câteodată, seara când erau împreună, Frey îi punea acele simfonii care îi plăceau atât de mult. Frey îi împrumuta cărţile lui, pe care ea le citea noaptea pentru ca a doua zi să le discute împreună. Simţind-o uneori sfâsiată între dragoste si datorie Frey o ţinea în braţele sale puternice alungându-i melancolia durerea tristeţea.

Dar toate astea se terminaseră; era ultima lor seară împreună.

Probabil că gresiseră văzându-se atât de des, dar o făcuseră cu multă discreţie iar Trevor nu aflase nimic.

în ultima seară se organiza o petrecere pe vas.

Urma să se danseze, desigur. Trebuia să se ducă la petrecere cu soţul ei, desigur. Nu luă parte la veselia generală, ci rămase lângă scaunul lui Trevor, stiind că si lui i-ar fi plăcut mult să poată dansa.

Dar veni si clipa în care comandantul navei, îmbrăcat în costumul albastru închis de gală venise s-o invite la dans. O făcu pentru că dansase cu majoritatea femeilor de la bord.

Trevor o îndemnă să accepte invitaţia lui Frey, dar ea stia că mai apoi urma să-i reproseze asta.

Orchestra interpreta un vals. Frey o ţinea la distanţă, toţi ochii erau aţintiţi asupra lor.

- O, iubita mea murmură el eşti atât de frumoasă şi te iubesc atât de mult...

Ea îi răspunse:

- Şi eu te iubesc, Frey.

Frey o privi de parcă o vedea pentru ultima oară. Purta o rochie albastră de satin, care o făcea să arate incredibil de frumos. Avea talia atât de subţire încât Frey se temea că la o mişcare mai bruscă s-ar frânge.

- Eşti atât de frumoasă şi delicată, iubito, încât nu ştiu cum voi continua să trăiesc fără tine, murmură el.

- Continuă cu munca şi cu viaţa ta de până acum, aşa cum voi face şi eu, fu răspunsul ei.

Muzica se opri şi Andra simţi privirea lui Trevor aţintită asupra ei. Numai Dumnezeu ştia ce gânduri murdare avea în clipa aceea. îi spuse lui Frey:

- Te rog, trebuie să mă întorc imediat la Trevor.

- Dar vii mai târziu în cabina mea?

- Da.

- Când?

- Cât mai rămâi la petrecere?

- Voi pleca înainte de unsprezece.

- în acest caz, voi face ceea ce n-am mai făcut niciodată; voi aştepta ca Trevor să adoarmă şi voi veni la tine. El ia de obicei un somnifer şi doarme buştean în prima parte a nopţii. Voi îmbrăca un pulovăr peste capot şi voi veni la tine. Sper să nu fie probleme.

- Eu voi aranja cu stewardul...

- în acest caz îţi spun la revedere deocamdată, Frey.

- Jură-mi că vei veni, Andra.

- N-as putea să nu vin, stii asta prea bine!

Frey o duse la soţul ei, căruia îi dori noapte bună si plecă în căutarea altei doamne cu care să danseze.

Trevor începu să mormăie:

- Nu era prea bine dispus comandantul tău!

- De ce spui asta?

- V-am urmărit atent în timpul dansului, vă sorbeaţi din priviri.

Andra nu răspunse nimic, gândindu-se că preţul fericirii smulse în mod ilicit trebuia plătit într-un fel.

- încep să cred că a fost ceva între voi, poate când eraţi pe celălalt vapor. Nu-mi place asta, Andra. Ţi se pare normal în starea în care mă aflu?

Şi o ţinu tot asa până când nervii ei erau întinsi la

maximum. Andra se ridică în picioare, cu tot trupul scuturat de convulsii.

- Mă duc la culcare dacă asta este tot ce poţi spune. Horne te va aduce mai târziu, probabil.

-Vin si eu zise Trevor, apoi retractă; nu, rămân aici pentru că văd pe cineva care ar putea fi interesată într-o discuţie cu mine.

Era una dintre australiencele care-si pierduse vremea cu el în prima parte a voiajului. Era destul de frumoasă, cu părul lung, blond. Purta tocuri foarte înalte, dar se cam clătina pe ele din cauza sampaniei băute în exces. Ea se aseză lângă Trevor îi luă mâna în palmele sale, apoi ridică privirea spre Andra.

- Bietul de el, nu poate dansa! Vreţi să stau aici cu el, să-l fac să se simtă bine?

Fă-o te rog din toată inima se gândi Andra.

- Eşti foarte bună cu mine, dragă, interveni Trevor. Nevasta mea tocmai mi-a făcut o figură.

Andra plecă palidă ca o coală de hârtie. Se duse în cabină şi se aşeză pe pat, tremurând de frig şi de nervi, la gândul că de a doua zi rămânea doar cu Trevor şi cicăleala lui, iar pe Frey probabil nu-l va mai vedea niciodată.

Cât mai dura oare până ce Horne îl aducea în cabină, până când îşi lua somniferul? Dacă nu va putea să se ducă la Frey?

începu să lovească disperată cu pumnii în pernă şi dădu frâu liber lacrimilor. Era în culmea disperării când Horne îl aduse pe Trevor. Andra ştiuse că

voiajul va fi foarte dificil pentru că nu aveau cabine separate pe acest vas. Trevor o deranja întotdeauna pentru că venea la culcare după ea.

Reuşi să se controleze şi-i spuse:

- Vrei să-ţi dau somniferul?

Trevor care băuse cam mult, era roşu la faţă şi gălăgios.

- La naiba cu somniferele tale! Numai tu vrei să mă vezi adormit! Fata asta frumoasă voia să fiu treaz! Trevor începu să se amuze foarte zgomotos.

- S-ar putea să rămâi şi fără această soţie dacă nu te comporţi corespunzător, îi spuse Andra tensionată.

El făcu o grimasă.

- Nu crezi că exagerezi puţin?

- Este trecut de miezul nopţii şi sunt foarte obosită.

- Din ce cauză? Doar nu faci nimic toată ziua!

Andra închise ochii ca să nu-l mai vadă.

- Uite ce este, Trevor, dacă continui tot aşa o să ies pe punte să stau acolo.

El începu să râdă.

- Bine du-te în iad, sau unde vrei; dă-mi pastila să adorm.

- Am deschis porţile iadului când m-am măritat cu tine, îi spuse ea nervoasă.

Trevor o privi uluit, căci nu se asteptase la o astfel de reacţie din partea ei. Era prima oară că afla cum îl vedea ea. Avusese până în acest moment

convingerea că farmecului lui era de ajuns pentru a o păstra.

- Nu cumva esti geloasă pe blondă, Andra? Nu trebuie, draga mea, pierdeam si eu timpul cu cineva dispus să mă tolereze. Tu nu mă amuzi deloc.

Andra îsi înfipse unghiile în palme.

- Nu fii geloasă, iubito, chiar nu ai de ce să fii! insistă Trevor, în timp ce ea se gândea foarte serios să-l trimită singur la adresa menţionată de Flack în telegramă unde Rose să aibă grijă de el. Vino încoace, iubito si spune-mi că nu esti supărată c-am stat prea mult si că am cam băut. Cred că realizezi că am si eu nevoie de puţină distracţie desi stiu că nu sunt soţul pe care ţi l-ai dorit...

- Nu pentru mine îţi pare ţie rău, îl îngână Andra.

- De ce mi-ar părea rău pentru tine? o întrebă el, dintr-o dată foarte treaz. Este adevărat că nu pot fi un soţ în adevăratul sens al cuvântului dacă nu găsesc un doctor care să mă facă bine. Tu ai tot ce-ţi trebuie, poţi munci, si atunci de ce să-mi pară rău pentru tine?

- Da, ai dreptate, murmură Andra.

- Dacă a început să-ţi pară rău că te-ai măritat cu mine, pot să te înţeleg... nu mai sunt bărbatul de care te-ai îndrăgostit...

Cu aceste vorbe, Trevor apelă la ceea ce avea ea mai bun. Andra cedă şi se îndreptă spre el luându-i mâna în palmele sale.

- Sper că nu regreţi că te-ai măritat cu mine, Andra. Am fost din nou urâcios cu tine, iartă-mă, iubito, nu se va repeta, îţi promit...

- Bine, Trevor să nu ne mai certăm. Ia pastila pentru somn, este foarte târziu.

- Dar dormi aici cu mine? o întrebă el.

Andra se culcă alături, iar Trevor o cuprinse în braţe. Curând somnul îl birui, iar ea se ridică repede şi fugi în braţele lui Frey, care o aştepta îngrijorat.

- Ce s-a întâmplat, iubita mea? Credeam că nu poţi pleca...

- Nimic deosebit numai că Trevor a fost mai neliniştit ca de obicei şi a durat mai mult până să adoarmă. Iar de mâine nu ne vom mai vedea...

- Sunt atât de îndurerat că viaţa ne desparte din nou, Andra!

- Este vina mea, n-ar fi trebuit să mă mărit cu Trevor.

- Lasă-l pe Trevor, trebuie să discutăm ce facem în continuare cu dragostea noastră. De ce să nu ne mai întâlnim când ajung eu la Londra?

- Pentru că n-ar fi bine, Frey. Mi-ai face viaţa şi mai grea decât este. Nu vreau să fiu tentată să scap de Trevor.

- Dar ce vei face? Cum vei trăi? îmi fac griji pentru tine.

Andra oftă.

- Mă voi dedica muncii mele care îmi va ocupa tot timpul. De asta vreau să ne despărţim pentru

totdeauna Frey. Nu voi avea timp, sau mai bine zis nu vreau să am timp să mă gândesc la tine.

- Ce perspectivă întunecată!

- O, Frey, te iubesc mai mult decât propria-mi viaţă!

- Ceea ce ţi-am spus la început, că mă poţi contacta prin intermediul companiei, rămâne valabil, iubita mea. La o vorbă de a ta, voi veni imediat.

- Este minunat să stiu asta, dar nu voi trimite după tine, Frey.

El o prinse în braţe si se minună cât de usoară era. O aseză pe pat răsfirându-i părul lung si roscat pe pernă.

- Vreau să mi te amintesc astfel, iubito, murmură el. Cu părul răsfirat pe perna mea.

Andra simţi cum lacrimile îi scaldă obrajii.

- Nu vreau să te fac să suferi Frey, nu vreau să fii nefericit din cauza mea.

- Chiar si nefericirea alături de tine a meritat, iubita mea.

- întinde-te alături de mine, suspină ea.

Frey stinse lumina si se întinse alături de ea. Stătură astfel în întuneric unul în braţele celuilalt; pentru ea fu o oră de liniste de pace, de fericire.

Cu toate că era constientă că gresea, nu mai simţea că păcătuieste. I se părea normal să se afle cu omul iubit.

în cele din urmă, adormi în braţele lui Frey.

El nu închise ochii toată noaptea. Revăzu cu ochii

minţii tot ce simţise de când se îndrăgostise de femeia din braţele sale. Voia să-si amintească de acum înainte fiecare trăsătură a feţei ei, parfumul ei.

Deodată, Frey auzi că se schimbă ofiţerii de cart si realiză că în curând se vor ivi zorii. Nu putea s-o mai lase să doarmă în braţele lui desi ar fi ţinut-o asa toată viaţa.

- îmi pare teribil de rău, iubito, dar trebuie să pleci până nu se luminează.

Andra se agăţă disperată de gâtul lui. Se sărutară pentru ultima oară. Fu un sărut disperat de despărţire al unor oameni care nu credeau că se vor mai vedea vreodată. Apoi el aprinse lumina.

Andra observă că Frey era epuizat că nu dormise nici o clipă.

- Eşti foarte obosit, iubitule...

- Am toată viaţa să mă odihnesc, n-am vrut să mai treacă vreo secundă fără să fiu cu tine.

- Nu vreau să ne luăm rămas-bun, iubitule; lasă-mă să plec fără un cuvânt.

- Fii binecuvântată, iubirea mea, zise el.

- Dumnezeu să te aibă în pază, iubitule, zise ea ieşind din cabină.

Stelele străluceau încă pe cer nemiloase şi reci, aşa i se păru ei. Peste două ore acostau în Anglia.

îl lăsase în cabina sa pe căpitan, singur. întotdeauna va fi singur, aşa îi spusese.

Andra ajunse în cabina sa, unde Trevor dormea zgomotos, şi se culcă.

Capitolul 10

într-o după amiază rece cu vânt puternic, care lua cu el ultimele frunze ale copacilor, Andra porni spre apartamentul ei. Era îmbrăcată foarte elegant, într-un costum de lână cu blană de zibelină la gât. Ţinea de lesă un câine numit Trigger. Era un animal foarte inteligent care devenise singura ei consolare de când se întorsese în Anglia. La o săptămână după sosirea la Londra o doamnă apăruse la adresa ei aducându-l pe Trigger. Purta la gât un medalion pe care sta scris: mă numesc Trigger, vreau să fiu iubit si te voi iubi la rândul meu.

Nimeni nu stia cine-l trimisese. Rose Penham negă orice implicare. Nu-si aminti decât de doamna care venise cu câinele într-o dimineaţă si spusese că aduce un dar Andrei Lee.

Trevor sugerase că nu puteau ţine animalul în casă si că trebuia să se descotorească imediat de el, dar Andra îl strânsese la piept, privise în ochii lui mari si simţise de unde venise acest dar neasteptat.

în ultimele două luni, Trigger fusese singura consolare a Andrei. Era singura la care venea imediat în braţe privind-o cu ochii lui mari, aşteptând mângâierile ei. Trigger ajunsese s-o însoţească peste tot chiar şi la studio.

Flack, bunul ei prieten, o pusese la treabă imediat ce sosise în Anglia. Andra interpreta rolul unei adolescente atrasă de un bărbat care avea de două ori vârsta ei. Filmul se numea „Focul inimii“. Era

povestea unui bărbat matur, care se străduia să aprindă focul inimii unei tinere, mult prea tinere pentru el. Odată aprins, urma s-o părăsească.

Frey nu m-ar părăsi niciodată, se gândi Andra. Focul lor ar arde până când l-ar stinge doar moartea.

Prima lună petrecută la Londra fusese un coşmar. Aflase din ziare că vasul lui Frey plecase spre Durham. îl şi vedea stând singur în cabina sa, gândindu-se la ea. Dar timpul, nici el bietul nu putea vindeca toate rănile. Probabil că acum se apropia de Cape Town.

Când ajunse în elegantul apartament de la parter pe care-l închiriase bunul ei prieten Flack pentru ei, îl găsi pe Trevor plictisit de televizor şi de statul toată ziua în casă. Simţea lipsa prietenilor din Africa de Sud. Cu Flack şi Rose Penham care încercau să fie amabili cu el de dragul Andrei, fusese cam brutal şi grosolan, aşa că nici aceştia nu veneau să-i ţină companie. Singura prietenă şi admiratoare a lui era o cunoştinţă a Andrei, Elissa Parry, care avusese un rol minor în Focul Inimii.

Elisa Parry fusese căsătorită de două ori şi se apropia de patruzeci de ani. Era isteaţă, sofisticată, elegantă, la fel de egoistă ca Trevor. Era o femeie frumoasă, cu ochi verzi minunaţi, dar care nu aveau profunzimile ochilor Andrei, si o gură senzuală. Vorbea foarte mult; era înnebunită după toţi bărbaţii, fără excepţie asa că si Trevor intră în vizorul ei.

Elissa venea să stea de vorbă ore întregi si să bea

cu el, să-i povestească istorioare picante.

Trevor se folosi de ea pentru a o face geloasă pe Andra, dar descoperi că era cam greu, pentru că Andra nu reacţionă.

Elissa mai aduse cu ea un alt actor, cunostinţă a Andrei, care obisnuia să bea si să fumeze exagerat.

Andra încercă să-i atragă atenţia Elissei că băutura îi dăunează lui Trevor, dar aceasta ripostă imediat:

- Draga mea, eu nu-l încurajez să bea. O face, bietul de el, pentru că asta i-a mai rămas de la viaţă. Chiar crezi că este bine să i se interzică totul?

- Elissa, eu ţi-am spus ce i-au interzis medicii; în rest este problema lui, dacă se conformează sau nu.

Andra se simţea tot mai singură si mai dezolată. Se apropia Crăciunul, dar nu se putea gândi cu bucurie la această sărbătoare. Trevor nu se simţea nici el prea bine. Bronzul i se dusese, era palid si nici nu mai era bărbatul frumos de altădată.

- Am vreun mesaj, Rose? o întrebă ea imediat ce intră.

- A sosit mama ta, Andra, îi răspunse Rose Penham.

De multe ori, Andra o observase pe Rose privind-o lung cu tristeţe în priviri. Rose nu-si putea alunga supărarea că n-o mai regăsea pe Andra de odinioară, care plecase entuziasmată în Africa de Sud si se întorsese tristă, dezamăgită si îndurereată.

- A venit şi tata?

- Andra, au venit pentru că tatăl tău nu se simte bine. Dar să mergem la ea, este în camera de zi, cu domnul Goodwin.

Mama Andrei era o femeie simplă religioasă, plicitisitoare pentru Trevor.

- Ce diferenţă între bărbatul cu care urma să te căsătoreşti şi acesta! murmură doamna Lee văzându-şi fiica. Nu mai este acel bărbat civilizat!

- Aşa este, mamă, răspunse Andra, bărbaţii se schimbă după căsătorie.

- Nu cred că eşti fericită cu el, Andra, continuase Dorothy Lee.

- Sigur că accidentul lui ne-a schimbat vieţile. Nu mai poate fi romantic în situaţia în care este.

Privindu-şi tatăl, Andra observă că acesta suferea mult din cauza nefericirii ei; poate acesta era motivul pentru care inima îi făcea probleme.

Privind-o pe mama Andrei, Trevor se întreba cum putuse o astfel de femeie ştearsă să dea naştere unei femei ca Andra. Dar nu asta îl preocupa acum pe el. El şi Elissa gândeau la fel, voiau să se bucure din plin de viaţă... ce rost are să trăieşti dacă-ţi sunt interzise atât de multe lucruri? Andra era tot mai plictisitoare. Bănuia oricum că nici ea nu mai era îndrăgostită de el. Iar el... realiză că se îndrăgostise de Elissa. Era femeia cu care ar fi vrut să fie căsătorit. Era imorală dar teribil de amuzantă.

Doamna Lee izbucni în lacrimi când rămase singură cu fiica sa.

- Nu-ţi face probleme pentru viaţa mea cu Trevor, mamă, începu Andra.

- Cred că ai făcut o mare greseală, draga mea, iar eu te-am împins în braţele acestui munte de egoism. Dar imediat ce voi avea rezultatele tatălui tău vom pleca, nu mai pot sta sub acelasi acoperis cu acest individ al cărui nume îl porţi, din nefericire.

Rose Penham care intră tocmai atunci o anunţă pe Andra că Elissa venea să asculte cu Trevor un nou disc al lui Harry Belafonte si-si aducea si fratele. Acesta era ofiţer de marină.

Trevor trimise după Andra, pentru că avea ceva important să-i comunice.

- Ai terminat problemele cu taică-tu? o interpelă el.

- Da, va fi operat mâine si sunt speranţe mari.

- Eu n-am norocul ăsta! exclamă el.

- îmi pare rău, Trevor, dar am făcut tot ce se poate si pentru tine.

- Nu chiar totul. Elissa spune că la Viena sunt specialistii cei mai buni, ce zici? S-a oferit să mă însoţească.

Andra nu răspunse.

- Dar spune ceva! De ce taci? De ce esti nesuferită?

- Nu prea îţi mai sunt dragă, Trevor, asa este?

Trevor aruncă furios ţigara în focul semineului, dar nimeri alături, asa că ea trebui să se ridice să o ia.

- Nici nu vrei să te faci agreabilă, Andra.

- Uite ce este, Trevor, vin obosită de la filmări, iar tu în timpul ăsta mori de plictiseală. N-am chef de discuţii cu nimeni. Poate de asta nu mă mai suporţi. Sau din cauză că muncesc pentru amândoi?

- Ştiu doar că abia astept să nu te mai văd pe acasă, recunoscu el, cinic.

- Mi se pare normal, doar eu nu mă compar cu Elissa, dar trebuie să-ţi amintesc că nu ea este soţia ta, iar când cheltuieşti banii mei cu ea ar trebui să ai mai multă reţinere. Cred că de la tine erau cerceii pe care i-a primit de ziua ei... ziua mea de naştere ţi-o mai aminteşti?

Trevor vru să pară încurcat.

- Dacă-mi aminteşti...

- Vezi cum stau lucrurile între noi, Trevor... căsătoria noastră nu merge deloc. Nici nu realizezi ce mare dezamăgire este pentru mine! M-am măritat cu tine doar pentru că am crezut că ai nevoie de mine şi că ai fi fost nefericit fără mine.

- Sfântă Andra, nu dramatiza, chiar dacă eşti actriţă. Nu te minţi singură! Ai venit la Cape Town să te măriţi cu mine pentru că mă iubeai! I-am arătat Elissei telegramele pe care mi le trimiteai pe atunci şi nu i-a venit să creadă că te-ai schimbat atât de mult!

De ce naiba nu plec să i-l las Elissei? se gândi Andra. Dar ştia răspunsul. Se învinuia prea tare că se îndrăgostise de alt bărbat chiar înaintea căsătoriei cu Trevor, încât considerase că trebuie să-şi ispăşească

vina. Şi ea se schimbase, era adevărat. Nu mai era acea fată dulce şi bună acea stea de cinema pe care o cunoscuse el. Devenise o femeie dură şi cinică.

- Ce rost are să continuăm aşa, Trevor? Nu facem altceva decât să ne chinuim reciproc.

El ridică abia atunci privirea spre tânăra aceea obosită din faţa sa, care fusese cândva angelică şi bună cu el.

- Ei bine poţi scăpa de acest biet paralitic, draga mea, dar nu cred c-o poţi face definitiv. Nu voi divorţa nici măcar de dragul Elissei. Uite, o să încerc să fiu mai prietenos cu tine, dacă vrei. Poţi lipsi cât vrei de acasă. A, am uitat vine Elissa la cină cu fratele ei.

- Fii atent cum te porţi cu mama, Trevor, altfel te las Elissei în întregime! îl preveni ea.

Trevor făcu o grimasă. Era foarte atras de Elissa dar ea nu avea bani, nu era o stea ca Andra.

***

Seara petrecută în compania Elissei si a fratelui acesteia se termină rău pentru Andra.
Elissa veni foarte elegantă ca de obicei, frumos machiată.

Andra ajunse cu amărăciune la concluzia că se bucura că Trevor era atras de Elissa. Cei doi flirtau chiar în faţa ei.

Atmosfera se mai schimbă când sosi si fratele Elissei. Acesta se numea Ruben Blatt si i se spunea pe scurt Roo.

Andra îl plăcu imediat, pentru că era ofiţer de marină, ca Frey. Acesta, spre deosebire de sora lui era i o persoană foarte plăcută si politicoasă. De cum o văzu pe Andra, îi spuse că regreta soarta ei. Roo se întorsese din Africa de Sud unde efectuase o cursă. îi amintea atât de mult de Frey!

- Cunosti personalul de pe Outspan Star?

- Da, sigur că i-am întâlnit pe băieţii de pe nava aceea, desi nu le-am reţinut numele tuturor. Am participat la o nuntă împreună.

Andra simţi că inima începe să-i bată foarte tare.

- Era a unui marinar de pe Outspan Star?

- Nu chiar a căpitanului!

Andra simţi că nu mai are aer şi nu reuşi să vorbească imediat.

- Te referi la căpitanul Rowand?

- Da, este un tip foarte chipeş.

- Rowland, sigur el este?

- Cred că aşa îl chema, zise Roo.

Andrei începură să-i tremure mâinile, păli şi încercă să stingă ţigara. Nu putea fi adevărat! Nu! Frey nu se putea căsători atât de curând! Dar nici nu-l putea învinui dacă făcuse acest pas. Cu toate astea nu putea să nu gândească că se consolase prea repede. Iar el îi spusese că în viaţa lui nu va mai exista altă femeie.

- Povesteşte-mi cum a fost nunta, zise ea cu jumătate de glas.

- Căpitanul arăta extraordinar în alb, iar mireasa era o frumuseţe! Este fiica directorului pentru Africa de sud al Outspan Shipping Company. Cress, aşa o chema pe tânără, îl cunoscuse în timpul unui voiaj pe viitorul ei soţ. Acum cuplul se stabilea în Africa de Sud.

Da, era o partidă bună pentru Frey o astfel de fată. Nu mai trebuia să-şi facă probleme de viitor.

- De ce te interesează atât nunta ata, Andra? întrebă Trevor deodată. A, am uitat, Andra a avut un iubit pe Outspan Star, iar acum nu suportă gândul că omul s-a însurat.

- Te rog să nu crezi prostiile lui Trevor, Roo, zise Andra.

- Andra, tu crezi că n-am văzut cum te sorbea căpitanul in priviri? Sau dansul din ultima seară? Nu mai face pe sfânta, Andra, că nu te prinde!

Andra se ridică si fugi în bucătărie. Voia să fie singură câteva clipe să scape de grosolănia lui Trevor. Ar fi putut să mă anunţe că se însoară se gândi ea, cu lacrimile curându-i pe obraji.

Fratele Elissei veni după ea.

- Andra, chiar este adevărat...

- Nu începe cu aceleasi prostii ca Trevor, te rog, Roo.

- Dar esti foarte supărată de când am început să povestesc. N-as fi spus nimic dacă stiam cum stau

lucrurile. Se pare că vestea mea te-a afectat. Cred că acel bărbat a însemnat ceva pentru tine.

- Nu este adevărat, Roo. Te rog, acum lasă-mă singură, du-te la ceilalţi.

El o privi cu tristeţe, afectat de durerea ei.

- Nu suport lacrimile în ochii unei femei frumoase, Andra. îmi cer iertare dacă am spus ce nu trebuia. Dacă as fi stiut cât te va afecta vestea asta, n-as fi spus nimic despre nuntă. Sunt convins că soţul tău are dreptate; acel căpitan a însemnat ceva pentru tine.

- Chiar dacă ar fi fost asa, totul s-a terminat acum si nu le spune celorlalţi că m-ai găsit în starea asta.

Andra oftă; simţea că inima i se frânge dar se opri din plâns. îsi dori să termine cu viaţa pe care o ducea pentru că fără amintirea lui Frey viaţa nu însemna nimic pentru ea. Suferise destul, iar acum gândul că Frey se afla în luna de miere cu altă femeie o împingea spre gesturi disperate.

- Acum, după ce ai intuit adevărul, sper că nu-ţi mai învinuiesti sora sau pe soţul meu.

- Poate că nu, zise Roo, dar tu eşti o soţie bună, care îl suportă aşa cum este. Asta îmi spune că eşti o femeie deosebită. De la sora mea, ştiu că Trevor nu va mai merge vreodată.

- Este adevărat.

- Aşadar o femeie frumoasă ca tine este legată tot restul vieţii de un invalid...

- Exact.

- Eşti o eroină, Andra!

Ea scutură din cap. Evita să-l privească pe Roo, dorindu-şi ca acesta să plece şi s-o lase cu tristeţea ei. Era foarte aproape de limita rezistenţei şi simţea că va ceda curând. Ce importanţă mai avea acum că făcuse sacrificii pentru Trevor? El nu-i fusese fidel nici măcar trei luni...

Deodată, se întoarse spre Roo.

- Spune-mi, el părea fericit? Era îndrăgostit de soţia sa?

- Aşa cred.

- Bine, Roo, să încheiem acest subiect. Ajută-mă să mai pregătesc sandvişuri şi să mai ducem o sticlă de şampanie. Poate vei întâlni cuplul de căsătoriţi. Dacă va fi aşa transmite-le toată dragostea mea şi cele mai bune urări.

Andra se simţi strânsă la piept de marinarul din faţa ei.

- Biată copilă!

Dar auziră imediat vocea Elissei care cerea sandvişuri şi mai ales şampanie pentru Trevor.

După aceea, Andra încercă să pară veselă bău fumă şi începu chiar să şi râdă la glumele proaste ale soţului ei.

Elissa îi şopti lui Trevor:

- Cred că nevestei tale îi cam place fratele meu, s-a înveselit brusc...

Trevor mormăi.

- Nici vorbă, nu te lăsa înselată de aparenţe, Andra este artistă!

După plecarea invitaţilor Trevor începu s-o chestioneze:

- Ce-a fost cu tine în seara asta, Andra? Jeleai că ţi s-a însurat căpitanul sau chiar te interesează fratele Elissei?

Spre uimirea lui, Andra izbucni:

- Trevor dacă mai scoţi o vorbă te părăsesc!

- Bine... dacă o iei asa...

Andra se întoarse să părăsească încăperea, dar un zgomot o făcu să se întoarcă. Trevor făcea gesturi bruste, de parcă nu avea aer. Era foarte congestionat la faţă si ochii îi iesiseră din orbite.

- Andra, ajută-mă!

- Trevor, ce este?

El nu-i mai răspunse. Dusese mâna la inimă. Trase o dată aer puternic în piept apoi gemu, iar Andra realiză că se întâmplase exact ce-i spusese doctorul. Din cauza băuturii, îi cedase inima. încercă să-l linistească, dar degeaba. Capul îi căzu pe pernă. Andra se întrebă dacă nu cumva murise. Se năpusti în hol, strigându-si mama.

Doamna Lee urcă în grabă scările.

- Ce este, draga mea?

- Trevor a avut un atac de cord, cred că moare. Adu puţin brandy si telefonul să-l sun pe doctor.

Capitolul 11

Roo Blatt sună la soneria apartamentului familiei Goodwin, cu un buchet enorm de crizanteme în braţe, aşteptând cam mult să i se deschidă. Haina uniformei acestui ofiţer robust de marină era udă din cauză că nu găsise un loc în care să-şi parcheze maşina închiriată pe perioada de concediu şi parcase cam departe.

Mai erau două săptămâni până la Crăciun. El ar fi trebuit să se întoarcă de acum la bordul vasului dar se descoperise o fisură la elice la un control de rutină aşa că mai rămăseseră în port pentru încă două săptămâni. în acest timp trecuse zilnic pe la Andra aducându-i flori, lăsându-i mesaje de încurajare. Niciodată o femeie nu reuşise să-i ocupe gândurile ca această fragilă Andra. Dar n-o mai văzuse din ziua morţii lui Trevor.

Sora lui apăruse în apartamentul pe care-l ocupa Roo când venea la Londra cu lacrimi pe obraji:

- Roo, Trevor a murit! A avut un atac de cord chiar după plecarea noastră! M-a sunat secretara Andrei. A considerat că este cazul să-mi spună.

După ce i se mai uscaseră lacrimile Elissa începuse:

- Ea l-a omorât! Prin felul în care se purta cu el!

- Nu fi ridicolă, Elissa! i-o retezase Roo.

- Andra n-a meritat un astfel de bărbat! Era curajos, bun, dulce...

- Mie nu mi-a făcut aceeasi impresie! Din contră, era cam necioplit si nu aprecia sacrificiul acestei femei minunate!

- O, Roo, nu-mi spune că te-a captat si pe tine!

în încheierea discuţiei, Elissa ameninţase că la prima ocazie îi va spune Andrei ce crede despre ea.

Roo nu-si putea ierta că fără să vrea o făcuse să sufere pe această fiinţă lipsită de apărare, căci asa i se păruse Andra. De aceea începuse să-i trimită flori, dorind să obţină iertarea ei. Voia s-o mai vadă o dată înainte de a pleca din nou pe mare.

Iar când în cele din urmă reusi s-o găsească, inima începu să-i bată cu putere si realiză că se îndrăgostise de ea. Andra era palidă si slabă. Purta o rochie gri de jerse iar ca bijuterie doar un lanţ de aur.

- Te rog, pofteste! îl ivită ea. Ai fost atât de atent cu mine! Mi-ai trimis atât de multe flori, mi-ai transformat casa într-o grădină, domnule Blatt.

- As vrea să-mi spui Roo, ca restul lumii, zise el trecându-si mâna prin părul ud.

Andra nu voia si nici nu putea să pozeze într-o văduvă cu inima sfâsiată de durere. Nu suferea decât pentru că Trevor bărbatul pe care-l iubise cândva, ignorase sfaturile medicilor si băuse până când îi cedase inima.

Andra nu fusese niciodată prea apropiată de mama sa dar de la moartea lui Trevor aceasta îi fusese de mare ajutor, iar faptul că tatăl ei îşi revenise foarte repede după operaţie o făcea să se simtă mai bine. Oricum, Andra intenţiona să-şi trimită

părinţii undeva în sudul Franţei pentru câteva săptămâni pentru ca recuperarea tatălui să fie completă.

Andra muncea din greu la „Focul inimii“ uitându-şi astfel tristeţea provocată de moartea lui Trevor. Nu voia decât să uite totul cât mai repede. Iar după Crăciun urma să închirieze altă casă, în care să nu mai aibă nici un fel de amintiri.

Roo o întrebă:

- Ce planuri ai, Andra? Mai rămâi aici?

Ea scuturase din cap, spunându-i care-i erau planurile.

- Ai cumva idee... căpitanul Rowland este în Anglia, acum?

- Nu ştiu, Andra.

- Ar trebui să fie, zise ea, pentru că Outspan Star a sosit ieri la Londra. Mă întrebam dacă l-ai întâlnit cumva.

De la moartea lui Trevor, începuse să realizeze că era singură pe lume şi mai ales... liberă... Numai dacă Frey nu s-ar fi căsătorit! Ce ar gândi oare dacă ar auzi că Trevor a murit? Dacă ar fi auzit sigur i-ar fi trimis o telegramă de consolare.

- Dar să nu mai vorbim despre Frey, zise ea.

- Ce-ar fi să ieşim undeva să cinăm, Andra? îndrăzni Roo.

- Te superi dacă te refuz? Sunt foarte obosită după o zi întreagă de filmare. Poate mâine...

- Mâine s-ar putea să fiu chemat pe vas. Şi-mi pare rău să mă despart de tine. M-am gândit mult la

tine.

- Să rămânem prieteni, Roo, aşa este mai bine.

Rose Penham bătu încet la uşă.

- Andra a venit un domn foarte insistent care vrea să te vadă. Mi-a spus că vei vrea să-l vezi dacă vei afla cine este. Şi-a scris numele si mi-a spus că va reveni. Cred că este vreun fan.

Andra luă cartea de vizită si păli citind-o, apoi vru să spună ceva dar se înecă si se îmbujoră.

- Mi-ai spus că...

- Ce ţi-am spus, Andra?

- Că Frey Rowland s-a căsătorit.

- Asa este, căpitanul de pe Outspan Star.

- Acest bilet si cartea de vizită sunt de la Frey Rowland. Ascultă ce-mi scrie!

„Am auzit de moartea lui Trevor. îmi pare rău pentru că stiu cum te simţi. Voi reveni peste o oră si sper că atunci vei vrea să mă vezi. Te iubesc la fel ca întotdeauna, dacă nu chiar mai mult. Al tău si numai al tău,

Frey „

- Vezi! Nu s-a însurat!

Andra se năpusti după Rose Penham.

- Dacă se mai întoarce acel bărbat, nu-l mai lăsa să plece! As vrea foarte mult să-l văd! Nici nu-ţi imaginezi cât de mult!

Rose o privi uimită.

- A spus că revine într-o oră. I-am spus că este medicul la tine.

- Asteaptă o clipă, Roo! strigă Andra, apoi dispăru

undeva de unde reveni cu fotografia unui bărbat îmbrăcat în unifomă de marină.

- El este cel care s-a căsătorit?

Roo privi fotografia lung, apoi îi spuse, fericit:

- Nici vorbă! Căpitanul era la fel de înalt, dar mai solid şi cu o figură total diferită. Cine este acesta?

- Frey Rowland, căpitanul navei Outspan Star.

Andra se aşeză pe sofaua din încăpere pentru că de bucurie nici nu se mai putea ţine pe picioare. Era şi vina ei că luase drept bună informaţia acestui Roo Blatt, fără a face investigaţii. Se mulţumise să sufere de pe urma informaţiei oferite de acesta.

- Vreau să-mi dai mai multe informaţii, Roo, zise ea.

Roo Blatt o privi uluit de frumuseţea acelor ochi frumoşi şi realiză că din păcate Andra era teribil de îndrăgostită de acel bărbat. întrebările ei începură să curgă: cine-l invitase pe el la nuntă? Părinţii miresei, desigur. Primise o invitaţie scrisă? Nu, nici unul din colegii săi nu primise aşa ceva. De unde ştia că Frey Rowland era căpitanul vasului Outspan Star? Ei bine, nu-şi aduce bine aminte dacă-l chema Frey, dar Rowland, îl chema sigur.

- Ai băut la nuntă, Roo? îl întrebă Andra.

Roo nu se supără de întrebare.

- Cum naiba să fiu treaz la o nuntă, Andra? Nu mi s-a întâmplat asta niciodată! Nici unul dintre noi nu era treaz.

- Erai atât de beat încât n-ai ştiut cine era ginerele!

Roo încercă să facă un efort să-şi amintească mai multe despre nuntă, dar din nefericire nu-şi amintea decât corsajul rochiei miresei pentru că aceasta era foarte bine făcută şi-l atrăsese ca un magnet. Cât despre ginere, parcă era solid, înalt, cu trăsături mari, faţa cam lată şi nu semăna deloc cu acest Frey Rowland.

- Care era prenumele căpitanului?

- Nu-l ştiu, Andra, ştiu doar că-l cheamă Rolland.

- O, Dumnezeule, Roo, ai ţesut o întreagă poveste pe fond de băutură si de fapt nu-ţi amintesti mare lucru. Iar pe mine m-ai distrus!

Roo privi în ochii fascinanţi ai Andrei, rusinat de ce făcuse, dar continua să se amuze. N-ar fi crezut că făptura aceasta firavă din faţa sa se putea transforma în dinamită, dacă era cazul!

- Ascultă, Andra, oricât de beat as fi fost, pe ginere îl chema Rowland.

- Poate că acela era prenumele lui! Poate că nici nu era comandantul de pe Outspan Star! Cred c-ai încurcat lucrurile!

- Se poate, zise Roo, încurcat.

- Atunci, fă ceva!

- Dacă te-am făcut să suferi degeaba mă voi împusca, decise el.

- La ce bun, răul a fost produs deja! Mai bine ai suna la Outspan Shipping, trebuie să fie cineva de serviciu. întreabă cum îl cheamă pe căpitanul de pe Outspan Star care abia s-a căsătorit. Dacă este într-adevăr vorba de Frey atunci voi rupe în bucăţi acest

bilet.

Roo îsi scoase pipa din gură si se duse docil să telefoneze. Andra nu îndrăzni să-l însoţească. Se aseză pe un scaun si-si îngropă faţa în palme, asteptând răspunsul lui Roo de care depindea viaţa ei.

Roo se întoarse după o vreme îndelungată după cum i se păru ei si merse încet de parcă n-ar fi vrut s-o deranjeze. Andra îsi ridică lividă faţa spre el.

- Ei bine, ce ţi-au spus?

- N-o să mai beau în viaţa mea îţi promit, începu Roo.

Ea sări în picioare.

- Ce ţi-au spus? insistă ea.

Nu căpitanul Frey Rowland se căsătorise, ci căpitanul Rolland.

- O, încetează, îl opri Andra, nu vreau să-mi explici nimic!

- Ba trebuie să termin ce am de spus, este vorba despre căpitanul Dick Rolland cel care s-a căsătorit cu o tânără pe nume Cressida.

Andra îl privea cu ochi strălucitori, cu obrajii aprinşi de bucuria veştii aflate.

- Mă vei ierta, Andra? N-am vrut să te supăr!

Andra se gândea: Frey nu s-a căsătorit. Nu mi-a înşelat aşteptările nu şi-a încălcat promisiunea. Am trecut printr-un coşmar dar acum s-a terminat! Iar cu Trevor am reuşit să fac tot ce trebuia...

- Nu mai spui nimic, Andra? îl auzi pe Roo.

Spre uimirea lui, Roo se trezi prins de gât de

Andra care-l sărută pe amândoi obrajii.

- O, Roo chiar mi-ai frânt inima cu vestea ta, dar acum mi-am revenit. Nici nu ştii cât sunt de fericită!

- Eşti cea mai frumoasă şi mai bună femeie pe care am cunoscut-o vreodată, Andra, după cum i-am spus Elissei, şi mă bucur că iubitul tău se întoarce la tine. Fiţi fericiţi!

***

Andra nu-şi amintea să mai fi fost într-o asemenea stare de emoţie şi de bucurie ca acum, când îl aştepta pe Frey.

Poate că mai simţise ceva asemănător când era doar o copilă - nu avea mai mult de şase ani- şi se trezise în noaptea de Crăciun pentru a-l vedea pe Moş Crăciun strecurându-se pe lângă patul ei. Pe atunci, credea încă în prezenţa mosului, nicidecum că acesta ar fi fost tatăl ei. Cu ochii pe jumătate deschisi, îl urmărise cum umpluse cizmuliţele pe care le lăsase la capul patului. După ce figura cu barbă dispăruse, coborîse din pat si prinsese în braţe toate darurile cu inima bătându-i ca o pasăre prinsă si ţinută între palme. Nu-i venea încă să creadă că primise toate aceste daruri. Dar nu avea voie să le deschidă, pentru că asa îi promisese mamei.

O binecuvântatul Crăciun si toate bucuriiile pe care le simte un copil!

Amintirea acelei nopţi o duse pe Andra înapoi la copilărie, după care revăzu adolescenţa si anii care urmaseră. Nu crezuse că un lucru atât de minunat se va repeta în viaţa ei, si cu toate acestea... după

saptesprezece ani într-o noapte rece, tot înainte de Crăciun...

Un Crăciun care ar fi trebuit să fie disperat si deprimant. Se îndreptă spre ceas să vadă dacă trecuse acea oră după care Frey promisese că va reveni.

Oare va mai veni? Dacă nu se mai întorcea? Dacă se trezea si descoperea că totul fusese doar rodul imaginaţiei sale? Oare era adevărat că Frey trăia doar pentru ea? Oare era adevărat că era acum liberă, că se desprinsese de tot ce o legase de Trevor?

Rose Penham plecase acasă. Andra schimbă rochia de lână gri cu care venise îmbrăcată cu alta, în care Flack îi spunea că arată ca o zeiţă. Era din catifea, cu mânecile lungi si strâmte, cu un cordon asortat care o făcea să pară si mai subţire. Rochia avea o garnitură de blană. Nu purta nici o bijuterie si pentru prima oară după mult timp nu mai fu nevoită să se machieze în obraji; ochii îi străluceau de bucurie, iar obrajii îi ardeau.

Andra era o femeie îndrăgostită care-şi aştepta iubitul. Era seducătoare, vibrând de bucuria revederii, era tot ce-şi poate dori un bărbat.

După ce trecu o oră şi Frey nu veni, începu să se roage ca acest lucru să se întâmple. îşi aminti deodată de Trevor şi-şi ceru iertare în gând că nu reuşise să-l iubească, aşa cum ar fi trebuit.

începu să străbată încăperea cu paşi mari, oprindu-se din când în când în faţa oglinzii să mai

vadă cum arată, să-şi mai aranjeze o buclă.

Era linişte acea linişte care precede întotdeauna Crăciunul şi realiză că-l aşteaptă pe Frey cu acelaşi entuziasm cu care copil fiind îl aşteptase pe Moş Crăciun.

îşi aminti rolul ei din „Focul Inimii“. Şi-l aminti pe producătorul ei, Robert Carey, care cu o zi în urmă o oprise tocmai când se presupunea că ajunsese la ultima scenă, fata care nu iubise niciodată şi care, simţea în sfârşit flacăra dragostei. Robert o văzuse plângând, iar ea îi mărturisise:

- Nu ştiu dacă-mi va reuşi scena asta Robert, nu mai pot simţi flacăra iubirii, mă simt goală pe dinăuntru.

Robert o consolase:

- încearcă, Andra, te descurci destul de bine. Insistă, nu renunţa.

Acum, se gândi ea, aş putea juca perfect rolul, iar Robert Carey ar fi mulţumit de mine. O, Doamne, dacă Frey nu mai vine? Nu ştiu dacă aş suporta...

îşi simţi degetele atât de reci, încât nu putu să-şi aprindă ţigara.

Deodată, se auzi un taxi oprind în faţa casei. îl văzu pe Frey. Inima începu să-i bată cu disperare.

Frey era îmbrăcat în haine civile, iar pălăria o ţinea sub braţ. Cât de drag îi era părul acela care începuse să încărunţească!

îi auzi vocea:

- Este cineva acasă?

Ea îsi duse mâinile la obraji si murmură:

- Da, Frey, intră, te rog.

El intră si o privi, de parcă ar fi vrut să se bucure de privilegiul acesta.

Trigger, nici nu-l lătrase, simţind că este un prieten drag al Andrei.

Nici unul nu rosti o vorbă, nici unul nu făcu pasul spre celălalt, continuând să se privească. Apoi, cu un gest brusc, Frey îsi scoase mantaua si o aruncă la podea, se îndreptă spre acea femeie frumoasă si o prinse în braţe. Nu mai avea nevoie s-o întrebe dacă-l iubeste, era prea evident. Pentru Andra, lumea începea abia acum. Nu existase o altă lume sau o altă viaţă. Oftă, închise ochii, iar el continuă s-o ţină la pieptul său, pentru a nu-i mai da niciodată drumul.

Sfârşit